

Vse več otrok ima
prekomerno težo **str. 12-13**

Poskusil zastrupiti partnerko
in otroka **str. 14**

TV SPORED

75let

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 42/ Leto 75 / 15. oktober 2020 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Za dobrobit živali

V začetku oktobra vsako leto obeležujemo svetovni dan varstva živali. A en dan je premalo, da bi vse živali imele primerne pogoje za življenje, brez trpljenja in izkoriščanja. Na srečo mnogim ljudem ni vseeno in skušajo pomagati na različne načine. Pred dnevi je v Rifengozdu svoja vrata odprl center za rejne živali Pončo. Eno najstarejših društev v Sloveniji, ki že petdeset let skrbi za zavržene živali in osvešča o pomenu humanega ravnanja z njimi, pa je Društvo proti mučenju živali Celje, ki je pred dnevi obeležilo svoj jubilej. **str. 9**

Foto: SHERPA

INTERVJU

Anja Štefan,
pesnica in
pisateljica

str. 26-27

CELJSKI DOM V BAŠKI

»Še bomo slišali otroški
smeh« **str. 30-31**

str. 48

ZADETKI

»Naši letošnji rezultati so boljši, kot smo pričakovali. Smo zelo dobro organizirani, naložbe, ki smo se jih lotili v zadnjem času, se nam obrestujejo.«

Ivan Drev, direktor Kmetijske zadruge Šaleška dolina

»Upamo, da nam bodo odločitve pristojnih zdravstvenih ustanov omogočile dovolj časa za odzivanje, da bomo pravočasno vedeli, ali lahko izvajamo kolonije in šole v naravi.«

Mijo Zorko, direktor družbe Celeia

»Statistika je porazna. Prekomerno težkih naj bi bilo kar 16 do 20 odstotkov otrok in mladostnikov.«

Breda Franetič Prunk, dr. med., spec. šolske medicine

»Odnose in posameznikova iskanja lahko premišljujemo ob dobrih zgodbah. Ko se vživljamo v posamezne junake, prebujamo svoje čutenje nasploh, premišljujemo o življenju in morda postopoma tudi zorimo.«

Anja Štefan, pesnica in pisateljica

»Športno Celje bo najverjetneje dobilo še enega ekipnega prvaka. Naši boksarji so bili zelo požrtvovalni in so po polovici državnega prvenstva na pragu osvojitve naslova prvaka. To bi bil prvi ekipni naslov za celjski boks.«

Sašo Pučko, trener pri BK Intercom Celje

ROGATEC – V osnovni šoli precejšnje težave zaradi organizacije pouka

Ostali brez polovice učiteljev

Z velikimi težavami zaradi koronavirusa se soočajo v Osnovni šoli Rogatec, kjer manjka skoraj polovica učiteljev. Deset jih je v karanteni, štirje učitelji in en učenec imajo potrjeno okužbo, ena zaposlena je bila na testiranje poslana v začetku tedna. V karanteni so tudi trije razredi učencev. Težava je, da v šoli ni dovolj učiteljev, ki bi učili zdrave učence.

TINA STRMČNIK

Ravnateljica Alenka Virant je ob prvih potrjenih okužbah učiteljev za učence, ki z njimi niso bili v stiku, odredila izobraževanje od doma. »Takšen način dela se za zdrave otroke ni obnesel. Težave so namreč imeli starši, ki tako majhnih otrok samih niso mogli pustiti doma. Ker so otroci zdravi, starši niso upravičeni do odsotnosti z dela,« je povedala. Zato imajo vsi zdravi učenci pouk v šoli, učenci iz Podružnične osnovne šole Donačka Gora obiskujejo centralno šolo.

Vodstvo se sooča z velik težavo glede organizacije dela, saj manjka kar polovica vseh učiteljev, nekaj jih je še na bolniški. Po besedah Virantove so pouk naposled organizirali tako, da zdravi učitelji učijo tudi predmete, ki sicer niso v njihovi pristojnosti, z navodili

jim pomagajo učitelji, ki so v karanteni.

Ravnateljica OŠ Rogatec Alenka Virant pravi, da nadomeščanja urejajo, kakor je le mogoče. »Profesor matematike na primer uči drugi razred po navodilih učitelja razrednega pouka, ki je odsoten zaradi koronavirusa. Učitelj, ki je v službi, je zaradi tega seveda preobremenjen. Ne vem, kako dolgo homo to še zmožli.« (Foto: StO)

Guček Zakoškovo na delovnem mestu zamenjal kardiolog

Novo poslovno vodstvo celjske bolnišnice

Splošna bolnišnica je dobila novega vršilca dolžnosti poslovnega direktorja, in sicer predstojnika kardiološkega oddelka, kardiologa Dragana Kovačiča. Gre za epilog zgodbe iz leta 2018, ko je bila na to delovno mesto imenovana mag. Margareta Guček Zakošek. Višje delovno sodišče je namreč odločilo, da je bilo njeno imenovanje nezakonito.

SIMONA ŠOLINIČ

Naj spomnimo, da je delovno sodišče tako odločilo na podlagi tožbe Branka Gabrovca, ki so ga kot kandidata leta 2018 nezakonito izločili iz izbora. Gabrovca je pred odločanjem o imenovanju izločila razpisna komisija sveta zavoda, češ da ne izpolnjuje razpisnih pogojev. Zaplet naj bi povzročila vodja komisije in tudi članica sveta zavoda Barbara Tiselj. Članom sveta je takrat pokazala dokument in dejala, da gre za pravno mnenje ministrstva za zdravje, da Gabrovce pogojev ne izpolnjuje. A ko je Gabrovce vložil tožbo proti bolnišnici, je Tiseljeva na sodišču priznala, da je šlo za dokument, napisan na podlagi pogovorov z eno od zaposlenih na ministrstvu. Tako se je izkazalo, da sploh ni šlo za uradni dokument. Tiseljeva je danes

sicer še vedno članica sveta zavoda celjske bolnišnice.

In ravno člani sveta so po takšnem dogodku morali v petek odločiti ponovno o vršilcu dolžnosti poslovnega direktorja. Guček Zakoškova je

bila še vedno kandidatka, na seji so nato člani za vršilca dolžnosti predlagali med drugim Marjana Ferjanca, nekdanjega poslovnega direktorja, in pravniko iz bolnišnice Damjano Medved Arbeiter. A je ta dobila le en glas, Guček Zakoškova in Ferjanc pa vsak po štiri. V naslednjem glasovanju naj bi bila ena glasovnica neveljavna, zato je ena od članic za kandidata predlagala kardiologa Dragana Kovačiča. Ta je kot vršilec dolžnosti poslovnega direktorja vskočil že pred leti po razrešitvi Ferjanca, da bolnišnica v tistem času brez poslovnega direktorja

ne bi stagnirala. Enako je storil tudi zdaj. Kovačič bo vršilec dolžnosti poslovnega direktorja, dokler ne bodo imenovali novega direktorja oziroma največ eno leto.

»V trenutni epidemiološki situaciji lahko to situacijo komentiram samo tako, da moramo zdaj vsi ravnati odgovorno in misliti predvsem na bolnike in na normalno delovanje bolnišnice. Kljub odločitvi sodišča, ki je odločilo, da je bil g. Gabrovce napačno izločen, in v skladu z željo vršilca dolžnosti poslovnega direktorja bom karseda pomagala, da bo delo bolnišnice potekalo nemoteno, kar se mi zdi edina prava rešitev v tem trenutku,« pravi dosedanja poslovna direktorica mag. Margareta Guček Zakošek. Ta ostaja v bolnišnici. »V teh treh letih mojega dela sem ves čas uresničevala program dela. Moji pogoji za poslovno direktorico namreč niso bili sporni, med vodenjem bolnišnice smo začeli uresničevati dva velika projekta, to sta novogradnja in energetska sanacija bolnišnice, poleg teh je tu tudi prenova mnogih delovnih procesov. Bolnišnica po mojem mnenju deluje dobro in menim, da ta dogodek ne sme vplivati na premor ali zastoj v delovanju te ustanove,« še dodaja Guček Zakoškova.

Novi vršilec dolžnosti poslovnega direktorja SBC dr. Dragan Kovačič, sicer predstojnik kardiološkega oddelka v bolnišnici. (Foto: SHERPA, arhiv NT)

ČETRTEK

9
6

PETEK

11
7

SOBOTA

12
5

NEDELJA

11
4

Vir: ARSO

Ravnateljica OŠ Rogatec Alenka Virant je pojasnila, da napotilo, naj šola zaposli dodatne učitelje, morda deluje v teoriji, a ne tudi v praksi. »Ko pride do karantene, bi dodatega učitelja, ki bi v šolo prišel poučevati le za nekaj dni, potrebovali takoj. Sprašujem se, kako naj v naši občini čez noč najdem ustrezen kader.« Tudi reorganizacija dela ni enostavna, saj je treba upoštevati navodila Nacionalnega inštituta za javno zdravje, ki zaradi preprečevanja širjenja koronavirusa odsvetuje združevanje oddelkov. Obenem bi morale šole spoštovati normative in standarde glede obremenitev učiteljev. »Učitelji, ki so v šoli, so zagotovo preobremenjeni, saj delajo nadure. Učence smo prisiljeni združevati, saj jih sicer ne bi mogli ničesar naučiti. Tudi če bi bili posamezni razredi vsak v svoji učilnici, nimamo učiteljev, ki bi jih učili. Praksa je popolnoma drugačna kot teorija.«

Dodatne težave povzročajo tudi, da se učencem karantenska odločba lahko izteče nekaj dni prej kot učiteljem. Za otroke iz oddelkov, ki se bodo vrnil v šolo, bodo tako morali zagotoviti nadomestne zaposlene, ki jih bodo učili, medtem ko bodo njihovi učitelji še vedno v karanteni. »Vse skupaj je kot zmeden vozni red, za vsakega velja različno, tudi znotraj enega oddelka imajo učenci različno dolge karantene. Če bi imeli tako učitelji kot njihovi učenci enako dolge karantene, bi bila organizacija pouka vsekakor lažja,« je pojasnila Virantova.

Potrebovali bi nadomestne učitelje

Glavni tajnik Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije (SVIZ) Branimir Štrukelj pravi, da je dogajanje v OŠ Rogatec primer tega, kar se bo ob večanju števila okužb dogajalo tudi v drugih šolah, ko ne bo dovolj zaposlenih, da bi lahko zagotavljali normalen pouk. SVIZ opozarja, da bi morali že zdaj imeti začasno zaposlene rezervne učitelje, ki bi lahko pomagali v tisti šoli, kjer bi se soočali s pomanjkanjem zaposlenih. »Lahko bi nam pomagali na primer pripravniki, ki so diplomirali. Kljub temu da še nimajo prakse, bi zagotovo pomagali zagotoviti bolj normalno stanje v šoli. Takšne ekipe bi morali imeti že pripravljene, namesto da ministrstvo ravnateljem pravi, naj se znajdejo po svoje.«

Opozoril je še, da šole še vedno niso pripravljene na pouk na daljavo. Še vedno namreč ne vedo, kako naj prilagodijo urnike, kako naj za takšen način poučevanja metodološko prilagodijo posamezne predmete. Poleg tega ne vedo, kako naj preverjajo prisotnost pri pouku, kako naj ocenjujejo učence in kako naj zagotovijo pravičnost. »Sprašujemo se, koliko učencev iz socialno šibkejših družin je sposobnih, da bi se enakovredno vključevali v pouk na daljavo. Ali pa bomo le še poglobljali razlike med njimi in ostalimi?«

Novo žarišče dom starejših v Loki pri Zidanem Mostu

Novo žarišče okužb s koronavirusom je v Trubarjevem domu upokojencev v Loki pri Zidanem Mostu. Skupno število okuženih stanovalcev je bilo v torek 34, pri zaposlenih, praktikantih in študentih 13.

To je bil šok tudi za zaposlene v domu, saj so vse ukrepe pristojnih ustanov ves čas dosledno izvajali oziroma so poleg njih uvedli celo nekatere dodatne ukrepe, je dejal direktor doma upokojencev v Loki pri Zidanem Mostu Robert Potočnik. Dodal je, da so te številke odraz zelo široko zastavljene testiranja, saj je bilo v petek in soboto odvzetih kar 187 brisov, in sicer 138 pri stanovalcih in 49 pri zaposlenih. Namen tega je v čim krajšem času priti do ključnih informacij o okuženosti, potrebnih za učinkovito ločitev okuženih stanovalcev in zaposlenih od neokuženih. Kot je še dejal direktor, so prostori in kadrovska zasedba v tako imenovani rdeči coni pripravljene, vanjo so že namestili okužene

Na spletnih straneh nekaterih občin je mogoče opaziti, da ponekod že zapirajo uradne ustanove in svoje delovanje ponovno preusmerjajo na splet ali na telefonske linije.

V Splošni bolnišnici Celje je okuženih več zaposlenih, in sicer več kot 15 medicinskih sester in trije zdravniki, ki so delali na oddelku za infekcijske bolezni in vročinska stanja, kjer sicer zdravijo tudi bolnike s covidom-19. V Bolnišnici Topolšica so se okužile štiri medicinske sestre. To je dodatna težava ob podatku, da naj bi ta bolnišnica postala centralna covid bolnišnica. O okužbi z novim koronavirusom pri eni stanovalki so v ponedeljek poročali tudi iz SeneCura Doma starejših v Vojniku. S koronavirusom je okužen tudi eden od župnikov v Laškem.

stanovalce. Ti prostori zadoščajo zgolj za nastanitev 20 stanovalcev, zato so morali v omenjeno cono spremeniti še eno nadstropje iste stavbe. Hkrati so razkužili prostore doma in zunanje površine.

Tudi v Zrečah ni rožnato

Pretekli teden se je sestal krizni kolegij župana v občini Zreče, saj se je epidemiološka situacija v tej občini poslabšala predvsem v zadnjih dneh. Ogroženost je v skladu z oceno kolegija najvišja v tamkajšnjih največjih podjetjih. Unior je zaradi preprečevanja širjenja virusa že 16. septembra začel izvajati ostrejšo preventivno ukrepu. V karanteni so bile zaradi preventivnih ukrepov tudi osebe iz srednješolskega centra in zreškega vrtca, trenutno je v samoizolaciji en razred iz OŠ Zreče.

Mestna občina Velenje je v sodelovanju s tamkajšnjim zdravstvenim

domom izdelala zloženko Kako do zdravnika v Velenju. V njej so zbrane osnovne informacije, kako in s kakšnimi simptomi do osebnega zdravnika, do akutne infekcijske ambulante, dežurne ambulante in pomoči v primeru življenjske ogroženosti. Navedeni so tudi telefonske številke, delovni časi posameznih ambulant in označbe vhodov. Zdravstveni dom Velenje v teh dneh posodablja tudi svojo spletno stran, ki bo aktualnejša in na voljo za uporabo občankam in občanom od ponedeljka, 19. oktobra. Po novem bo dostop do osebnega zdravnika možen na štiri načine: z izpolnitvijo obrazca na spletni strani zdravstvenega doma, po klicu na številko zdravstvenega doma ali osebno na t. i. info točki v zdravstvenem domu, še vedno pa lahko ljudje pokličejo tudi ambulanto svojega osebnega zdravnika.

SŠol, BA

Minilo soboto so morali policisti posredovati v Mozirju, saj so dobili anonimno obvestilo, da v enem izmed tamkajšnjih gostinskih lokalov poteka poroka, na kateri je okoli 100 gostov. Policisti so na kraju ugotovili kršitev neupoštevanja Odloka o začasni splošni omejitvi oziroma prepovedi zbiranja ljudi v Sloveniji in so zaradi kršitve zoper lastnika podali predlog Zdravstvenemu inšpektoratu RS.

Dvajset dobrodelnih in solidarnostnih akcij

Misija človek

Od letošnjega decembra do julija prihodnje leto bodo številni celjski prostovoljci poskrbeli za dvajset različnih dobrodelnih in solidarnostnih akcij. Kot pravijo sodelujoči prostovoljci, želijo po najboljših močeh pomagati ljudem in živalim v stiski, pri čemer želijo predvsem širiti človeško toplino, ki jo današnji svet zelo potrebuje. Posebni misiji, ki združuje, se letos še dejavneje pridružuje tudi naša medijska hiša.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Mladi celjski prostovoljci, na čelu katerih je študent mariborske pedagoške fakultete **Kristjan Veber**, so na dobrodelnem področju dejavni že od leta 2017. Njihova prizadevanja, da bi pomagali ljudem v stiski, ves čas izdatno podpira Gimnazija Celje – Center in Celjski mladinski center – MCC, letošnji projekt Misija človek podpira tudi Evropska unija iz naslova Evropske solidarnostne enote.

Ko pomagamo drugim, pomagamo sebi

Projekt je sestavljen iz dveh delov, in sicer iz dobrodelnega in socialnega. V okviru prvega prostovoljci vse posameznike in podjetja nagovarjajo k sodelovanju pri zbiranju potrošnega materiala za društva, zavetišča, materinske domove in varne hiše. »Ta del pro-

jekta vključuje sedem večjih dobrodelnih akcij, pri katerih bomo zbirali hrano za živali in ljudi, vse za nego, ustvarjanje, šolo,« pojasnjuje Veber. Seznam društev, ki jim skupina prostovoljcev in ljudje s širšega celjskega območja namenijo pomoč, je vsako leto daljši. Tako bodo lahko ljudje namensko prispevali izdelke za Varno hišo Palčica, ki skrbi za otroke, ki so bili deležni fizičnega in psihičnega nasilja, za Malo hišo na Pilštanju, ki pomaga socialno ogroženim družinam, za zavetišče za brezdomce in Materinski dom Celje ter Društvo za zaščito konj, ki pomaga živalim, ki so jih ljudje zapustili oz. trpinčili. Prvič bodo v okviru akcije zbirali tudi stvari za uporabnike program Cona. Gre za program Centra za socialno delo Ljubljana Moste-Polje, v katerega so vključeni otroci

in mladostniki, ki se soočajo z različnimi psihosocialnimi stiskami in težavami. Posebna pozornost bo v letošnji akciji namenjena Junakom 3. nadstropja. Društvo združuje otroke, ki se zdravijo oz. so se zdravili na hemato-onkološkem oddelku Pediatrične klinike v Ljubljani, in njihove starše.

Vse stvari, hrana in higienski pripomočki z daljšim rokom uporabe ter šolske potrebščine in stvari za ustvarjanje bodo zbirali od 9. novembra do vključno 18. decembra na več mestih. Tri glavne postaje zbiranja v knežjem mestu so na Gimnaziji Celje – Center, v Celjskemu mladinskemu centru in prodajalni Polonine sladke skrivnosti. Eno od zbirnih mest bo tudi na sedežu naše medijske hiše, kjer bomo zbirali izdelke za male in velike junake v boju z zahrbtnimi boleznimi.

Velikokrat je najlepše darilo podarjen čas

Z zbranimi materialnimi stvarmi prostovoljci ob koncu koledarskega leta polepšajo in obarvajo praznične decembrske dni. Med prostovoljnimi udejstvovanjem so mladi spoznali, da marsikomu ne manjka materialnih dobrin in da se v stiski znajde zaradi osamljenosti ter pomanjkanja pristnega človeškega stika. Spoznali so, da velikokrat največjih daril ne moremo okrasiti s pentljami. To so čas, nasmeh, iskren

Prostovoljci in koordinatorji projekta: Kaja Gričar, Maruša Kajza in Kristjan Veber (na fotografiji zgoraj), Ana Polegok in Ajda Kostevc ter Katja Kolenc, vodja programov, mednarodne koordinacije in projektov (na fotografiji spodaj).

stisk roke, objem in lepa beseda. Prav zaradi tega so v svojo misijo uvrstili 13 solidarnostnih akcij. »Ta del projekta med drugim vključuje deljenje voščilnic za gregorjevo, delitev paketov hrane in dobrin za socialno šibkejša starostnike, obdaritev delavcev nočnih izmen, delavnice za osnovnošolce na temo medvrstniškega nasilja in številne druge projekte,« razlaga vodja projekta Kristjan Veber.

Kot še pravi, je k projektu tudi letos pristopilo veliko vrtec, šol in podjetij. »To nas izjemno veseli, saj tako vemo, da delamo dobro. To je potrditev za celotno ekipo, ki se trudi vse mesece,« pravi sogovornik in poudari, da največji pečat projektu dajejo prostovoljci, ki jih je vsako leto več. »S tem dokazujemo, da besede, da so mladi zelo nedejavni, ne držijo. Mladi želijo pomagati in to tudi delajo.«

Za Junake 3. nadstropja

Eno od zbirnih mest tokratne misije bo tudi v prostorih našega uredništva, kjer bomo zbirali izdelke za posebno junaške otroke in njihove starše. Kdo so Junaki 3. nadstropja? To so otroci, ki se zdravijo ali so se zdravili na hemato-onkološkem oddelku Pediatrične klinike v Ljubljani. To so otroci z rakom. Življenje jim je v mladosti naprtilo tako težko preizkušnjo, da potrebujejo še toliko več moči in spodbude. Pri tem so jim v prvi vrsti v podporo starši. Zato so Junaki 3. nadstropja tudi starši, ki sta jih združili ta težka bolezen njihovih otrok in srčna želja, da jim v njihovem prikrašanem otroštvu pomagajo.

Ker so majhni junaški bolniki izpostavljeni številnim zunanjim nevarnostim, ker veliko časa preživijo v bolnišnicah, so prostovoljci projekta sezname stvari pripravili z zdravniškim osebjem in s starši. Zbrane stvari morajo biti tako v manjših posamičnih pakiranjih.

100-odstotni jabolčni sok (2 dcl ali manj) • žitne ploščice • cedevita (posamezno pakiranje) • voda (0,5 l ali manj) • rogljički, rulade, majhne potičke (posamezno pakiranje) • mleko (0,5 l ali manj) • pripravek za pokovko v mikrovalovni pečici (posamezno pakiranje) • slani prigrizki • za starše kava, kapučino (v posameznih pakiranjih)

Kmetijska zadruga Šaleške doline pripojila Gozdarsko zadrugo Vransko

Šaleški in vranski zadružniki pod eno streho

Zaradi večletnega negativnega poslovanja so v Gozdarski zadrugi Vransko imeli samo dve možnosti – likvidacijo ali združitev s katero od večjih zadrug. Odločili so se za slednje in se srečali s predstavniki več zadrug, a pogovori niso bili uspešni. Na koncu jim je le uspel dogovor s Kmetijsko zadrugo Šaleška dolina, ki je po prihodkih in obsegu sredstev, s katerimi razpolaga, druga največja zadruga v Savinjski regiji, po številu zaposlenih je na tretjem mestu. Vranskim zadružnikom pripojitev k šaleškimi ustreza zaradi tega, ker se ta zadruga med drugim ukvarja tudi z odkupom lesa. »Pripojitev smo uspešno izvedli in je že vpisana v sodni register. Prepričan sem, da bomo skupaj dobro delali,« je povedal Ivan Drev, direktor Kmetijske zadruge Šaleška dolina.

JANJA INTIHAR

Gozdarska zadruga Vransko ima 80 članov, od tega je 72 aktivnih. Že ves čas od ustanovitve leta 1993 se ukvarja z odkupom in s prodajo lesa, v prvih letih delovanja je imela v najemu tudi žago. Po letu 2008 je količina odkupljenega lesa začela upadati in je lani znašala 4.800 kubičnih metrov, kar ni veliko. Zadnja leta je zato zadruga poslovala z izgubo, ki sicer ni bila velika, a je ob le malo manj kot pol milijona

evrov letnih prihodkov pomembno vplivala na njeno poslovanje. Lani je znašala izguba 50 tisoč evrov, kar je največ v zadnjih letih. »Izgubo smo pokrili in je torej nismo prinesli k prevzemniku, to je Kmetijski zadrugi Šaleška dolina,« je na izrednem občnem zboru, na katerem so člani odločili o pripojitvi, poudarila direktorica Gozdarske zadruge Vransko **Darja Korošec**. Povedala je tudi, da sta bila letos v prvem

Kmetijska zadruga Šaleška dolina, ki ima sedež v Šoštanju, posluje iz leta v leto vedno boljše. Tudi zato se vranskim zadružnikom, ki so se šaleški zadrugi pridružili v teh dneh, obetajo lepši časi.

Samo dve možnosti

Zaradi težav pri poslovanju in predvsem zaradi večletne izgube je imela Gozdarska zadruga Vransko le dve možnosti, likvidacijo ali združitev. »Prepričan sem, da je odločitev o pripojitvi k šaleški zadrugi najboljša rešitev za naše člane,« je na občnem zboru poudaril tudi predsednik upravnega odbora Milan Lobnikar, ki bo do naslednjih volitev v organih šaleške zadruge zastopal vranske zadružnike.

Z vpisom pripojitve v sodni register je Gozdarska zadruga Vransko prenehala obstajati kot pravna oseba. Na svojo prevzemnico je prenesla vse svoje premoženje in obveznosti, vsak njen član je v Kmetijski zadrugi Šaleška dolina pridobil obvezen članski delež, ki znaša 511 evrov. Ker je to dvakrat več, kot je znašal v njihovi dosednji zadrugi, sta razliko iz

svojih sredstev zagotovili obe zadrugi. Pogodba o pripojitvi tudi določa, da člani vranske zadruge ne bodo zavezani, ampak bodo upravičeni sodelovati v Kmetijski zadrugi Šaleška dolina pri trženju kmetijskih izdelkov.

Letošnji rezultati presegli pričakovanja

Ivan Drev, direktor Kmetijske zadruge Šaleška dolina, je zaradi 80 novih članov z Vranskega zelo zadovoljen. »To je prva pripojitev, ki temelji na zdravih osnovah, in verjamem, da bomo skupaj uspešni,« pravi. Na vprašanje, ali v prihodnje pričakuje združitev še s katero zadrugo, odgovarja: »Trenutno je kaj takšnega težko pričakovati, čeprav smo v naši zadrugi, ki je uspešna in raste na vseh področjih svojega delovanja, odprti za vse

predloge. Tistim, ki ne bodo pravi čas spoznali, da je združevanje koristno, bo najbrž v prihodnosti žal.«

Lani je imela šaleška zadruga, ki je v zadnjih desetih letih zrasla v največjega distributerja ekogovjedine v Sloveniji, ki iz leta v leto povečuje pridelavo ekoloških jabolk in je s svojimi člani pomemben partner Mlekarnice Celeia, 16,6 milijona evrov prihodkov. Malo več kot polovico jih je ustvarila s trgovsko dejavnostjo. Ivan Drev pravi, da zadruga dobro posluje tudi letos, v prvem četrtletju celo boljše kot v enakem lanskem obdobju. Čeprav se je odpovedala maržam pri odkupu kmetijskih tržnih viškov, je imela konec maja 229 tisoč evrov dobička. »Naši letošnji rezultati so boljši, kot smo pričakovali. Imeli smo privilegij, da smo kljub razglašeni epidemiji lahko ves čas delali in nihče od zaposlenih ni zbolel. Smo zelo dobro organizirani, naložbe, ki smo se jih lotili v zadnjem času, se nam obrestujejo. Uredili smo sodoben 18 hektarjev velik sadovnjak, v katerem so štirje hektarji ekoloških jabolk, imamo tudi lastne pitance. V hlevu, ki smo ga lani prenovili in razširili, imamo trenutno 250 glav govedi. Treba je pač delati na dolgi rok.« Tudi zato so se v Kmetijski zadrugi Šaleška dolina decembra lani začeli ukvarjati z odkupom lesa. Drev pravi, da se pri tem ne bodo ustavili, saj že snujejo večje projekte, med drugim tudi predelavo lesa. »Z lesom želimo ustvariti uspešno slovensko zgodbo,« napoveduje.

Foto: arhiv KZ Šaleška dolina

Kmetijska zadruga Šaleška doline, ki ima 67 zaposlenih, je lani ustvarila 16,6 milijona evrov skupnih prihodkov in 102 tisoč evrov čistega dobička. Gozdarska zadruga Vransko je lani imela 456 tisoč evrov prihodkov, 50 tisoč evrov čiste izgube in tri zaposlene.

Standard IFC za Ahačev proizvodni obrat

Proizvodni obrat, ki ga ima trgovsko podjetje Ahac v Središču ob Dravi, je pridobil certifikat standarda IFC (International Food Standard), ki velja v živilski industriji za enega najbolj zahtevnih. V obratu že več kot štiri desetletja predelujejo in vlagajo zelenjavo, ki jo prodajajo pod blagovno znamko Droga. Zadnjih devet let je lastnik te blagovne znamke podjetje Ahac, ki je najprej proizvodnjo v Središču ob Dravi le najelo, pred štirimi leti pa jo je kupilo.

Ahac, ki ima sedež v Šentjurju, se je v treh desetletjih razvil v enega največjih uvoznikov in distributerjev za hrano in pijačo v Sloveniji. Najprej je prodajal le izdelke slovenskih proizvajalcev, nato je k temu dodal zastopanje tujih blagovnih znamk, leta 2011 se je začel ukvarjati še s proizvodnjo hrane. Takrat je od hrvaške družbe Atlantic Groupa kupil blagovno znamko Droga. Doslej je v njeno pre-

poznavnost vložil veliko časa in denarja, prenovil in posodobil je tudi proizvodne prostore. Ahac večino vložnin proda pod lastno blagovno znamko Droga, ostalo so trgovske znamke. Vloženo zelenjavo prodaja tudi na Hrvaškem in v Srbiji ter v ne-

katerih tako imenovanih etno trgovinah po Evropi. Zelenjavo kupuje pri lokalnih pridelovalcih, nekaj je tudi uvaženo iz sosednjih držav.

V Ahacu pravijo, da je standard IFC velika pridobitev za podjetje. Pomeni namreč, da je proizvodnja v obratu v Središču ob Dravi skladna z najvišjimi mednarodnimi merili v prehrambeni industriji, ter potrjuje njihovo skrb za kakovost izdelkov in zdravje potrošnikov.

JJ, foto: arhiv NT (Andraž Purg-GrupA)

Ahačeva proizvodnja vložnin je pridobila enega najbolj zahtevnih certifikatov v živilski industriji.

Mlekarna Celeia želi do maja 2021 avtomatizirati proizvodnjo sirov

Dva milijona za tehnološko prenovu sirarne

Pred štirimi leti je Marjan Jakob, takratni direktor Mlekarnice Celeia, povedal, da želijo v podjetju v dveh letih postaviti novo sirarno. Naložbo je ocenil na 12 milijonov evrov, denar bi zagotovili tudi s pomočjo države in evropskih skladov. Zaradi nove sirarne bi se občutno povečal letni odkup mleka. Z zamenjavo vodstva so se spremenili tudi načrti mlekarne in nekaj časa o novi sirarni ni bilo nič slišati. Te dni pa so iz Arje vasi sporočili, da bodo kmalu začeli izvajati prvi del tehnološke prenove sirarne, za kar bodo plačali dva milijona evrov.

JANJA INTIHAR

Sirarna, ki jo ima Mlekarna Celeia, je največja v Sloveniji. V njej iz najbolj kakovostnega slovenskega mleka brez gen-
sko spremenjenih organizmov na dan izdelajo do 15 ton oziroma na leto približno 4 tisoč ton različnih sirov. Za to porabijo polovico mleka, ki ga odkupujejo na 900 kmetijah v savinjski, šaleški, koroški,

celjski in kozjanski regiji. S tehnološko prenovu prvega dela proizvodnje, kjer sirijo mleko in pripravljajo sirno zrnje, bo mlekarne uvedla večjo avtomatizacijo in energetske bolj učinkovito proizvodnjo. To ji bo v prihodnje poleg proizvodnje poltrdnih sirov višje kakovosti omogočilo tudi razvoj novih sirnih izdelkov.

V mlekarne načrtujejo, da bodo dela za posodobitev sirarne začeli v prvih dneh prihodnjega leta in jih končali že v maju. Lahko se zgodi, pra-

Vinko But, direktor Mlekarnice Celeia: »Več desetletij stara oprema ne sledi več sodobnim načinom proizvodnje, zato je zadnji čas, da začnemo prenavljati ta del proizvodnje.«

V Mlekarnici Celeia bodo v prvih dneh prihodnjega leta začeli posodabljanje svoje sirarne, ki je največja v Sloveniji.

vijo, da se bo zaradi nenehno spreminjajočih se omejitev, ki jih zapovedujejo ukrepi za zajezitev koronavirusa, takšen časovni načrt nekoliko spremenil. Prenovo sirarne so zasnovali tako, da ne bo vplivala na oskrbo njihovih kupcev. Na prvem mestu vsakega proizvajalca je izpolnjevanje pogodbenih obveznosti, zato so temu v načrtovanju prenove posvetili zelo veliko pozornosti, poudarjajo v mlekarne.

Zadnji čas za prenovu

Sirarna je po svoji tehnološki starosti že presegla življenjsko dobo, priznavajo v

Mlekarnici Celeia, zato je naložba v prenovu nujna. Prenova bo zajela prvo, najbolj ključno fazo v proizvodnji sira. »Več desetletij stara oprema ne sledi več sodobnim načinom proizvodnje, zato je zadnji čas, da začnemo prenavljati ta del naše proizvodnje. Sirarno bomo prenavljali v več delih. V prvem bomo zamenjali sirsarske kotle, kjer je najbolj ključen del priprave sirnega zrna za naše sire. Naložbo, ki bo omogočila večjo avtomatizacijo proizvodnje in še višjo kakovost izdelkov, ocenjujemo na več kot 2 milijona evrov. Financirali jo bomo z lastnimi sredstvi, s posojilom

in z nepovratnimi sredstvi ministrstva za kmetijstvo,« pojasnjuje direktor Mlekarnice Celeia **Vinko But**.

S prenovu sirarne se posodobitev proizvodnje v Arji vasi ne bo končala. »Razvoj tehnologije in povpraševanje trga po novih izdelkih od nas terjajo nenehne spremembe in prilagoditve proizvodnje. Zato jo nenehno izboljšujemo in nadgrajujemo, saj želimo trgu ponuditi sodobne mlečne proizvode najvišje kakovosti. Zato bomo posodobitve načrtovali tudi za naprej ter nadgrajevali posamezne dele proizvodnje,« napoveduje But.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Družba Radeče papir nova razvila antibakterijski papir

Da je kriza lahko tudi priložnost, so tokrat dokazali v družbi Radeče papir nova. Epidemija novega koronavirusa je namreč spodbudila razvoj inovativnega izdelka. Gre za antibakterijski papir, ki otežuje tudi prenos virusov, kar je v tem času še kako dobrodošlo, predvsem za vse ljudi z oslabljenim imunskim sistemom. Radeški antibakterijski papir je uporaben v zdravstvu, v laboratorijih in tudi v gostinstvu ter izobraževanju. Izsledki sedanjih raziskav nakazujejo, da bi lahko na tem področju razvili še marsikaj.

Antibakterijski papir je pomembna novost v družini kopirnega papirja radeške papirnice. »Bakterije in virusi so naši stalni nevidni spremljevalci. Materiali, kot je papir, zlahka postanejo potencialne točke prenosa za njihovo širjenje.

Zato je tovrstna preprečitev razvoja mikroorganizmov še posebej pomembna,« so prepričani v radeški družbi. »Antibakterijski papir je za zaščito papirja pred bakterijami in virusi obdelan s protimikrobno in protivirusno tehnologijo. Gre za tehnologijo, ki jo že dlje uporabljajo v tekstilni industriji,« je povedala vodja razvoja v podjetju Radeče papir nova **Barbara Sušin**. »Ko škodljivi mikroorganizmi pridejo v stik z antibakterijskim papirjem, aktivno sredstvo na papirju destabilizira celično membrano mikroorganizma, zavira nastajanje energije in prepreči shranjevanje energije. Tako se celice mikroorganizmov ne morejo razmnoževati.«

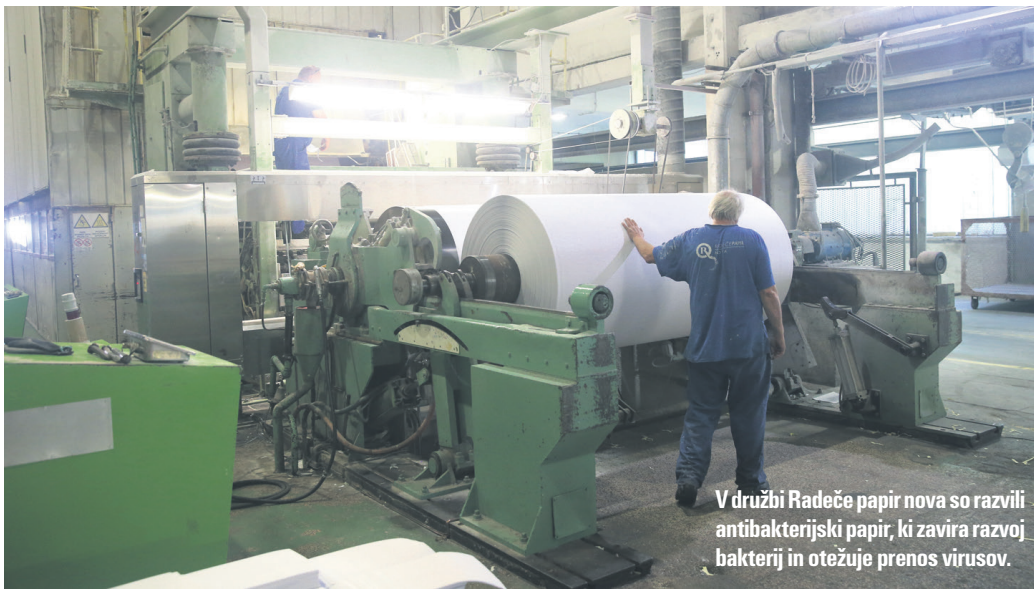
Tehnologijo je družba testirala v neodvisnih laboratorijih tako doma kot v tujini. »Testi v švicarskem laboratoriju so potrdili, da se na našem papirju

ne morejo razviti gram negativne, gram pozitivne in na antibiotike odporne bakterije, kot je mrsa. Inštitut za celulozo in papir je potrdil, da je papir z vgrajenim antibakterijskim sredstvom zaščiten tudi proti bakteriji E-Coli,« je še pojasnila Sušinova.

Najnovejši testi antibakterijskega papirja, ki so jih za družbo izvedli v neodvisnem laboratoriju v Veliki Britaniji, kažejo na učinkovitost proti mačjemu koronavirusu, ki izhaja iz iste družine kot SARS-CoV-2, ki povzroča covid-19.

Dober odziv trga

Podjetje je že pridobilo vse ustrezne certifikate, tako da v tovarni že izdelujejo papirje za kopiranje, načrtujejo pa tudi več novih produktov. Antibakterijski papir tako odpira nov zelo zanimiv segment na papirniškem trgu. Radeče papir

V družbi Radeče papir nova so razvili antibakterijski papir, ki zavira razvoj bakterij in otežuje prenos virusov.

nova si obeta nadaljnji razvoj in nadgradnjo ostalih izdelkov papirne konfekcije. Potrditev za nadaljevanje razvoja v tej smeri so v podjetju dobili tudi na trgu. Največ zanimanja in

potenciala za nadaljnji razvoj opažajo v ustanovah šolstva in zdravstva. Antibakterijski papir je namreč odlična rešitev za vsako organizacijo, kjer papirno poslovanje osta-

ja pomemben del delovnega procesa. Kot so še razkrili v družbi, že razvijajo papir, ki bo namenjen za zaščitne papirje in zaščitne maske.

LKK, foto: arhiv NT

Stečajnemu upravitelju propadlega velenjskega podjetja Era Good je uspelo prodati stavbo ob dvorcu v Novem Celju, v kateri že nekaj let kot najemnik deluje znana restavracija Galerija okusov. Foto: arhiv NT (SHERPA)

Je najemnik končno postal lastnik?

Stečajnemu upravitelju **Tadeju Vodičarju** je v tretjem poskusu uspelo prodati stavbo ob dvorcu v Novem Celju, v kateri že nekaj let kot najemnik deluje znana restavracija Galerija okusov. Koliko dražiteljev je prišlo na dražbo ter za kakšno ceno in komu je bila prodana stavba, v Vodičarjevi stečajni pisarni niso želeli razkriti.

Povedali so le, da je bilo dražiteljev več. Končno ceno in novega lastnika stavbe bodo razkrili šele, ko bodo z njim podpisali kupoprodajno pogodbo. Po naših informacijah

naj bi stavbo najverjetneje kupil lastnik restavracije Gašper Puhan, ki je imel tudi predkupno pravico. Poleg tega tudi ni skrival želje, da bi postal lastnik prostorov, v katere je v zadnjih letih vložil veliko denarja.

Stavba v Novem Celju, v kateri je bila nekoč konjušnica, danes pa je v njej poleg restavracije Galerija okusov še nekaj drugih poslovnih prostorov, je del premoženja propadlega velenjskega podjetja Era Good. Uradni cenilec je njeno tržno vrednost ocenil na 850 tisoč evrov. Stečajni upravitelj je stavbo prvič prodajal oktobra lani.

Izključna cena je znašala 591 tisoč evrov. Na drugi dražbi, ki je bila junija letos, je izključna cena padla na 532 tisoč evrov, vendar je bila očitno še vedno previsoka za nakup. Na tretji dražbi, ki je bila minuli petek, je izključna cena znašala 360 tisoč evrov.

Podjetje Era Good, ki je bilo pred propadom v lasti znanega velenjskega poslovnega Gvida Omladiča, je šlo v stečaj pred tremi leti. Upniki so prijavili za 15 milijonov evrov terjatev. Največ, 9,9 milijona evrov terjatev, je prijavila DUTB, ki ima za stavbo v Novem Celju vpisano tudi ločitveno pravico. JI

CELJE – Obsežna gradnja in obnova cestne infrastrukture

Severna vezna cesta končana

V Mestni občini Celje je trenutno kar nekaj gradbišč, na katerih izvajalci del obnavljajo ali gradijo novo cestno infrastrukturo. Celjska občina je investitorica gradnje severne vezne ceste, kjer so dela že skoraj končana, ter obnove ceste na pokopališče. Ministrstvo za infrastrukturo je investitor težko pričakovane gradnje navezovalne ceste od vzhodnega priključka štajerske avtoceste do Ljubečne, obnavlja tudi cesto Bukovžlak–Teharje.

ROBERT GORJANC

Pogled na že skoraj končano severno vezno cesto

Čeprav naj bi bila po časovnem načrtu severna vezna cesta zgrajena do maja prihodnje leto, so gradbena dela v glavnem končana. Če bo konec tega meseca uspešno opravljen tehnični pregled, bo celjska občina pridobila uporabno dovoljenje in bodo vzpostavljeni pogoji za sprostitev prometa.

Celjska občina je projekt gradnje severne ceste z ureditvijo infrastrukture za kolesarje in pešce začela lani jeseni. Nova cesta, ki bo zagotovila najkrajšo povezavo med Novo vasjo in Ostrožnim ter razbremenila promet v bližnjih stanovanjskih naseljih, je dolga 493,5 metra, novozgrajeno krožišče jo povezuje s Cesto na Ostrožno. Ob obeh cestah je občina zgradila kolesarske steze in poti za pešce ter namestila dve postajališči mestnega potniškega prometa. Prav tako so bili urejeni komunalna infrastruktura, odvodnjavanje, plinovod in telekomunikacijsko omrežje, postavljena je bila tudi nova javna razsvetljava. Izvajalec gradbenih del je bilo podjetje Voc Celje.

Vrednost naložbe znaša 1,7 milijona evrov. V MOC pričakujejo, da bodo za sofinanciranje projekta od ministrstva za infrastrukturo prejeli približno pol milijona evrov iz evropske kohezijske politike.

Za razbremenitev prometa na Ljubečni

Ministrstvo za infrastrukturo je sredi minulega meseca začelo gradnjo navezovalne ceste Ljubečna–AC priključek Celje vzhod, ki bo razbremenila omrežje tamkajšnjih cest. Pomembna bo predvsem za voznike iz naselij severno od

avtoceste, torej iz Vojnika, Arclina, z Ljubečne in iz Šmičklavža, ki bodo imeli hitrejši in varnejši dostop do avtoceste.

Izvajalec del je podjetje Gradnje Žveplan, ki mora gradbena dela končati do konca leta 2021. Vrednost gradbenih del, ki poleg 1.360 metrov dolge ceste vključujejo tudi gradnjo krožišča, znaša 1,7 milijona evrov.

Povezovalna cesta je zasnovana kot dvopasovnica in bo prevzela vlogo sedanje regionalne ceste skozi naselje Ljubečna, ta cesta pa bo prekatégorizirana v lokalno. Cesta je speljana na severu od priključka na regionalno cesto Arclin–Ljubečna proti območju severozahodno od naselja Ljubečna, nato proti jugu do novega krožišča in po

vzhodni strani avtopoligona do krožišča z lokalno cesto. V sklopu izvedbe povezovalne ceste bodo izvedeni priključki lokalnih in dovoznih cest ter vsa komunalna in energetska infrastruktura.

»Za gradnjo navezovalne ceste smo si v MOC prizadevali več let. Treba je bilo veliko usklajevanja, zato smo bili leta 2018 zelo veseli odločitve ministrstva za infrastrukturo, da je projekt gradnje te težko pričakovane navezovalne ceste opredeljen kot prednostni izvedbeni državni projekt v Savinjski regiji,« so povedali v celjski občini.

Gre za regijski projekt, ki je s sredstvi evropske kohezijske politike sofinanciran v okviru programa Dogovor za razvoj regij 2. Da je navezovalna cesta na Ljubečni izbrana kot prednostna naložba za izboljšanje regionalne mobilnosti in da ji namenijo evropska sredstva, ki pripadajo Savinjski statistični regiji, je pred dvema letoma soglašal tudi Razvojni svet Savinjske regije.

Foto: SHERPA

Pogled na nov del severne vezne ceste in naselje Nova vas.

Na severno vezno cesto se bo navezoval tudi most v Lokrovcu, ki ga je občina zgradili že lani. Pred tem je bil na tem mestu star in dotrajan most, ki je bil preozek in je stal preizko nad vodotokom. Nov most z obojestransko stezo za pešce je protipoplavno ustrezen in višinsko prilagojen načrtovani severni vezni cesti. Lokalnemu prometu osebnih vozil bo omogočal najhitrejši dostop prek severne vezne ceste do uvoza v stanovanjsko sosesko Dečkovo naselje – DN 10. Naložba je stala malo manj kot 264 tisoč evrov.

Lažje do pokopališča in do Teharij

Že od sredine julija ministrstvo za infrastrukturo obnavlja skoraj 1,5 km dolg odsek Bukovžlak–Teharje. Malo kasneje je Mestna občina Celje začela tudi obnovo 230 metrov dolgega odseka Kolškove ulice od križišča z lokalno cesto Celje–Teharje do parkirišča pri mestnem pokopališču.

Dela na cesti Bukovžlak–Teharje, ki jih izvaja Voc Celje, poleg obnove dotrajane-

ga cestišča vključujejo tudi ureditev površin za pešce, cestne razsvetljave in plino-

voda ter obnovo komunalnih vodov in postavitev avtobusnih postajališč. Naložba

je ocenjena na 1,2 milijona evrov, ministrstvo bo prispevalo malo več kot 750 tisoč evrov, ostalo bo sofinancirala celjska občina. Dela bodo predvidoma končana kmalu po novem letu.

Cesta v Kolškovi ulici, ki jo občina obnavlja od konca avgusta, je bila pred obnovo široka le štiri metre, kar je nasproti vozečim voznikom med srečanjem povzročalo nekaj težav in slabe volje. Po rekonstrukciji bo cesta širša za meter, na odsekih, kjer so stavbe, pa 80 centimetrov. Izvajalec del Voc Celje je

ob tem zamenjal vse komunalne vode in postavil novo javno razsvetljavo. Pločnikov za pešce zaradi pomanjkanja prostora žal ni mogoče zgraditi.

Vrednost naložbe znaša 145 tisoč evrov, dela bodo končana še v tem mesecu.

RG

Foto: SHERPA

Obnova ceste Bukovžlak–Teharje

Obnova ceste na mestno pokopališče v Kolškovi ulici

ŠOŠTANJ – V Gaberkah začetek gradnje tretje razvojne osi

Prva lopata tretje razvojne osi

Dars je v začetku tedna v Gaberkah na trasi bodoče hitre ceste na odseku Velenje–Slovenj Gradec v delo uvedel izbranega izvajalca del, s čimer se je začela gradnja na Koroškem težko pričakovane tretje razvojne osi. Za danes je predvidena tudi krajša slovesnost ob začetku gradnje.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Približno leto je Dars vodil izbirni postopek za izvajalca del gradbenih del v Gaberkah, ki predstavljajo začetek graditve težko pričakovane tretje razvojne osi. To bo v tem odseku za malo manj kot 9 milijonov evrov gradil konzorcij podjetij Kolektor, CGP in Voc Celje, ki je ponudil najnižjo ceno.

Tretja razvojna os je predvidena kot povezovalna cesta od meje z Avstrijo do meje s Hrvaško in bo severno in jugovzhodno Slovenijo povezala z državnim avtocestnim križem. Na južnem delu osi naj bi se prva dela začela predvidoma prihodnje leto pri Novem mestu.

Prva dela bodo med drugim obsegala ureditev gradbišča, čiščenje terena oziroma posek drevja ter pripravljalna dela za dostopno cesto do deponije Premogovnika Velenje. Sicer pa dela na tem delu obsegajo gradnjo 200 metrov štiripasovne hitre ceste in prestavitve regionalnih cest Velenje–Škale in Škale–Graška Gora–Šmiklavž, vključno z ureditvijo vseh cestnih navezav, ki se priključujejo na njo. Izbran konzorcij ima za izvedbo teh del časa 14 mesecev od torkove uvedbe v delo.

Na Koroškem naj bi se prva gradbena dela predvidoma začela prihodnje leto, in sicer pri Jenini na območju Mestne občine Slovenj Gradec, omenjena lokacija pa prav tako sodi v odsek Velenje–Slovenj Gradec. Vrednost tega odseka je ocenjena na približno 30 milijonov evrov brez DDV, izvajalec del še ni izbran.

Postopke za umeščanje trase hitre ceste v prostor so pristojne

službe začele že leta 2004, prvi državni prostorski načrt za območje Gaberk je bil sprejet že leta 2013. Po navedbah Darsa je ta na odseku Velenje–Slovenj Gradec do zdaj uspel pridobiti 74 odstotkov površin, ki so potrebne za gradnjo tega odseka.

Kdaj prva lopata tudi za odsek Šentrupert–Velenje?

Čeprav pristojni zagotavljajo, da se projekt gradnje tretje razvojne osi nemoteno na-

daljuje tudi v spodnjem delu severnega dela hitre ceste, od Šentruperta proti Velenju, je glede gradnje na tem odseku še precej nejasnosti in tudi veliko odprtih vprašanj.

Združene civilne iniciative Spodnje Savinjske doline se še vedno zavzemajo za prometno učinkovito, hitreje izvedljivo, cenejšo in kmetijstvu neškodljivo prometno povezavo med Velenjem in Celjem, pri čemer v ospredje postavljajo možnost navezave v Arji vasi, ki bi bila bolj smiselna tudi glede povezovanja mestnih središč. »Mnogokrat se zdi, da smo kot glas vpijočega v puščavi. Naše dejavnosti potekajo na več področjih, saj se nikakor ne nameravamo sprijazniti, da bi politika z večinsko apatijo in kratkovidnostjo državljanov povozila neodvisno

stroko, zdrav razum in tehtne argumente z brezbriznostjo do zraka, vode in zemlje,« pravijo v združenih iniciativah. Trenutno je aktualen postopek sprejemanja okoljevarstvenega soglasja. Iniciative so se priglasile kot stranke v postopku in znova k premisleku pozvale tudi lokalne odločevalce.

Iz Darsa so ob tem sporočili, da je na odseku Šentrupert–Velenje pridobljenih 14,5 odstotka potrebnih površin za gradnjo. »Podatek zajema le odkupljene objekte s pripadajočimi zemljišči, odkupi ostalih zemljišč, ki so potrebna za gradnjo odseka, se še niso začeli, ker še čakamo na izdajo parcelacijskih odločb,« so pojasnili pri Darsu in dodali, da bodo začeli na tem odseku zemljišča odkupovati predvidoma v začetku prihodnjega leta. So pa za izplačila odškodnin na podlagi že sklenjenih pogodb za odkupe, kamor niso zajeti stroški cenitev, notarjev, izvajalcev dokupov in geodetov, na odseku Šentrupert–Velenje, do zdaj porabili približno 12 milijonov evrov.

Foto: PNZ

Po večletnem čakanju je Dars pri Gabrkah začel graditi hitro cesto tretje razvojne osi. Kdaj se bo mogoče od Koroške do obstoječe avtoceste A1 mogoče pripeljati po novi hitri prometnici, je v tem trenutku še nemogoče napovedati.

»V četrtek, 15. oktobra, bomo v Gaberkah zasadili prvo lopato tretje razvojne osi. S tem bomo formalno začeli gradnjo, ki bo ključna za razvoj Koroške. Korošci si zaslužijo normalno cesto povezavo, ki bo izboljšala povezljivost regije z drugimi slovenskimi regijami, prinesla nova delovna mesta ter bistveno pripomogla k večji blaginji prebivalcev. Nova prometnica bo povečala zanimanje za delo v regiji ter preprečila beg možganov«, je ob obisku Koroške v začetku oktobra dejal minister za infrastrukturo Jernej Vrtovec.

Dermol novi župan Velenja

VELENJE – Mestno občino bo do naslednjih rednih lokalnih volitev vodil dosedanji podžupan Peter Dermol. Kandidat vladajoče stranke SD je v tekmi treh zmagal prepričljivo. Podprlo ga je 67 odstotkov volivcev. Volilna udeležba na deževno nedeljo je bila precej nizka, 33,18-odstotna.

Po zaprtju volišč in po prešteti glasovnicah so bili razumljivo najbolj zadovoljni v stranki SD, saj je njihov kandidat, dosedanji podžupan **Peter Dermol**, že v prvem krogu dobil zadostno podporo in bo občino vodil še dve leti. Čeprav sta njegova protikandidata **Darko Koželj** iz Gospodarsko aktivne stranke, ki je kandidiral s podporo SDS, NSi, SMC in SLS (22 odstotkov), in **Benjamin Strozak**, član Dobre države, ki je nastopil ob podpori liste Neodvisno Velenje (11 odstotkov), po tistem pričakovala drugi krog, sta z doseženim zadovoljna.

Po začrtani poti z organizacijskimi spremembami

Dermol, ki začasno občino vodi od avgustovske smrti dolgoletnega velenjskega župana Bojana Kontiča, je v predvolilni kampanji napovedal nadaljevanje uresničevanja razvojne vizije mesta, ki sta jo oblikovala Kontič in njegov predhodnik Srečko Meh, to pa je vizija dinamičnega mesta, ki ga odlikujeta močna solidarnost in visoka kakovost življenja. »Velenje mora ostati mesto vseh svojih ljudi,« je dejal še kot kandidat za župana.

V prvi izjavi po razglasitvi rezultatov je Dermol dejal, da je z volilnim rezultatom zadovoljen: »Volivci so prepoznali moje dosedanje delo. Kot novi župan se bom najprej pogovoril s svojimi najožjimi sodelavci, s katerimi bom začrtal prihodnost Velenja. Načrtujem tudi organizacijske spremembe,« je napovedal novoizvoljeni župan Dermol.

Glede prestrukturiranja regije Dermol ocenjuje, da bo to izjemna priložnost za mlade in inovativne ljudi, pri čemer bo zelo pomembna podpora gospodarskih subjektov.

Čez dve leti drugi polčas?

Darko Koželj, ki je na političnem parketu še precej svež, je volilno bitko primerjal z nogometno tekmo. »Igralci iz tretje, četrte lige smo igrali proti ekipi Barcelone, ki ima veliko denarja in odličnega selektorja. Ob tem smo igrali še na njihovem terenu, z njihovimi sodniki. Smo pa v tem času dobili veliko gledalcev in navijačev. To je bil prvi polčas, upam, da bomo v drugem polčasu gledalce prepričali, da smo dobra ekipa,« je dejal in s tem že nekako napovedal, da se bo čez dve leti spet podal v boj za županski stolček.

Benjamin Strozak, ki se je uvrstil na tretje mesto, je ocenil, da so tokrat odločili tisti volivci, ki so ostali doma. Žal mu je, da v njegovem programu niso prepoznali dovolj, da bi šli na volišča, ker bi se dalo v Velenju marsikaj spremeniti. A je, kot je dodal, z rezultatom kljub vsemu zadovoljen. »V mesecu smo dosegli kar se je dalo. Ve se, koliko sredstev smo imeli mi in koliko jih je imel zmagovalec,«

V 33-članskem velenjskem mestnem svetu je najštevilnejša lista SD, ki ima 18 svetnikov, druga največja svetniška skupina je SDS, v kateri je pet svetnikov.

LKK

Žoga žogi prijateljica

ŽALEC – Dekleta ženskega nogometnega kluba Žalec so se odločila, da bodo to jesen obarvala z nasmehi. V sodelovanju z dobrodelno organizacijo Anina zvezdica bodo zbirala potrošni material za družine v tiski in na tak način krepila solidarnost in širila človeško toplino.

Mlade igralke Ženskega nogometnega kluba Žalec, ki v prvi slovenski ligi v mlajših selekcijah nastopajo združene z Ženskim nogometnim klubom Posavje, so v ponedeljek začele dobrodelno akcijo, ki so jo poimenovala Žoga žogi prijateljica. Zelo dobro se zavedajo, da je žoga okrogla in da se lahko kaj hitro odkotali v smer, kamor ne bi želele. Podobno je v življenju, nihče nikoli ne ve kaj ga čaka za vogalom in kdaj se bo morda sam znašel v tiski, ko bo potreboval pomoč sočloveka.

Tako so se mlade nogometašice odločile, da letos priskočijo na pomoč Anini zvezdici,

ki pod vodstvom Ane Lukner že nekaj let pomaga ljudem v tiski. »V našem klubu smo se odločili, da bomo v sodelovanju z dobrodelno organizacijo Anina zvezdica odprli svoja srca ter z dobrodelnostjo marsikomu polepšali dan, mesec, praznike,« je dejala predstavnica žalskega kluba **Urška Potočnik**.

Vsi, ki bi se želeli pridružiti akciji in na svoj način pomagati, lahko do konca novembra v trgovinah Spar v Žalcu in Šempetru oddajo različne izdelke z daljšim rokom uporabe, kot so na primer izdelki za nego, tudi za nego dojenčkov, izdelki za ustvarjanje in igro, za čiščenje, prigrizke in hrano z daljšim rokom trajanja. Mlade športnice z odprtimi srci niso pozabile niti na male živali. Hrano za živali, igrače, odeje in posodice zbirajo v sodelovanju s trgovino Premium Pet v Žalcu. Zbrane stvari bodo podarili enemu od zavetišč za živali v regiji.

LKK, foto: ŽNK Žalec

Na označenih mestih lahko izdelke z daljšim rokom uporabe oddate vse do konca novembra. Nato jih bodo mlade nogometašice s pomočjo žalskih gasilcev dostavile v skladišče Anine zvezdice, kjer bodo pomagale tudi pri pripravi paketov.

Župani z ministrom o novem programskem obdobju

O črpanju evropskega denarja

Ali bodo lahko evropska sredstva v naslednji finančni perspektivi namenili za tisto, kar lokalne skupnosti najbolj potrebujejo, je bila ena od tem srečanja županov Obsotelja in Kozjanskega z ministrom Zvonkom Černačem, pristojnim za razvoj in evropsko kohezijsko politiko.

TINA STRMČNIK

Minister Črnač je povedal, da bo v naslednji finančni perspektivi več denarja namenjenega predvsem področjem, ki so jih prizadele trenutne razmere, povezane s koronavirusom in so bila v preteklosti zapostavljena. Gre za oskrbo starejših, saj v zadnjih 12 letih ni bilo zgrajenih novih ustanov za domsko oskrbo. Primanjkljaj na tem področju je po ministrovih besedah velik. V skladu za okrevanje in krepitev odpornosti ter v naslednji sedemletni finančni perspektivi bo poudarek namenjen še krepitvi zdravstvenih sistemov in njihovih zmogljivosti. »Za Obsotelje in Kozjansko je zagotovo pomembno, da okrepimo zmogljivosti Univerzitetnega kliničnega centra Maribor in

ostalih regionalnih bolnišnic,« je dejal Črnač.

Dodal je še, da bodo sredstva v naslednji finančni perspektivi med drugim namenjena za tisti del področja komunalne infrastrukture, ki je bila izvzeta iz iztekajoče se perspektive. Gre za gradnjo manjših kanalizacijskih sistemov. »Upam, da bo mogoče financirati gradnjo manjših sistemov za območja pod dva tisoč populacijskih enot. Slovenija je posebna po svoji razpršeni poselitvi. Obnašati se moramo gospodarno, tako kot vsa Evropa. Majhna ter zelo oddaljena in razpršena naselja je nesmiselno povezovati v velike sisteme,« je pojasnil. Pojasnil je, da bo poudarek tudi na izboljšanju prometne in ostale infrastrukture,

Minister Črnač se je z župani občin Rogatec, Rogaška Slatina, Šmarje pri Jelšah, Šentjur, Dobje, Kozje in Podčetrtek srečal na dvorcu Strmol.

s katero bi zagotovili boljšo mobilnost in lažjo dostopnost.

Se gradnja »kolesark« odmika?

Občine Obsotelja in Kozjanskega ter ostale občine v Savinjski regiji se zadnja leta posvečajo pripravam na ure-

ditev glavnih kolesarskih povezav, da bi zagotavljale višjo trajnostno mobilnost lokalnega prebivalstva za dnevne migracije. Območni svet Obsotelje in Kozjansko in Svet regije si prizadevata, da bi nosilka projekta Direkcija RS za infrastrukturo lahko popolno vlogo

oddala kasneje. Črnač je povedal, da je bil dogovor glede tega projekta podpisan že leta 2017, ministrstvo za infrastrukturo je rok za oddajo vloge podaljšalo do konca januarja prihodnje leto. »Če nekateri projekti niso bili pripravljeni v treh letih, verjetno ne bodo

tudi v dodatnih dveh mesecih. Menim, da je treba tiste projekte, ki so dobri, vendar še niso pripravljeni, premakniti v naslednjo finančno perspektivo. V tej pa denar nameniti za tiste, ki so pripravljeni, vendar v preteklosti niso prišli čez sito.«

Foto: Andraž Purg - GrupA

Povabilo na Guzajevo kavo

ŠENTJUR – Mineva 140 let, odkar je na Prevorju umrl razbojnik Franc Guzaj, znan tudi kot kozjanski Robin Hood. Ko je bil po krivici zaprt, je dobesedno odkorakal na prostost in se preživil tako, da je jemal bogatim, ki so izkoriščali siromake, in dajal revnim. Na to manj znano zgodbo o ljudskem junaku odslej spominja posebna skodelica, v kateri šentjurski gostinci gostom ponujajo Guzajevo kavo. Posebnost te pijače je med drugim, da ni v njej niti zrnca kave.

Legenda pravi, da se je Franc Guzaj zapletel v ljubezensko zgodbo, ki se je končala z maščevanjem njegove delodajalke Ane Klančar. Ta mu je podtaknila večjo vsoto denarja in srebrnino v kovček ter ga prijavila orožnikom. Obsojen je bil na sedem let zapor. V zaporu je ta mož, ki je bil pismen in je imel srednješolsko izobrazbo, delal kot sodni pisar. Po služenju vojaškega roka je dobil priložnost, da se izšola za orožnika. Ker se je vsak dan sprehajal iz zavora na sodišče v civilnih oblačilih, je nekega dne mirno odkorakal na svobodo. Tako je postal odpadnik, odločen, da se maščuje za storjeno krivico. Preživil je se je z ropanjem. »Danes bi rekli, da je bil ropar z etiko, ropal je le bogate, predvsem tiste, ki so izkoriščali siromake. Okoli sebe je zbral skupino mož, ki so živeli v revščini, in nastala je Guzajeva tolpa,« je pojasnila Breda Retuznik, vodja sektorja za razvoj turizma in podeželja v Razvojni agenciji Kozjansko, kjer se so domislili Guzajeve

Franc Guzaj je v drugi polovici 19. stoletja postal prepoznaven po svojih domiselnih ropih in kot mojster preobleke. Skodelice, ki govorijo o njegovem življenju, so na voljo pri ponudnikih Guzajeve kave in v Turističnem informacijskem centru Šentjur. (Foto: RA Kozjansko)

kave in posebne skodelice zanjo. Ta predstavlja razbojnikovo življenjsko pot. Med drugim pripoveduje, da so ga orožniki in lovci na glave lovili od Save do Dunaja. Guzaj je v vmesnem času našel ljubezen življenja, Barbko, in načrtoval pot v Ameriko. A septembra 1880 sta ga prestregla dva orožnika in ga pokončala v strelskem obračunu.

Lokalne zgodbe štejejo

Da bi na razbojnika Guzaja opozorili s posebno skodelico in pijačo, so se v RA Kozjansko domislili v novih razmerah, ko Slovenci bolj raziskujemo skrite koticke v svoji

domovini. Idejo je dal projektni sodelavec mladinskega centra Vid Slana. Oblikovna podoba skodelice, za katero je poskrbela Kvirina Martina Zupanc, ima več sporočil. Med drugim domačinom in obiskovalcem sporoča, da lokalne zgodbe štejejo in da je treba biti nanje ponosen. Obiskovalce spodbuja, da se sprehodijo skozi šentjurske vasi in po skrivnostnih Guzajevih poteh. Opozarja tudi na inovativne mlade ljudi, ki znajo ustvarjati dobre produkte.

Guzajeva kava, ki jo lahko pijemo hladno ali vročo, je pripravljena iz izključno lokalnih sestavin. Zanimivo

je, da kljub imenu pijače v njej ni niti zrnca kave. Vsak gostinec, ki ponuja tovrsten napitek, lahko izbere eno od tipičnih lokalnih hišnih pijač, ki sovpadajo z vsebino Guzajeve zgodbe. Ker je Guzaj svojo podobo spreminjal, je tudi pijača drugačna od ponudnika do ponudnika, je pojasnila Retuznikova. Dodala je, da so gostinci različno naklonjeni tovrstnim idejam, a večino jih pozdravljajo. Skozi številna izobraževanja in motivacijska srečanja v preteklosti so namreč spoznali, da turizem ustvarjajo dobre, verodostojne in srčne lokalne zgodbe. »Minili so časi, ko so bili gostje zadovoljni s čisto sobo in z velikim zrezkom na krožniku. Danes prodajamo zgodbe, ki prebujajo čustva.«

Iskali bodo kulinarčne spominke

RA Kozjansko je pred nekaj leti uspešno končala natečaj za spominke. Pridobila je kar nekaj izdelkov, ki se ponajajo s certifikatom domače obrti. V zadnjem času se omenjena ustanova pripravlja na natečaj za kulinarčne spominke, saj bo Slovenija prihodnje leto evropska gastronomska regija. Zadnja leta agencija redno pripravlja tudi paket, imenovan Šentjurske dobrote, ki vključuje pridelke in izdelke različnih lokalnih ponudnikov. Trenutno razvija spominek Šentjurske bučn'ce. Slednje bo v domušni preobleki ponudila šentjurskim gostincem in tamkajšnjim obiskovalcem, medtem ko bo letos tradicionalna prireditev Bučn'ce odpadla.

TINA STRMČNIK

novi tednik

Most bo razširjen

DOBRNA – Občina prenavlja most v Hudičevem grabnu. Gre za dotrajan most, ki ga bo tudi razširila.

Uporabljajo ga predvsem občani severnega dela občine, to je Strmca, Paroža in Brdc. Most je postavljen na ovinku ter predstavlja za tovrstne veliko oviro. Obenem bo prenovljen del ceste, ki služi kot povezava z omenjenim mostom. Dela naj bi bila končana v treh tednih. Gre za približno 50 tisoč evrov vredno naložbo.

BJ

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

www.reporter.si

KARL ERJAVEC

Kako se bo s svojim prestižnim porshejem macanom spet popeljal v politiko

TEHNIČNI MANDATAR

Zakaj bo Jože P. Damijan propadel in bo Janez Janša vladal do leta 2022

MARJAN PODOBNIK

Do kod seže omrežje novega predsednika kmetijsko-gozdarske zbornice

BOGOMIL FERILA

Zakaj Donald Trump še ni odpisan v intervjuju o predsedniški tekmi v ZDA

IZ NOVE
ŠTEVILKE

V Štorah so se vabilu Verice Štante (peta z leve) odzvali: Sabina Mlakar, znana iz resničnostnih šovov, s partnerjem Francijem Prahom, glasbenika Alenka Gotar in Anže Šuštar, podžupan MOC Vladimir Ljubek in župan Štor Miran Jurkošek, glasbenik Matic Nareks in slikarka Dolores Ponoš ter glasbenik Jože Kastelo.

CELJE, ŠTORY – Petdeset let DPMŽ Celje

Pomagajo, ker jim ni vseeno

»Kdaj natančno je bilo društvo ustanovljeno, niti ne vemo, saj so vsi glavni udeleženci iz tistega časa žal že davno pokojni,« je ob praznovanju 50-letnice Društva proti mučenju živali Celje (DPMŽ) povedal predsednik Matej Videčnik. Dobrodelno prostovoljno društvo, ki skrbi za zavržene domače in rejne živali, se bori proti nehumanemu ravnanju z njimi in o tem osvešča ljudi, velja za eno najstarejših tovrstnih v Sloveniji.

TATJANA CVIRN

Ko so se v društvo spomladi pogovarjali o tem, kako bodo praznovali visok jubilej, so računali na večji dogodek sredi mesta. A v teh časih to ni bilo izvedljivo, zato je bilo v soboto le manjše srečanje pred Mercatorjem v Štorah. Gonilna sila društva Verica Štante je povabila nekaj znanih Slovencev, ljubiteljev živali, ki so v trgovini nakupili hrano zanje in tako pomagali društvu ob jubileju.

Osveščanja ni nikoli dovolj

Društvo se je v zadnjih letih moderniziralo, na novo si je uredilo pisarno v Gosposki

ulici v Celju, ima svojo FB-stran, uredilo je možnost spletnih donacij ... A problematika ostaja vsa leta podobna: zaradi nevestnih lastnikov živali in neurejenih razmer zlasti pri skrbi za mačke članom ne zmanjka dela.

Društvo deluje s pomočjo članarin in morebitnih donacij članov oziroma podjetij (Cinkarna Celje, Xella ...). Kot pravi podpredsednica Verica Štante, je bilo doslej v delovanju društva vloženega veliko prostovoljnega dela. Žal je res dejavnih članov malo, teren za reševanje pa je velik. Marsikdo pričakuje, da bodo

Matej Videčnik in Verica Štante

v društvu ob vsakem klicu takoj prihiteli na pomoč, kar ni izvedljivo. »Društvo zato skuša pridobiti nove člane, ki bi lahko pomagali, a to je zelo težko,« ugotavlja sogovornica.

Zbrana sredstva društvo porabi za zdravljenje in cepljenje ter za nakup hrane za brezdomne živali. Pomagajo mu tudi trgovine, kjer ima društvo postavljene svoje hi-

Ker ima DPMŽ status društva v javnem interesu, bodo lahko letos do konca decembra člani in simpatizerji društva del dohodnine namenili društvu. Donacije lahko nakažejo tudi s pomočjo SMS-sporočil na številko 1919, geslo DPMZCELJE5, s čimer društvu darujejo pet evrov.

ške, kamor lahko ljudje odložijo podarjeno hrano. To so Mercator hipermarket Celje in trgovina v Štorah, Planet Tuš, Cash&Cary Celje ter Tuš v Velenju in Spar v Sentjurju. V Celju prostovoljki hranita mačke na dveh mestih, društvo pomaga s hrano tudi tistim, ki z njegovo pomočjo posvojijo kakšno mačko. Tudi v prihodnje bo ena glavnih dejavnosti društva osveščanje o ustreznem ravnanju z živalmi in o skrbi zanje, pri čemer je bilo v preteklih letih pomembno sodelovanje s šolami, ki ga je letos težje izvajati.

Velika težava je zlasti vsakoletno ogromno število neželenih mačjih mladičev. Zato sta pomembni sterilizacija in kastracija mačk, s čimer naj bi se zmanjšalo njihovo prekomerno razmnoževanje. Za brezdomne te posege financirajo občine, društvo dobro sodeluje s celjsko, ki zavetišču Zonzani krije stroške tovrstnih posegov. Društvo naslednji dan po posegu mačke večinoma

Med ustanoviteljicami društva je bila tudi Melita Furlani, stara mama sedanjega predsednika Mateja Videčnika. Od začetka sedemdesetih do sredine devetdesetih let je bila gonilna sila društva. Skoraj vsak dan se je glede na prijave s terena s kolesom vozila po Celju in vseh okoliških krajih, da bi reševala zapuščene, zanemarjene in lačne domače in rejne živali. Kršitve je prijavljala inšpekciji, pisala dopise, zbirala denar. Sredi devetdesetih jo je nasledila Irena Volgemut, ki je prav tako ves svoj čas in energijo namenila delu v društvu in pomoči živalim. Med najstarejšimi članicami društva je tudi Marija Lončar.

vrne na kraj, kjer so jih člani ujeli, saj toliko novih posvojiteljcev ni mogoče najti. Dokler ne bodo lastniki odgovorno poskrbeli za svoje živali oziroma ne bo tega strožje uredila zakonodaja, ne bo konca zgodbi o zavrženih, povoženih, bolnih, poškodovanih ...

Foto: SHERPA

Nikoli pozabljeni otroci

15. oktober je mednarodni dan otrok, ki so umrli med nosečnostjo ali kmalu po rojstvu. Društvo Solzice, ki si prizadeva, da v družbi govorimo o smrti malih otrok in da družba staršem prizna pravico do obstoja otroka in žalovanja, je letos komemoracijo prilagodilo razmeram, povezanim s koronavirusom.

Omenjeno društvo ob mednarodnem dnevu otrok, ki so umrli med nosečnostjo ali kmalu po rojstvu, vsako leto v spominskih parkih pripravi obeležje. Beli baloni poletijo v nebo v spomin na otroke, starši dobijo priložnost, da govorijo o zamolčanih smrtih. Na balone lahko zapišejo posvetila in prislunke nastopom glasbenikov in recitatorjev. Letos društvo ta dan obeležuje na poseben način. Ustvarilo je videoposnetek, v katerem je ujelo polet balona iz vseh spominskih parkov, posnelo je tudi komemoracijo v Ljubljani. V videu, katerega namen je ohraniti spomin na umrle otroke in osveščanje okolice, med drugim sodelujejo voditeljica Bernarda Žarn, igralka Saša Pavček in vokalna skupina M. J. A. V. Predsednica Petra Paver Urek je pojasnila, da društvo Solzice izvaja številne dejavnosti, ki so namenjene podpori staršev in osveščanju družbe. Društvo omogoča skupine za žalujoče in izobraževanja za zdravstvene delavce. Med drugim nudi podporo ob slovesu otrok ter daje pobude za ustanovitev spominskih parkov oz. pokopališč za otroke, ki so umrli med nosečnostjo ali kmalu po rojstvu. Pod okriljem društva je pred leti izšla tudi knjiga Prazna zibka, strto srce. TS

Med krizo ni mirovala

DOBRNA – Občinski svet se je na zadnji seji seznanil s polletnim izvrševanjem občinskega proračuna. Za letos je načrtovanih 3,6 milijona evrov prihodkov in odhodkov, od česar je bila realizirana tretjina. Na večji izpad prihodkov je vplivala koronakriza.

Občinska vlaganja med koronakrizo niso bila prekinjena, vendar se to v polletnem poročilu še ne pozna. Občina se je med drugim posvečala prometni ureditvi vstopnega območja Dobrne, v Zdraviliškem parku je namestila urbano opremo ter uredila pot med Zdraviliškim domom in Hotelom Vita. V Vrbi je bila med drugim končana gradnja kanalizacije ter črpališča za priključitev dela zaselka na čistilno napravo. Občina se je precej posvečala tudi boljši oskrbi z vodo. BJ

Vizija je praznovala

SLOVENSKE KONJICE – Društvo Vizija, ki povezuje globalno ovirane invalide, je praznovalo 20-letnico. Gre za društvo, ki ima sedež v Slovenskih Konjicah in deluje na vseslovenski ravni. Posebej znano je po svojem programu preprečevanja nasilja nad invalidi.

Tako je bila pred enajstimi leti odprta prva slovenska varna hiša, ki je ponudila zatočišče invalidom na vozičkih, ki so bili žrtve nasilja. Program preprečevanja nasilja nad invalidi je le eden od petih, ki se jim društvo posveča. Kar devetnajst let ga je uspešno vodila Julijana Kralj, nova predsednica Vizije pa je postala Barbara Slaček. Prireditelj ob 20-letnici je bila zaradi pandemije v manjšem obsegu. Konjiški župan Darko Ratajc je izročil Kraljevi za vodenje Vizije priznanje. BJ

Vedno bližje referendumu o stolpu

ROGAŠKA SLATINA – Evi Žgajner, predlagateljici referenduma glede gradnje Razglednega stolpa Kristal, in njenim podpornikom je še pred iztekom roka uspelo zbrati zahtevano število podpisov volilnih upravičencev za podporo referendumu. Do minulega ponedeljka je svoj podpis zanj oddalo 515 občanov, pobudniki referenduma podpise zbirajo še danes, 15. oktobra.

Približno pet odstotkov volilnih upravičencev trenutno podpira zahtevo za referendum. Predvidoma naslednji teden bodo pobudniki referenduma zahtevo in podpise odnesli na vložišče Občine Rogaška Slatina. Pred razpisom referenduma bo o njem razpravljala še Občinski svet Občine Rogaška Slatina, ki bo tudi določil datum izvedbe. Eva Žgajner ugotavlja, da trenutne razmere glede koronavirusa niso naklonjene izvedbi referenduma. Meni, da bi bilo na 14 voliščih težko zagotoviti varnost volivcev in zagotoviti dovolj veliko razdaljo. »Razkuževati bi morali mize, stole, pisala, celo papir je problematičen. Zato vsekakor menim, da je treba z referendumom počakati. Možno je tudi, da bodo do začetka decembra, ko referendum predvideva občinska uprava, razmere boljše.« TS

V lapidariju predstavitev novih izdaj knjig o Almi M. Karlin

»Zdaj pa res razišči, kdo je bila ta ženska«

Celjska Mohorjeva družba je v sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje in s Pokrajinskim muzejem Celje nedavno v lapidariju ob Savinjskem nabrežju pripravila pogovor z Andrejo Jezernik, prevajalko in avtorico knjig o znameniti celjski svetovni popotnici in pisateljici Almi M. Karlin. Pogovor je bil namenjen predstavitvi dveh novih knjig Celjske Mohorjeve družbe, četrtega ponatisa dela Samotno popotovanje, v katerem je Alma M. Karlin strnila doživetja o svoji osemletni poti okrog sveta, ter avtobiografski knjigi Daljna ženska, v kateri je spregovorila o svojem odnosu s protinacističnim ubežnikom Hansom Joachimom Bonsackom, ki ga je v letih 1937–1938 gostila v svoji rimski hiši v Celju.

ROBERT GORJANC

Ravnateljica Celjske Mohorjeve družbe dr. Tanja Ozvatič je v uvodu pogovora povedala, da so v založbi zelo počaščeni, da so v letu, ko bo tudi slovenski knjižni sejem v znamenju Alme M. Karlin, izdali dve njeni knjigi, ponatis ene od Alminih uspešnic in njeno novo delo Daljna ženska. »V rokopisnem oddelku NUK ga je odkrila Andreja Jezernik, v njem prepoznala veliko vrednost in prišla k nam v založbo s predlogom, da bi izdali knjigo,« je ravnateljica opisala nastajanje nove Almine knjige in dodala, da je Andreja Jezernik zagotovo ena največjih poznavalk življenja in dela Alme M. Karlin.

Čudakinja, Nemka, lezbijka, vohunka ...

Voditelja pogovora Aleša Čeha, urednika v Mohorjevi družbi, ki je sodeloval pri nastajanju knjige, je zanimalo, kaj je bil razlog, da se je Andreja Jezernik tako navdušila za proučevanje Alme M. Karlin. Avtorica, ki je po rodu Celjanka, sicer pa je njen dom v Braslovčah, je povedala, da je ob obiskovanju Kajuhove gimnazije v Celju nekoč na mestu, kjer je stala Almina hiša, ugledala ploščo, na kateri je pisalo, da je bila v tej hiši rojena svetovna popotnica in pisateljica. Takrat se je vprašala, kako je mogoče, da je v tem majhnem mestu ob Savinji živela ženska, ki

Pogovor Aleša Čeha z Andrejo Jezernik v celjskem lapidariju ob Savinjskem nabrežju

si zasluži takšno izrazoslovje na spominski plošči. Potem si je izposodila Almine knjige v celjski knjižnici in začela spraševati Celjane, kdo je bila ta ženska. »Najpogostejši odgovor od različnih generacij je bil, da je bila Alma M. Karlin čudakinja. Ljudje so povedali tudi, da je bila Nemka, kar je bil odgovor v duhu tistega ideološko obarvanega časa, in da je bila lezbijka, vohunka ... Vse to je v meni spodbudilo nekaj, da sem si rekla: »Zdaj pa res razišči, kdo je bila ta ženska v resnici.« Potem sem si to zadala kot neke vrste življenjsko nalogo. Najprej še ne tako profesionalno, ker sem opravljala še druga dela, vendar me je Alma ves

čas spremljala,« je svoje zanimanje za Almo pojasnila Andreja Jezernik, ki se je pod tem vplivom tudi odločila za študij slovenskega in nemškega jezika.

Po začetnem službovanju v Sloveniji je Andreja Jezernik poklicno kariero nadaljevala v Nemčiji, najprej v Stuttgartu, potem v Berlinu, kjer se je v arhivu tamkajšnje knjižnice seznanila z Almino ustvarjalno zapuščino, ki pa ni bila popisana. Takšen razvoj dogodkov je torej Andreji Jezernik utiril pot h kasnejšemu profesionalnemu in predanemu ukvarjanju s slovito celjsko pisateljico in popotnico.

Ker že četrti ponatis Almine knjige Samotno potovanje

dovolj zgovorno govori sam zase, za kakšno uspešnico gre, ji je v pogovoru v lapidariju bilo odmerjenega manj prostora kot noviteti Daljna ženska. Ob (preseženi) stoletnici Alminega potovanja okrog sveta (1919–1927) v zvezi s to knjigo zato iz pogovora omenimo le razmišljanje Andreje Jezernik o pomenu Alminega potovanja v tistem času, kot ga lahko razumemo danes. »Pri proučevanju njene zapuščine sem zasledila avtobiografski zapis, da se je na to potovanje odpravila, da bi ga doživela kot ženska in raziskovalka. V tem je skrito bistvo. Njeni potopisi, od prvega do zadnjega, temeljijo na doživetjih, ki jih je Alma

znala tako dobro popisati, da privlačijo še po stotih letih. Danes je, če odmislimo zdajšnjo pandemijo, potovanje zelo preprosto, sedeš na letalo in dosežeš vsak kotiček tega sveta. Izkušnam, ki jih doživela Alma, pa se ni mogoče več približati,« je prepričana Andreja Jezernik.

Eno najbolj pretresljivih Alminih del

Doslej še ne izdano besedilo Alme M. Karlin, ki je pred kratkim ugledalo luč sveta v knjigi Daljna ženska, opisuje čas vzpona nacizma in Almino slutnjo, da bo z nemškega knjižnega trga izrinjena in da na njem ne bo mogla več izdajati knjig.

»To njeno delo se mi je zdelo eno najbolj pretresljivih. Gre za zgodbo o nemškem protivojnem ubežniku, ki se je skrival pred Hitlerjevim režimom in je bil morda tudi vohun, ter zgodbo o tem, kako je Alma poskušala mednarodno rešiti ta zaplet. Tudi tako, da je vpleta nekaj Celjanov. Ta zgodba je med ljudmi v mestu še vedno živa in nekateri zagotovo poznajo to, kar je opisano v knjigi. Res je, da je ta knjiga na določenih mestih skrivnostna in hermetično zaprta, ker Alma ni želela povedati vsega, saj je šlo tudi za neke vrste prevaro oziroma spletko. To avtobiografsko besedilo mi je pokazalo Almo v neki povsem novi luči,« je še poudarila Andreja Jezernik.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Mesec prostora: v znamenju (brez)mejnosti

Gimnazija Celje – Center (GCC) tradicionalno sodeluje v projektu Mesec prostora, ki ga pripravlja ministrstvo za okolje in prostor in se je začel v prvih dneh oktobra. Letošnji nacionalni slogan projekta je Prostor prihodnosti oblikujemo skupaj. Na GCC v letošnjem šolskem letu projekt obeležujejo v okviru teme (Brez)mejno.

Ta tema narekuje različne intervencije ter medpredmetna in projektna sodelovanja učiteljev in dijakov, a tudi razmisleke o vedno višjih in oddaljenih mejah, ki si jih postavljamo ljudje v aktualnem času boja proti novemu virusu, ki je spomladi tako korenito posegel v naša življenja.

Mesec prostora na GCC zaznamujejo tradicionalne urbanistične delavnice, ki jih za dijake umetniške gimnazije – likovne smeri pripravljajo v sodelovanju z Zavodom Metro SR. V ospredju tokratnih vsebin na delavnicah je kopiranje plastične embalaže, vedno večje težave, ki jih ta predstavlja za samoobnovitvene zmožnosti narave ter potrošniški diskurz, ki v politikah sodobnega časa najde svoje mesto le na papirju.

Dijaki iščejo rešitve glede odvečne embalaže ter tema-

Skulpture v šolskem parku Gimnazije Celje – Center, ki so nastale v okviru delavnice z znanima celjskima umetnikoma.

tiko povezujejo s prostorskim razvojem in mestom tako, da »inštalacije« nameščajo v javne ali poljavne prostore mesta in s tem izzivajo mimoidoče k skupnemu razmisleku o problemu prekomerne uporabe plastične embalaže in njenem vplivu na prostor.

Stvaritve v delavnicah bodo javnosti predstavili na tradicionalni novinarski konferenci, ki bo 19. oktobra. Ali bo v fizični ali virtualni obliki, zaenkrat še ni znano.

Brezmejnost z znanima umetnikoma

Drugi pomemben del letošnjega Meseca prostora na GCC je intervencija v javni prostor. Dijaki 3. in 4. letnika likovne umetniške gimnazije so jo z mentorjema, kiparjem Francem Purgom in intermedijsko umetnico Andrejo Džakušič, naslovili Brezmejnost in jo izvedli v šolskem parku.

»Gre za nadaljevanje lanskega kiparjenja, kjer so

dijaki iz gline ustvarjali skulpture. Tako smo letos posušene glinene kipe postavili v park in jih prepustili naravnim vremenskim procesom. Posušena glina bo zaradi vlage, padavin in zmrzali spreminjala obliko in se vrnila tja, od koder je bila izkopana, v neдрje Zemlje. S tem projektom se pridružujemo temi brezmejnosti, ki jo navezujemo na idejo recikliranja, ponovne uporabe in nenehnega kroženja v naravi.

Proces transformacije bomo videodokumentirali,« je povedala Andreja Džakušič.

Prva pametna klop

GCC s sosednjima Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Celje ter Ekonomsko šolo Celje v Kosovelovi ulici »gosti« tudi prvo pametno klop, ki jo je Mestna občina Celje poskusno namestila v okviru programa trajnostnega razvoja.

Ta je energetska popolnoma neodvisna, napaja se v okviru solarnih panelov, omogoča polnjenje vseh tipov mobilnih naprav in poleg počitka omogoča tudi povezavo s svetovnim spletom.

Mesec prostora na GCC bo simbolno zaključil tradicionalni dobrodelni koncert 21. oktobra, ki ga bodo dijaki tokrat pripravili v hibridni obliki.

RG, foto: GCC

V Kvartirni hiši razstavlja Tina Mohorovič

V Galeriji Kvartirna hiša v Celju je na ogled nova razstava z naslovom **Kostenje**, na kateri so na ogled dela Tine Mohorovič (1988).

Avtorica, rojena v Novem mestu, je leta 2012 diplomirala na ljubljanski pedagoški fakulteti iz grafike globokega tiska, nato je izobraževanje nadaljevala na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, kjer je leta 2016 končala podiplomski študij scenskega oblikovanja. »S svojim ustvarjanjem, pri katerem združuje tako likovno kot scenografsko umetnost, skuša prikazati fragmentarnost družbe, svet posameznika, ki hrepeni po potrebi povezovanja s sočlovekom,« je o ustvarjanju Tine Mohorovič zapisala likovna kritičarka Tanja Kerič.

Avtorica ustvarja kot samozaposlena v kulturi na področju grafike in scenografije, je tudi zunanja sodelavka in mentorica šole grafike globokega tiska v Narodni galeriji ter članica Zveze društev slovenskih likovnikov in Društva likovnih umetnikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja.

Za svoje delo je prejela tudi nekaj nagrad (nagrado Primavera 2012 in 2015, študentsko Prešernovo nagrado za scenografijo – 2016), prav tako redno razstavlja v Sloveniji in tujini.

RG

Četrti Fanfest v koronaizdaji

Fantazijska književnost je lahko ogledalo družbi

Izvedba letošnjega Fanfesta, četrte izdaje slovenskega festivala fantazijske književnosti, ki ga pripravlja Celjsko literarno društvo, je bila zaradi koronačasa negotova. A kot so pomenljivo sporočili organizatorji, »tudi morebiten konec sveta zaradi virusa ne sme miniti brez festivala«, zato je pred kratkim tudi ta festival v teh zahtevnih razmerah spet ugledal luč sveta.

ROBERT GORJANC

Nekaj vabljenih gostov se je zaradi epidemioloških razmer in omejitev pri prehajanju meje sicer odpovedalo udeležbi. Fanfest je tokrat za razliko od minulih let trajal le en dan, a kljub temu so organizatorji izvedli načrtovane in tradicionalne dejavnosti na festivalu: literarno delavnico, promocije v Knjigarni in antikvariatu Antika ter osrednjo prireditev.

Literarna delavnica, ki jo je vodil Bojan Ekselenski, predsednik Celjskega literarnega društva in organizacijskega odbora festivala Fanfest, je bila posvečena razpravi o arhetipskih likih in njihovem pomenu za literarno pripoved.

V Antiki so ob glasbeni podpori Mateja Krajncja, uveljavljenega literarnega in glasbenega ustvarjalca, sledi-

le predstavitve nove fantazijske produkcije, ki letos obsega štiri knjižna dela. Namesto odsotnega Jožeta Biščaka je knjigo Potovati z Orwellom predstavil Bojan Ekselenski, ki je spregovoril tudi o svojih dveh delih Vitezi in čarovniki 3 ter Vladavina indigo otrok, Domen Mezeg pa je predstavil prvi del fantazijske sage Ilonika.

Organizatorji festivala so predstavili tudi novi številki revije za spekulativno fikcijo Supernova 8 in 9. Mnogi so se spraševali, kaj na naslovnici Supernove počneta znana slovenska pisatelja Ivan Tavčar in Simon Jenko. »Oba sta spisala fantazijsko literarno delo, ki ima svojo vrednost tudi v svetovnem merilu fantazijske književ-

nosti. Mikromega, zgodba Simona Jenka iz leta 1851, je objavljena v Supernovi 9,« je povedal Bojan Ekselenski, ki je tudi urednik revije.

Barbara Jelen je ob tem predstavila tudi svoj mozaik roman Rusalkin zaliv, ena od zgodb v njem, Begavka, je objavljena tudi v Supernovi 8. Andrej Ivanuša, urednik, avtor in mali založnik, je udeležencem približal Levitev, zbirko zgodb srbskega pisatelja in urednika Tihomirja Jovanovića Tike, Domen Mohorič pa slovenski portal za fantazijsko umetnost, znanstvena-fantastika.si.

Fizična razdalja omogoča več ustvarjalnosti?

Osrednja prireditev festivala je bila, kot je že običaj, v Celjski kulturnici. Po uvodnem nagovoru Bojana Ekselenskega je udeležencem nekaj besed namenila slavnostna govornica Breda Arnšek, podžupanja Mestne občine Celje. Poudarila je napore mestne občine pri podpori kulturnega ustvarjanja, saj je ljubiteljska kultura pomembno gonilo razvoja mesta in njegovega umeščanja v širši prostor. Zlasti festival fantazijske književnosti igra pomembno vlogo in občina se zaveda pomena festivala, ki je edini te vrste v Sloveniji in del širše mednarodne scene.

Zaradi omejitev potovanj je ugleden profesor dr. Zoran Živković, stalni gost in častni član Celjskega literarnega društva, festival pozdravil v okviru spletne aplikacije Viber. Predstavil je svoje delo v času epidemije

Udeležencem Fanfesta je nekaj slavnostnih besed namenila podžupanja Mestne občine Celje Breda Arnšek.

in poudaril, da ima fizično distanciranje tudi pozitivne lastnosti – ostane več časa za literarno ustvarjanje in v tem času je zaključil monumentalno kritično izdajo Besi od Fjodorja Mihajloviča Dostojevskega, saj bo prihodnje leto 200-letnica njegovega rojstva, leta 2022 pa 150. obletnica prvega izida te knjige. Gost je tudi ekskluzivno razkril naslov svojega novega romana – Bela soba.

Sledilo je še eno »Viber srečanje« s Tihomirjem Jovanovićem Tikom, ki je prav tako stalni gost festivala. Predstavil je regionalno antologijo Regia Fantastica 5, kjer sodelujejo tudi avtorji iz Slovenije. Zbirka je izšla ob 100-letnici rojstva Raya Bradburya.

O izraznih možnostih fantazijske književnosti

Osrednji program festivala

je zaključila razprava z naslovom Je lahko fantazijska književnost družbeno kritična. Udeleženci panela so stopili na minsko polje izraznih možnosti fantazijske književnosti na področju družbene kritike in reflektiranje aktualnih družbenih razmer. »Fantazijska književnost ima vse izrazne sposobnosti, da to opolnomoči izvede. Zgolj omejitve v glavi te književnosti jemljejo moč kritične leposlovne obdelave sveta okoli nas. Fantazijska književnost je lahko namenjena zabavi, a zlahka postane orodje za postavitev ogledala družbi. Distopije so literarna svarila pred družbenimi procesi, ki ogrožajo človekovo svobodo. Satira na drugi strani opozorilo prinaša na zabavnejši način,« je razpravo povzel Bojan Ekselenski, udeleženci pa so izrazili upanje, da se bodo spet srečali prihodnje leto.

Foto: Fanfest

S predstavitve fantazijskih del v Antiki

Ko se povežeta fotograf in pesnica

Koronakriza je nekoliko ponagajala tudi izjemni knjigi celjskih soavtorjev, ki ima naslov Dotik svetlobe / The touch of the light. Gre za poetološko fotografsko delo fotografa Hermana Čatra in japonske pesnice Seiko Araki Gerl, ki ju ne povezuje zgolj bivanje v istem, knežjem mestu. Javna predstavitve knjige, ki jo je izdala Celjska Mohorjeva družba, je bila v njunem domačem mestu odpovedana.

Čater je uveljavljen umetniški fotograf, ki je za svoje ustvarjanje prejel številna domača in mednarodna priznanja. »Krajine Hermana Čatra pripovedujejo o fotografski splošnosti z naravo, ki jo dojemamo z občutenjem, kakršno je bilo značilno za romantike 19. stoletja,« je o njegovih fotografskih stvaritvah zapisala dr. Marjeta Ciglenečki. V knjigi so objavljena Čatrova dela, ki so nastala na Celjskem ter drugod na sončni strani Alp, na Škotskem in Švedskem ter v Sibiriji in Italiji. Fotografu so posebej ljubi drevesa, gozdovi.

Umetniški fotograf Herman Čater je med drugim prejemnik najvišjega slovenskega fotografskega priznanja Puharjeve nagrade ter naziva mojster, ki mu ga je podelila Mednarodna zveza za umetniško fotografijo

(FIAP). Nase je opozoril že v več knjižnih delih, med drugim v monografiji Stanko, v kateri je fotografsko opisal življenje ostarele osamljenega revnega krajana iz okolice Svetine. Pred desetletjem sta se prepletli umetniški poti Čatra in njegove someščanke, japonske pesnice. »Lirični naglas Čatrovih fotografij je našel vzporednico v poeziji pesnice japonskega rodu Seiko Araki Gerl,« je njuno sodelovanje opisala Marjeta Ciglenečki. Čater je tako opremil leta 2010 pesniško zbirko Šiv življenja, katere avtorica je pesnica Seiko Araki Gerl iz Celja. Po drugi strani je Araki Gerlova prispevala pesem za eno od Čatrovih knjig.

Tudi zadnjo knjigo Dotik svetlobe bogatijo trivrstične pesmi, ki so njeno delo. »Stari grad, / obtežen s petstoletnimi spomini, / na plovbi skozi 21. stoletje,« je na primer zapisano ob Čatrovi fotografiji celjskega Starega gradu, ovitega v morje oblakov. Gre za trijezično knjigo, saj so pesmi Araki Gerlove objavljene v slovenščini, japonsščini in angleščini. Avtorica, ki je na tokijski univerzi diplomirala iz japonske književnosti, objavlja svoja dela tudi na Japonskem. V Celju živi že triindvajset let. BJ, foto: CMH

S predstavitve knjige Dotik svetlobe v Ljubljani. Na fotografiji sta Herman Čater in urednik Aleš Čeh (od desne proti levi strani).

Zaskrbljujoča prekomerna telesna teža otrok

Slovenija, zgani se, gre res za otroke

Zatem ko smo v zadnjih letih lahko spremljali podatke o nezdravi hrani Američanov in o tem, da je debelost med mladimi onkraj luže v skrajnem porastu, se ob tem morda kdaj celo namužnili, je zdaj čas za streznitev tudi za Slovenijo. Stopnja prekomerne hranjenosti in prekomerne teže otrok in mladostnikov se

SIMONA ŠOLINIČ

je pri nas povečevala v zadnjih letih. Letos pa je stanje postalo skrajno alarmantno. Samo spomladanska epidemija je pripomogla, da se je delež debelih otrok povečal za več kot 20 odstotkov. Ker težava s povečano težo otrok ni od letos, so ti po-

datki zaskrbljujoči tudi za vse, ki se s prekomerno težo soočajo že leta in leta. Vsak pozna kakšen program za izgubo teže za odrasle. Strokovnjaki, takšni in drugačni, jih ponujajo kot gobe po dežju. Kje in koliko je tovrstnih strokovnih programov za otroke in mladostnike? Koliko jih poznajo starši in koliko (ter predvsem) pediatri?

Gre za resno težavo

»Iz prakse ocenjujem, da v zadnjih letih narašča število prekomerno hranjenih in debelih otrok zaradi slabih prehranskih navad in premalo gibanja, kar postaja resna težava. Že otroci in mladostniki razvijejo bolezni, povezane z debelostjo, in tako imamo potem vedno več mladih odraslih s telesnimi in čustvenimi posledicami debelosti.« pravi pediatrija Tanja Zbanič Mulec, dr. med., spec. pediatrije, iz Zdravstvenega doma Celje.

Pediatrija pojasnjuje, da na podlagi sistematskih pregledov podatke o prekomerno hranjenih in debelih otrocih ter mladostnikih, ki jih pošiljajo NIJZ. »Ta je pristojen za analizo teh podatkov, ki na žalost niso statistično obdelani, zato tudi nimamo informacij o dejanskem stanju,« dodaja sogovornica.

Sistematski pregled

Ob tem razloži, da se, ko na sistematskem pregledu ugotovijo prekomeren porast telesne teže, z otrokom pogovorijo o zdravem načinu življenja, torej o pravilnem režimu prehranjevanja, o zdravi, varovalni prehrani, pomenu pitja tekočin in vsakodnevni telesni dejavnosti

ter jih spodbudijo k spremembi načina življenja. »Obdobno, na nekaj mesecev, spremljamo uspešnost tako, da otroke s starši – mladostnike pogosto tudi same – vabimo na ponovni pregled. Ob tem opravimo meritve, laboratorijske preiskave in po potrebi še drugo diagnostiko, s katero poskušamo čim bolj zgodaj odkriti posledice debelosti v telesu. Skupaj nato iščemo možnosti za izboljšanje oziroma spodbujamo k nadaljevanju uspešno začrtane poti, kadar ob pregledu zaznamo uspešno izgubo telesne teže. Pri uspešnem spreminjanju načina življenja imajo seveda zelo pomembno vlogo starši, saj je spreminjanje načina življenja proces, ki zadeva celo družino,« dodaja pediatrija. Dietetika v Celju nimajo, dodaja in poudari, da bi ga potrebovali: »Na Pediatrični kliniki v Ljubljani imajo nekaj dietetikov, ki pa so namenjeni tamkajšnjim bolnikom.«

V Celju takšnega programa ni

Otroke, pri katerih ugotovijo patološko spremenjene izvide, ki so posledica debelosti, napotijo k ustreznemu specialistu – endokrinologu, pravi pediatrija: »Ostale lahko,

predvsem v primerih, ko ocenimo, da imajo željo po izboljšanju prehranskih navad in načina življenja ter so za to tudi dovolj motivirani, napotimo v šolo zdravega načina življenja. To izvajajo v Centru za zdravljenje otrok Šentvid pri Stični z multidisciplinarnim pristopom oziroma timom. Vključitev v šolo zdravega načina življenja svetujemo tudi otrokom, ki v domačem okolju nimajo dovolj spodbude oziroma možnosti za zagotavljanje pomoči pri spopadanju z debelostjo.«

Sogovornica dodaja, da so v centru za krepitev zdravja, ki deluje pod okriljem Zdravstvenega doma Celje, programi za odrasle. »Na žalost v Celju nimamo programa, kamor bi za obravnavo debelosti lahko vključili otroka ali mladostnika. V Sloveniji je nekaj centrov za družinsko obravnavo debelosti otrok in mladostnikov, ki so zasnovani multidisciplinarno. To je program, ki ga vodi pediater, v program so vključeni še medicinska sestra, dietetik, kineziolog in psiholog. V Celju tega programa nimamo, ga pa imajo na primer v Žalcu, kamor naših otrok ne moremo vključiti. Odrasli imajo v Celju tako več možnosti za obravnavo debelosti kot otroci,« še zaključuje sogovornica.

Katastrofalne posledice epidemije za otroke

Meritve v okviru spremljanja telesnega in gibalnega razvoja otrok SLOfit-športnovzgojni karton so po preključitvi epidemije covida-19 pokazale katastrofalne podatke: letos je prišlo do največjega upada gibalne učinkovitosti otrok in do največjega porasta deleža otrok s prekomerno telesno težo v zgodovini spremljanja. Avtorji analize pozivajo k ukrepanju. Takojšnjemu.

Prišlo je do upada vseh gibalnih sposobnosti tako pri fantih kot pri dekletih. Splošna gibalna učinkovitost je pri povprečnem slovenskem otroku po dvomesečnem omejevanju gibanja upadla za več kot 13 odstotkov. Kot dodajajo analitiki podatkov, so predvsem fantje »strmoglavili« na najnižjo točko gibalne učinkovitosti v vseh letih spremljave. Delež otrok s prekomerno telesno težo se je povečal za več kot 20 odstotkov, kar je več od povečanja v celotnem obdobju 2003–2007, ko se je Sloveni-

ja soočala z najhujšo krizo naraščanja debelosti.

Rešitev?

Kot pravijo raziskovalci, ki so preučevali te podatke, bi morale šole nujno povečevati uporabo učnih oblik, ki povečujejo gibalno dejavnost: »Ukrepi za omejitev škode bi morali iti tudi v smeri sistematskega dviga kakovosti gibalne dejavnosti znotraj in zunaj šole. Nujno je treba v šolah spet vzpostaviti program Zdrav življenjski slog, saj je bil ta projekt dokazano učinkovit za telesno zmogljivi-

vost otrok. V vmesnem času bi bilo treba pripraviti ustrezne podlage, da bo šport na urniku vsak dan in da ga bodo v prvih dveh vzgojno-izobraževalnih obdobjih poučevali učitelji športne vzgoje samostojno ali z razrednimi učitelji. Ker se bo

Do upada gibalne učinkovitosti je prišlo pri skoraj dveh tretjinah otrok, največji je bil pri 9-, 10- in 11-letnikih.

povečal delež otrok z zdravstvenimi tveganji, je treba takoj vzpostaviti sistem za njihovo obravnavo, v kateri bodo sodelovali šole, starši in zdravstvo.

Podatke meritev šol je obdelal Laboratorij za diagnostiko telesnega in gibalnega razvoja Fakultete za šport Univerze v Ljubljani. V analizo so vključeni podatki več kot 20 tisoč otrok od 1. do 9. razreda osnovne šole.

Izziv, ki je hčerki spremenil življenje

»Spraševali smo, kam naj se obrnemo, a nismo dobili odgovora,« začne svojo zgodbo mama z našega območja, ki je za svojo hčer na začetku tega leta, torej še pred epidemijo, iskala pomoč na področju zdravega načina življenja. Želi ostati anonimna. »Z možem sva spraševala osebno zdravnico, kaj nam svetuje, a je bil odgovor, naj hči je zdravo in naj se več giba, kar se nama je zdelo splošno,« dodaja.

Družina se je nato obrnila na Center za krepitev zdravja Celje. »Odgovorili so, da se v centru ukvarjajo z izgubo prekomerne teže pri odraslih in ne pri otrocih. Kljub temu so ponudili, da bi se sestal z nami in

nam dali nekaj napotkov, a sva z možem to zavrnila, saj sva iskala konkreten program za otroka,« razloži sogovornica. Hči se je poskušala tudi sama disciplinirati, enkrat tedensko je beležila težo, vendar ji je motivacija po mesecu pošla.

Razočarana nad hčerkino zdravnico

»Po sistematskem pregledu je hči domov prinesla sporočilo zdravnice, da ima hči prekomerno telesno težo in da ji svetuje zdravo prehrano, več gibanja ter da bo morala na kontrolo čez šest mesecev. Ko smo spet klicali v šolski dispanzer, da bi nam dali konkretna navodila za zdrav življenjski

slog, napotkov nismo dobili,« dodaja mama, razočarana nad sistemom.

Nato jih je družinska prijateljica po naključju opozorila na razpis za brezplačen program Moj izziv na Debelem rtiču. »Seveda smo hčer takoj prijavi in bila je izbrana,« pravi mama. Cela družina je za takšen program izjemno hvaležna, saj je hči spremenila način življenja, s starši je v prehrano po navodilih, ki jih je dobila na taboru, vnesla spremembe in to se v njenem življenju pozna. Življenjski slog je morala spremeniti vsa družina, ki zdaj na prehrano gleda drugače. »Največja težava je bila po vrnitvi s tabora prehrana v šoli. Za ma-

lico so v šoli dobili na primer čokoladni rogljiček in mleko ali mini pico oziroma hotdog. To so živila, ki so po mnenju dietetikov v taboru absolutno neprimerna. Hči ni vedela, ali naj takšno malico zaužije in s tem krši pravila, za katera se je sama odločila s pomočjo tabora, ali naj malice ne vzame in se prepusti posmehu sošolcev ter ostane lačna. Te stvari pri našajo za otroke, ki gredo skozi takšne težave, resno krizo,« pojasnjuje mama.

Novo zavedanje

O taboru Moj izziv pravi, da gre za eno najboljših stvari, ki so usmerjene k otroku in njegovemu zdravemu načinu življenja. »Ekipa ves čas dela z otroki na področju prehrane, vadbe,

psihologije. Gre za usklajeno ekipo ljudi in podporne skupine sovrstnikov. Hči je dobila novo zavedanje o prehrani, njenem vplivu na telo, osveščena je bila o vadbi in je našla svoj priljubljen šport. V psihološkem smislu se je iz depresivne zapečkarice, ki se je najbolj varno počutila s knjigo v roki na domačem kavču, prelevila v dejavno dekle, ki za pot od točke A do točke B zdaj raje vzame kolo in ne prosi več staršev za prevoz,« dodaja mama.

Ob tem pohvali program Debelega rtiča tudi zato, ker strokovna ekipa v delo z otroki vključuje tudi starše, s katerimi sodeluje tudi individualno. »Tudi po taboru so vsi strokovnjaki na voljo, omogočajo tudi mesečne kontrole, pri katerih

je na prvem mestu celostna obravnava. Vse to je krasna motivacija,« še zaključuje naša sogovornica, pri čemer ne skriva razočaranja nad zdravstvenim sistemom, na katerega se je pred tem obračala z vprašanji ravno o teh projektihih. »Na taboru smo izvedeli, da bi nam otrokova zdravnica lahko že zdavnaj povedala za takšne programe, ki že več let obstajajo tako v Stični kot na Rakitni ter na Debelem rtiču. Vendar dopuščam možnost, da zdravnica tudi tega ni vedela. Ves svet bije plat zvona glede prekomerne teže otrok. Kako se bodo znašli starši, ki morda tako kot mi niso vedeli, kam naj se obrnejo, pa bi otroku morda radi pomagali,« še zaključuje naša sogovornica.

»Otroka obravnavamo celostno«

»Čeprav zadnje desetletje strokovnjaki opozarjajo na težavo prekomerne telesne mase in debelosti pri otrocih, je malo ustanov, kjer bi to problematiko celostno obravnavali. Nekaj jih je na sekundarni ravni zdravstva, gre za različne pediatrične oddelke bolnišnic. A malo je programov, kjer bi z otroki delali celostno in sistematično v zanje prijetnem okolju, s številnimi dejavnostmi in delavnicami,« pravi vodja zdravstvenega sektorja v Mladinskem zdravilišču in letovišču Rdečega križa Slovenije Debeli rtič Breda Franetič Prunk, dr. med., spec. šolske medicine. Na Debelem rtiču so namreč razvili program Moj izziv.

Na podlagi spremljanj svetovnih smernic in izkušenj iz tujine, ki so pokazale, da celostna obravnava otrok, v katero so vključeni pediatri, dietetiki, fizioterapevti in psihologi, prinese izjemno dobre rezultate, so na Debelem rtiču prišli do ideje, da bi razvili takšen program. In so ga. »Statistika je namreč porazna. Predebelih naj bi bilo kar 16 do 20 odstotkov otrok in mladostnikov,« pravi Franetič Prunkova. In to je bil razlog, da je njena ekipa otrokom in mladim ponudila roko na poti do zdravega življenjskega sloga.

Brez napotnice in brezplačno

»Program je nastal pred petimi leti. Čeprav smo želeli, da bi ga financiralo obvezno zdravstveno zavarovanje, nam to ni uspelo. Vendar smo s projektom uspeli na razpisu mini-

saj je znano, da se ljudje po hitrih dietah »vrnejo« na začetno stanje pri telesni teži ali jo celo povišajo,« pravi zdravnica.

»Tu smo zanje«

V tabor Moj izziv se lahko vključijo otroci in mladostniki od sedmega do 19. leta. Bivanje na Debelem rtiču je za otroke in mladostnike brezplačno, plačljivo je le za starše. Ti so pri otrocih, ki so stari sedem let, ves čas zraven. Pri starejših se starši v program vključijo ob koncih tedna.

Otroke in mladostnike prve dni opazujejo, kako posegajo po hrani. »Opažamo, da so obroki preveliki in da otroci nimajo pravilnega števila obrokov na dan. Malokdo ima dnevno pet zdravih obrokov, zato v programu gradimo ravno na tem: kolikokrat na dan jesti in kako obrok sestaviti,« razlaga sogovornica. Vsak dan se otroci udeležujejo različnih delavnic, sami si pripravljajo malice, saj na ta način najbolj spoznajo pomen zdrave prehrane.

Ekipa strokovnjakov je ves čas s sodelujočimi. »Predvsem psihologi so tu tudi ponoči. Ker otroke in mladostnike navajamo na več gibanja, na manjše vnose hrane, pride tudi do kri-

ze. Zato je močna ekipa strokovnjakov izjemnega pomena, da je vsak trenutek tu in da pomaga,« pravi strokovnjakinja.

Ključna podpora staršev

Prvi teden dobijo starši vsa navodila, nasvete na področju prehrane, vadbe in psihologije, naslednji teden, ko se starši ob koncu tedna vključijo v tabor, sodelujejo tudi v delavnicah. Pri tem že zaznajo, kakšnega ritma so se njihovi otroci priučili in kako izvajajo program. Zadnji vikend dobijo starši še dodatne informacije, saj morajo otroku biti ključna podpora: »Brez staršev ni uspeha. Z vsem, kar naučimo otroke, morajo biti starši seznanjeni, saj so oni tisti, ki nato ta program po taboru izvajajo doma. Čez tri tedne po taboru imajo otroci prvi pregled, nato enkrat mesečno. Smo pa zanje vedno tukaj, če se pojavijo dodatna vprašanja ali dvomi.«

Pomembno je, da otroke s pravilnim vodenjem pripeljejo do zdravega načina življenja, ki ga obdržijo tudi v odrasli dobi. Zato se vsak vložek v preventivo splača, meni zdravnica.

»Opažamo še, da je manj težav pri otrocih, ki nimajo izrazi-

OB ROBU

Za otroke gre

Če ste starš in iščete pomoč za izgubo telesne teže svojega otroka, njegov pediater oziroma zdravnik pa vam je takoj nanizal vsaj tri specifične programe (in ne le splošne napotke) za izboljšanje otrokovega življenjskega sloga, imate dobrega in osveščenega zdravnika. Če vam teh podatkov ni stresel iz rokava, potem mu brez slabe vesti povejte, da je zdaj zadnji čas, da se o teh programih pouči.

Enako velja za starše. Vsak odrasel začuti kilogram viška pri sebi. Prej bi ga moral začutiti pri svojem otroku. Straši so prvi, ki dajo otroku tisto, kar bo ponesel v odraslost. Naj bo to zdrav način življenja. Drugače debelost v družini kasneje postane le »dejavnik tveganja«.

Zdravstvena stroka? Ta bi po vzoru nekaterih (a žal maloštevilnih) že obstoječih programov morala zdaj, ta trenutek, ponuditi strokovno in celostno obravnavo. Zakaj? Ker jo bodo prehiteli lovci na tržne niše, ki bodo skriti pod lažnimi nazivi priznanih vsevedcev o prehrani in zdravem življenju. Ko in če bodo slednji to storili, bodo namreč s velikimi obljubami in s slabim delom povzročili še več škode.

Predvsem bi morala zdravstvena stroka jasno in preprosto nanizati programe pomoči, lokacije izvajanj in načine prijav. Staršev ne zanimajo informacije o tem, ali gre za evropske projekte z dolgimi in nejasnimi naslovi in kdo jih sofinancira. Mi smo porabili 30 minut za iskanje podatkov o nekaterih programih, ki nam jih je nanizal NIJZ, toda oprijemljivih podatkov o tem – kje pomoč pri izgubi telesne teže otroka nudijo, kdaj, kako in kdaj, roko na srce – nismo našli z lahkoto. Da. V tem primeru gre res za otroke.

SIMONA ŠOLINČ

to prevelike telesne teže, in pri tistih, ki jim starši nudijo večjo podporo. Pri najstnikih je različno, saj pri njih vpliv staršev ni tako močan. So pa primeri, ko jih starši pošljejo sem in najprej izgleda, da ne bodo zmogli spremeniti načina življenja, nato vidijo, kako pomembno je to, in pokažejo se krasni rezultati,« dodaja strokovnjakinja.

Pediatri bi morali programe poznati

Franetič Prunkova potrdi besede naše anonimne sogovornice, ki je razočarana nad tem, da v zdravstvenem sistemu ni dobila dovolj informacij o možnostih pomoči hčerki. »Drži, da starši povedo, da so o programu največkrat izvedeli od drugih staršev, prijateljev ali znancev. In to kljub temu da so o programu obveščeni vsi pediatri in šolski zdravniki. Program je opisan na naši spletni strani, predstavljali smo ga tudi v medijih. Največkrat

se informacije o njem resnično širijo od ust do ust. V Sloveniji so nekateri tovrstni programi urejeni tudi na podlagi napotnice. Zdravniki so tisti, ki bi morali starše pri tem usmerjati. V naš program lahko v tabor sprejmemo 16 otrok, na leto torej 32. Če pogledamo odstotek prekomerno hranjenih otrok v Sloveniji in preračunamo, ima s tem težave kar 57 tisoč otrok. To pomeni, da v Sloveniji še vedno ni dovolj programov, ki bi lahko pomoč ponudili vsem,« dodaja Franetič Prunkova.

Na vprašanje, ali ni to nerazumljivo, saj imamo v Sloveniji številne programe za zdrav življenjski slog za odrasle, odgovori: »V otroke bi morala družba vložiti na tem področju več truda. Ker se to enostavno splača. Če otroka okrepimo z znanjem o zdravem načinu življenja, ga bo s seboj ponesel v odraslo dobo. To pomeni, da bo takrat imel manj zdravstvenih težav.«

VEČ INFORMACIJ: Mladinsko zdravilišče in letovišče RKS Debeli rtič • T: 05 909 7000 • E: recepcija.mzl@mzl-rko.si • www.zdravilisce-debelirtic.org

Primanjkljaj programov zaradi denarja?

V Nacionalnem inštitutu za javno zdravje (NIJZ) pravijo, da pripravljajo in koordinirajo izvajanje vrste programov promocije zdravja in spodbujanja zdravega življenjskega sloga. V okviru projekta Model skupnostnega pristopa krepitve zdravja in zmanjševanja neenakosti v zdravju v lokalnih skupnostih je NIJZ razvil in pilotno testiral program Družinska obravnava za zdrav življenjski slog, ki naslavlja obravnavo čezmerno hranjenih in debelih otrok na primarni zdravstveni ravni.

»Ministrstvo za zdravje vodi projekt Nadgradnja in razvoj preventivnih programov ter njihovo izvajanje v primarnem zdravstvenem varstvu in lokalnih skupnostih. Gre za program Krepitev zdravja za vse. Namen projekta je z izvajanjem preventivnih programov in preventivnih

dejavnosti znotraj lokalnih skupnosti, osredotočenih na ranljive skupine, zmanjšati neenakosti v zdravju,« pravijo v NIJZ. Te dejavnosti izvajajo zdravstveni domovi ali konzorciji zdravstvenih domov, ki so se prijavili in bili izbrani na razpisu ministrstva. »Del tega projekta je tudi nadgradnja preventivnih pregledov otrok in mladostnikov v preventivnem zdravstvenem varstvu na primarni ravni. Nadgrajene so bile vsebine za zgodnje odkrivanje in obravnavo čezmerno hranjenih in debelih otrok ter otrok z zmanjšano telesno zmogljivostjo in njihovih družin,« še dodajajo v NIJZ.

Pediater vmesni člen

V programu sistematičnega odkrivanja čezmerno hranjenih in debelih otrok ter otrok z zmanjšano telesno zmogljivostjo pediater spodbudi

starše, naj otroka vključijo v tako imenovano intervencijo, pri kateri tudi sami sodelujejo, dodajajo v NIJZ: »Pediater potem sodeluje s centrom za krepitev zdravja in s sodelavci v timu izvaja intervencijo Družinska obravnava za zdrav življenjski slog za obravnavo otrok in njihovih družin. S tem vzpostavijo spodbudno okolje za spremembo življenjskega sloga cele družine, ki jim je na voljo blizu njihovega doma. »V obravnavi sodelujejo poleg pediatra še psiholog, dietetik, kineziolog in diplomirana medicinska sestra. Ker je čezmerna hranjenost izrazito večvzročno povzročena, je za prepoznavo težave in ustrezno obravnavo nujno usklajeno delovanje multidisciplinarnega zdravstvenovzgojnega tima,« poudarjajo v NIJZ.

Na vprašanje, ali je za ponudbo tovrstnih programov v Sloveniji dobro poskrbljeno

oziroma ali so vsi ti programi dovolj na dosegu staršev, ki se s takšnimi vprašanji o pomoči obračajo na zdravnike, a včasih ne pridejo do vseh informacij, v NIJZ odgovarjajo: »Pred uvedbo tega pro-

Oktober, mesec požarne varnosti

Pravočasna skrb prepreči požar

Oktober je mesec požarne varnosti. Z letošnjim projektom želijo gasilci, Gasilska zveza Slovenije in Slovensko združenje za požarno varstvo prebivalce opozoriti, da tudi med preživljanjem prostega časa obstaja veliko nevarnosti, ki lahko povzročijo požar. Pred nami so zimski meseci, predvsem december, ki bo – glede na razmere – očitno še v večji meri preživet doma. Doma je tudi zaradi nepredvidnosti tudi največ nevarnosti za izbruh požara.

SIMONA ŠOLINIČ

Letošnji oktober nosi slogan Kdor za požar varnost poskrbi, je v prostem času brez skrbi. Ne glede na to, kje preživljamo prosti čas, ne smemo pozabiti, da lahko kadarkoli zagori, pravijo v Upravi RS za zaščito in reševanje, kjer so ob tej priložnosti pripravili preventivne ukrepe, s katerimi lahko ljudje preprečijo nastanek požara. Objavljeni so na njihovi spletni strani. Kot pravi poveljnik Gasilske zveze Celje Janez Senica, je letos glede na pandemijo nekoliko manj gasilskih posredovanj zaradi požarov, a če so, vzroke zanje predstavljata tudi nepredvidnost in to, da ljudje ne poskrbijo za malenkosti, ki so za izbruh ognja ključne: »Kar nekaj požarov je bilo zaradi prižganih sveč in tudi zaradi uporabe ognjemetov ob zasebnih priložnostih ali na javnih krajih.«

Letos manj požarov

Na splošno to, da je bilo letos požarov manj kot lani, Senica povezuje s tem, da je bilo letos več ljudi več doma in so delovali preventivno: »Tudi zato, ker smo gasilci ves čas opozarjali, naj bodo

ljudje previdni, saj smo tudi mi – čeprav je naše poslanstvo pomagati in smo zato tukaj – pri svojem delu izpostavljeni okužbam.« Dodaja, naj ljudje ne pozabijo na lastno varnost: »Ne gre samo za požare, gasilci pomagamo tudi ob drugih nesrečah in dogodkih. Veste, da imamo v zadnjem času kar veliko dela s posredovanji ob neurjih. Zato je pomembno, da ljudje poskrbijo za svojo varnost in zaščito svojih domov.«

Gasilstvo še vedno velja za enega plemenitejših poslanstev. Položaj gasilcev se bistveno ni spremenil v zadnjih letih, čeprav Senica dodaja, da po njegovem mnenju položaj prostovoljnih gasilcev ni slab. »Moralo bo priti do določenih sistemskih sprememb, da bodo operativni gasilci deležni vsaj minimalnih ugodnosti, zavzemamo se tudi za to, da bi bili tega deležni tudi delodajalci pri zavarovalnih premijah, če imajo zaposlene prostovoljne gasilce. Težav sicer ni veliko, če mora gasilec nujno na posredovanje, a so določene težave še, če mora na usposabljanje. V Gasilski zvezi Celje

Nasveti za požarno varnost

Ob odhodu od doma ugasnite in iz električnega omrežja izklopite gospodinjne ter elektronske aparate.

Izklopite polnilne postaje akumulatorskih naprav. Ne puščajte jih v stanju pripravljenosti.

Med odsotnostjo ne polnite električnih koles, skirojev, rolik, skuterjev in podobnih naprav.

Ko se odpravljate od doma, naj bodo prostori, kot so garaže, kleti, podstrešja in delovne sobe, pospravljeni. Lahko vnetljive in gorljive snovi je treba hraniti v zaprti prvotni embalaži v primerno zračenem prostoru stran in od ognja ter vira toplote.

Električne grelne blazine in odeje, električne radiatorje, kaloričere in podobne naprave pred odhodom od doma ugasnite ter izklopite iz električnega omrežja.

Prepričajte se, ali je ogenj v kaminu ali peči popolnoma ugasnil, če se kam odpravljate.

Zaprite plinsko jeklenko, saj tako preprečite uhajanje plina in eksplozijo.

Vrata med prostori naj bodo zaprta, saj se s tem upočasni širjenje požara.

Osebe, ki ostanejo doma, predvsem otroke, je treba poučiti o nevarnosti požara in preventivnih ukrepih ter o tem, kako poklicati številko 112.

Pogovoriti se je treba tudi o tem, kako osebe varno evakuirati v primeru požaru.

smo zadovoljni predvsem s delovanjem Mestne občine Celje in tudi Občine Štore, saj uredničujemo cilje s skupni-

mi močmi, morda pa so težave tam, kjer lokalna skupnost društvom namenja manj denarja,« pojasnjuje Senica.

Po poskusu zastrupitve ostal v priporu

Ta teden naj bi bilo natančno znano, s čim naj bi 32-letni moški iz Celja poskušal zastrupiti 36-letno partnerko in mladoletno hčer. Šlo naj bi za Luko Vlaoviča, ki je pred leti že bil obsojen zaradi poskusa uboja. Takrat naj bi z nožem zabodel znanca. Zaradi poskusa umora partnerke in otroka ter groženj pa so mu prostost odvzeli minuli teden. Preiskovalni sodnik je zanj odredil pripor.

Dogodek se je zgodil v začetku preteklega tedna, ko naj bi ga obiskali partnerka in hči, 32-letnik naj bi jima ponudil hrano, šlo naj bi za krofe, ki sta jih zaužili. Ko sta odšli, pa sta se nenadoma začeli počutiti slabo, zaradi česar sta poklicali sorodnike in odšli v celjsko bolnišnico. Policijo so o sumu zastrupitve obvestili zdravniki iz bolnišnice. Kriminalisti so obe žrtvi zaščitili, kar pomeni, da so povečali njuno varnost tudi v bolnišnici, dokler niso Vlaoviča prijeli. Ta naj bi dejal, da je tudi sam užival hrano ob njunem obisku. Vodja celjskih kriminalistov **Damijan Turk** je dejal, da naj bi žrtvi zastrupil s psihoaktivnimi snovmi oziroma pomirjevali, a točno analizo oziroma rezultate policija še čaka. Iz Nacionalnega forenzičnega laboratorija naj bi ta teden policiji postali tudi informacije, za katero snov je šlo.

Vlaoviča ne sumijo samo poskusa umora, ampak tudi kaznivega dejanja grožnje. Na naše vprašanje, ali je Vlaovič morda partnerki in hčerki grozil po tem dogodku, torej v času, ko sta bili v bolnišnici, je Turk odgovoril, da ta sum obstaja in da to še preverjajo.

Sicer pa je bil osumljeni v preteklosti po Turkovih besedah že obravnavan za podobna kazniva dejanja z znaki nasilja. Turk pravi, da je o motivu prezgodaj domnevati, saj preiskava še ni končana. Kriminalisti morajo zdaj pregledati vse dokaze, tudi zasežene stvari pri osumljenemu. Partnerka pa je z otrokom že zapustila bolnišnico. SŠol

Zapeljala mu je na nogo

V nedeljo se je v Kompolah zgodila huda prometna nesreča, v kateri se je poškodoval pešec. 19-letna voznica avtomobila je vozila vzvratno pri dovozu stanovanjske hiše, kjer je nasedla na robnik in pri tem z vozilom zapeljala na nogo 20-letniku. Povzročiteljico nesreče bodo policisti kazensko ovadili. Celjski policisti so dan prej ustavili voznika avtomobila, ki je vozil brez voznškega dovoljenja. Alkotest je pokazal, da je imel 0,76 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku so policisti zasegli vozilo in mu odredili pridržanje. Sodnica za prekrške mu je izrekla kazen v višini 1.700 evrov. Nato so policisti ustavili še enega pijanega voznika v Celju, ki ni imel veljavnega veljavnega voznškega dovoljenja. Preizkus z alko- testom je pokazal, da je imel 0,73 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Tudi tega voznika so policisti pridržali. So pa policisti minuli konec tedna zasegli vozila osmim voznikom.

Večina voznikov izpita ne bi opravila

Po lanskim Turneji mobilnosti, na kateri so v Zavarovalnici Triglav s pomočjo simulatorja varne vožnje testirali, kakšni vozniki so v različnih slovenskih regijah, se je nedavno 22 dolgoletnih voznikov po celjskih cestah ponovno zapeljalo z učiteljem vožnje in preverjalo svojo vozniško pripravljenost še v praksi. Test je pokazal kar nekaj težav.

Medtem ko so se lani v Turneji mobilnosti celjski vozniki odrezali bolje, letos ni bilo tako. Rezultati ponovitve izpitnih voženj po celjskih cestah so namreč pokazali, da bi od vseh voznikov uspešno opravili izpitno vožnjo samo štirje oziroma manj kot tretjina. Največ preglavic je po besedah učiteljev vožnje voznikom povzročala vožnja čez železniški prehod v Medlogu na Ljubljanski cesti v smeri proti središču mesta, kjer skoraj polovica voznikov ob dvignjeni zapornici ni pogledala ne desno ne levo niti ni zmanjšala hitrosti. Približno petina voznikov se ni ustrezno vključila na avtocesto in izključila z

nje, kar je zaradi hitrosti na avtocesti posebej problematično. Vsak tretji voznik je imel tudi težave z mrtvim kotom, kar je bilo v primeru vožnje v Celju ogrožajoče zlasti za kolesarje.

Učitelji vožnje so ob tem poudarili, da opravljen izpit ni edini del izkušnje: »Nekaj je formalno opravljen izpit, drugo je DNK voznika, ki ga s to akcijo poskušamo spremeniti. Torej ali smo se pripravljene spremeniti, sprejeti nove tehnologije, nove prometne zanke. V Celju je še posebej izstopala vožnja čez železniško progo, kjer je treba vedno poskrbeti za varnost. Tudi če so zapornice dvignjene, vedno preverite, ali je prehod prost. Lahko je zmanjkalo električne energije ali je prisotna mehanska okvara in je zato zapornica dvignjena. Na nivojskih prehodih lahko za svojo varnost poskrbite le sami,« je opozoril Manuel Pungertnik, vodja ekipe učiteljev vožnje AMZS, ki potuje po slovenskih mestih v okviru akcije Ponovno na izpitno vožnjo.

SŠol

Povečano število vlomov na območju Braslovč in Polzele

Policijska postaja Žalec opozarja na povečano število vlomov in tatvin v stanovanjske hiše na območju Spodnje Savinjske doline, zlasti na območju občin Braslovče in Polzela.

Tatvine naj bi se dogajale v zgodnjih večernih urah. Te dni naj bi občani v bližini naselja Ločica ob Savinji celo odkrili skupino sedmih moških, za katere sumijo, da so vlamljali. Policija je moške že prijela, vendar občani sumijo, da gre za večjo organizirano skupino, ki izvršuje vlome na območju Policijske uprave Celje.

Vlom se je nato zgodil tudi v Šempetru, in sicer v enega od poslovnih objektov. Policisti so v tem primeru prostost odvzeli petim moškim, starim od 23 in 33 let. Več podrobnosti zaradi interesa preiskave policisti zaenkrat še ne morejo podati. Je pa bilo te dni več vlomov tudi na območju Pariželj in Sve-

ttega Lovrenca pri Žalcu. Na območju Prebolda so neznanzi ukradli tudi osebno vozilo. Policija zato preisku-

je, ali so vlomi povezani in ali je v ozadju organizirana skupina storilcev.

SŠol

Evakuirali deset stanovalcev

V noči na ponedeljek je zagorelo v Gosposki ulici v Celju. Nekaj minut pred 2. uro je zagorela drvarnica, od koder se je požar razširil na ostrežje druge stavbe. V času požara je bilo evakuiranih deset stanovalcev, ki so sami poskrbeli za nastanitev, nihče ni bil telesno poškodovan. Policisti in kriminalisti so opravili ogled požara, pri katerem so ugotovili, da obstaja sum kaznivega dejanja povzročitve splošne nevarnosti. Preiskava tako še ni končana. Škode je za približno 70 tisoč evrov.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

540-letnica prve omembe Svetine

Ime Suvetina je prvič omenjeno 14. februarja 1480 v dokumentih oglejskega patriarhata. Izvira od staroslovanskega boga Svetovida, ki so ga naši predniki častili v šentoščevih gajih. Glavni cerkveni praznik na Svetini, ki je v začetku avgusta, se še danes imenuje šentoščeva nedelja.

Številna bolj in manj znana romarska svetišča po naših krajih imajo zelo dolgo in pestro zgodovino. Včasih sega celo v dobo pred pokristjanjenjem. Te preteklosti ne moremo ugotavljati po pisanih virih, dokumentih in listinah, ker so redki ali so jih uničili burni časi zgodovine. Bolj zgovorni so običajno stavbe, svetišča in umetnost v njih. Žal moremo tudi ob tem kdaj pa kdaj samo uganiti. Ena takšnih romarskih cerkva, kjer nam spregovorijo dokumenti in arhitektura, je na Svetini nad Celjem. Še zgovornejša je ime. Po mnenju nekaterih razlagalcev sega v poganske čase naših prednikov.

Svetina ali – kot pravijo starejši – Svetje je povezana

z zgodovino Celjskih grofov. V tej vasi so imeli svojo pristavo in v njej urad za upravo posestev. Zato so verjetno tu postavili cerkev za svoje uslužbenke. Pravijo, da je to tista, ki stoji poleg velike Marijine cerkve in je bila nekdanj posvečena sv. Ani, zdaj pa je sv. Križu. Zgodovinski viri ne povedo, zakaj stojita v tako majhnem naselju kar dve cerkvi. Nekateri so trdili, da je Marijino cerkev zgradil Friderik Celjski, potem ko se je spokoril. Bolj zanimiva in verjetna je razlaga, povezana z enim od sklepnikov na oboku te cerkve. Na njem je upodobljena dvojna sekira, grb ugledne rodovine cesarskega oskrbnika celjskega gradu po

izumrtju Celjskih grofov Andreja Hohenwarta.

Andrej je bil znan dobrotnik cerkvenih ustanov. V času hudih turških vpadov se je udele-

žil bitke s Turki pri Kunšperku ob Sotli na god sv. Jerneja leta 1475. Takrat so Turki popolnoma premagali vojsko, zbrano iz dežel notranje Avstrije, in

zajeli med drugimi tudi Andreja Hohenwarta. Domači in prijatelji so morali za njegovo odkupnino zbrati kar šest tisoč forintov. Najbrž je iz

hvaležnosti za rešitev iz tega hudega ujetništva dal pozidati svetinsko cerkev. Nesporno pa je, da je bil njen veliki dobrotnik. Turki pa so prišli tudi na Svetino. Leta 1487 so cerkev požgali in onečastili, a so jo Marijini častilci še isto leto obnovili. Da se kaj podobnega ne bi ponovilo, so stavbo obdali s taborskim obzidjem in prizidali še zvonik, ki je bil s strelnimi linami tudi obrambni stolp.

Največji shod na Svetini je vsako leto na praznik Marije Snežne, 5. avgusta, oziroma na nedeljo po tem prazniku, ki ji pravijo šentoščeva.

Pripravil Srečko Maček

Viri: Stopar, Ivan, Svetina, 1978, str. 3–15; Petrič, Franci. Duša le pojdi z nami, 1994, str. 82–84; Kolar, Bogdan: Pod varstvom Marije Snežne in svetega Lovrenca, 2003, str. 59

ALBUM S CELJSKEGA: OKTOBER - MESEC POŽARNE VARNOSTI

Ob 115-letnici gasilstva v Škofji vasi

Škofjevaški gasilci ob blagoslovu motorne brizgalne, 1929. Z leve v prvi vrsti: Alojz Kos, Jože Okorn in Jože Ravnak; v drugi vrsti: Valentin Žagar, Jože Kožuh, Matija Pukl, Florijan Vrečko, Franc Čepel, Franc Kotnik, Jakob Kožuh, Ivan Okorn in Valentin Resnik; v tretji vrsti: Karel Kmecl, Karel Žlavs, Ivan Kožuh; Avgust Čepel, Jakob Pukl, Anton Majcen, Franc Kompolšek, Franc Dreml, Alojz Vrečko in Konrad Vrečko.

PGD Škofja vas je bilo ustanovljeno na pobudo prostovoljne požarne brambe iz Celja leta 1905. Takrat so se zbrali krajanji Škofje vasi in iz svojih vrst izvolili organizacijski komite pod vodstvom predsednika Franca Okorna, tajnika Franca Kocipra in blagajnika Florjana Vrečka. Poleg njih so bili ustanovni člani še Martin Premšak, Franc Čepel, Karel Samec in Lenart Cank. 12. aprila 1905 je komite izdelal statut društva, ki so ga takratne oblasti potrdile in sprejele 4. septembra 1905. Leta 1906 je bil prvi občni zbor društva, na katerem so izvolili organe društva, za načelnika je bil imenovan Martin Premšak. Z osnovno opremo je društvu na pomoč priskočila požarna bramba iz Celja. Leta 1908 je društvo prejelo novo brizgalno, začelo je tudi zbirati sredstva za gradnjo gasilskega doma. S pomočjo krajanov je bil prvi gasilski dom leta 1911 tudi dograjen. Po približno dvajsetih letih delovanja je leta 1929 društvo kupilo motorno brizgalno Rosenbauer 600 l. in pripadajoče 2 sesalni cevi ter sesalni koš, kar je pomenilo velik uspeh v opremljanju društva.

Gasilsko društvo Škofja vas je tudi po 115 letih delovanja med najdejavnejšimi glede števila članov v vseh starostnih skupinah in dobre opremljenosti ter znanja in uspehov na tekmovanjih. Posebej velja izpostaviti največji uspeh, zlato medaljo članic B na gasilski olimpijadi CTIF 2001 v Kuopiu na Finskem, ter bronasto medaljo iste ekipe z olimpijade leta 2009 v Ostravi na Češkem. Društvo je organizator gasilskega tekmovanja z verjetno najdaljšo tradicijo v Sloveniji, saj tekmovanje neprekinjeno organizira že več kot 40 let. Izjema je letošnje leto, ko epidemija koronavirusa tega ne dopušča.

Prispevala: Ivica Kos

Uporabljena vira: 90 let gasilstva v Škofji vasi, 1995, str. 10–23; <http://www.pgd-skofja-vas.si/wp/zgodovina/zgodovina-drutva-2/>. Rubriko pripravlja: Domoznanski oddlek Osrednje knjižnice Celje, Info: srecko.macek@knjiznica-celje.si; Medijski pokrovitelj: Novi tednik, Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Mauro Covacich: Mesto v meni

Svetovljansko mesto burne zgodovine in človeških usod

Potovanje v spomine je lahko nadvse vznemirljiva izkušnja. Takšna je lahko predvsem takrat, ko nastaja spontano, ko se v preteklost potapljamo s kakšnimi predmeti, zgodbami, mor-da vonjavami in drugimi dražljaji, ki nenadno vstopijo v naše življenje. Pisatelj Mauro Covacich je preiščeno odpotoval v zgodbe svojega rojstnega Trsta in iz dražljajev preteklosti ustvaril imenitno refleksijo življenja v mestu z razburkano zgodovino, kot zna biti razburkano morje ob hudih neurjih.

Avtor zelo pretanjeno in domišljeno vpleta zgodbe o Trstu pretežno v času 20. stoletja, tako da zajame življenje svoje širše družine, od obdobja »none in nonota«

do svojih sedanjih premislekov o pristaniškem mestu, ki mu je zgodovinska vihra nadela sloves svetovljanstva. Zgodbe si sledijo brez nekega kronološkega zaporedja,

a to daje romanu še dodaten čar.

Duh kozmopolitskega slovesa v knjigi še posebej veje zato, ker Mauro Covacich pripoved o Trstu niza z zgodbami o znanih pisateljih in njihovih delih ter drugih umetnikih, ki so bili na različne načine povezani s Trstom, v njem preživeli del svojega življenja in v njem pustili svojevrsten pečat.

Tako med drugim lahko beremo o Francu Kafki, Jamesu Joyceu, Borisu Pahorju in Fulviu Tomizzi, še enem pre-zgodaj umrlem pisatelju, po katerem je danes imenovana prestižna knjižna nagrada, katere prejemnik je bil pred leti tudi Mauro Covacich.

Nadvse zanimiva je zgodba o Antoniu Bibalu, slovitem skladatelju, ki so ga fašistični režim, vojna vihra, nemirni

duh in neustavljiva želja po glasbenem ustvarjanju pognali v večno izgnanstvo, dokler se naposled življenjsko in poklicno ni ustalil v Skandinaviji. A sila spomina je neustavljiva in nekoč se je umetnik vrnil v rojstne kraje, kar avtor v romanu popiše kot doživetvo občutenje

nostalgije, pristnosti, preprosti in življenjske radosti posameznika, ki se je v življenju prebijal skozi komaj verjetne preizkušnje.

O geopolitičnih vidikih ujetosti Trsta v igri interesov velikih sil po koncu druge svetovne vojne, o mednarodnih odnosih in napetostih, političnih silnicah ... v romanu izvemmo posredno, v okviru prepletanja usod posameznikov. A je takšna perspektiva pisateljevega zaznavanja ti-stega negotovega političnega položaja lahko zaradi tega le še bolj doživeta.

Knjiga Mesto v meni je enkratna freska Trsta, njegovih ljudi, polpretekle zgodovine, ki jo lahko tako doživeto ustvari le nekdo, ki zna tako rahločutno pretanjeno opazovati svoje mesto in poveza-

ti usode ljudi. Če prebereš to knjigo, zagotovo ne moreš več Trsta doživljati samo kot priljubljenega nakupovalnega izleta čez mejo. Ob hoji po tržaških ulicah, trgih in obali bodo zagotovo, vsaj na trenutek in v miselnih silhuetah, na površje prihrumele podoba junakov tega romana, ki je tudi svojevrsten spomeniku mestu.

RG

O avtorju:

Mauro Covacich (1965) je znan italijanski pisatelj in novinar. Je avtor več knjig. Poleg pričujoče knjige o Trstu, za katero je prejel tudi prestižno nagrado Tomizza, je znana tudi njegova avtobiografska knjiga Trst, obrnjen na glavo. Kot novinar se je uveljavil tudi z ustvarjanjem dokumentarnih filmov.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Nazaj k naravi z naravnimi rešitvami

V zadnjih letih se globalne smernice pri pridelavi živil vedno bolj usmerjajo v trajnostne načine, ki stremijo k sonaravnosti in k čim manjšemu ogljikovemu odtisu v širšem okolju. Po udarek na naravnih sestavinah in na moči rastlin je vedno večji. Ne gre za trend, temveč za spoznanje, da je narava naša mentorica in da se iz njenih naravnih biotskih procesov lahko veliko naučimo. Marsikdo se zato z uporabo naravnih sestavin odloči za bio pridelavo zelenjave in sadja na domačem vrtu.

Vodilni strokovnjak za rast, nego in varstvo rastlin

Pomembnosti poslanstva trajnostne pridelave hrane z naravnimi načini se že 24 let zavedamo tudi v podjetju **Metrob** iz Celja. Bistvo našega delovanja je optimiranje poti in procesov za dosego pridelovalčevega cilja. Pri tem združujemo raziskovalno delo partnerjev, primere dobrih praks

doma in iz tujine, neprestano učenje ter nenazadnje poslušaj za naravo. Plod neprestanega učenja pri delu sta **lastni blagovni znamki Rasti® in dr.metrob®**, ki sta potrditev znanja naše ekipe. Znamki ponujata različne tipe substratov, gnojil in biostimulantov, ki so neke vrste koktejl naravnih sestavin, ki rastlini pomagajo pri ohranjanju odpornosti. V Metrobu se zavedamo, da je ohranjanje zdravih

in močnih rastlin eden temeljnih pogojev za uspešen pridelek, zato biostimulantom in varstvu rastlin v širšem pomenu posvečamo veliko pozornosti. V svojem programu nudimo širok nabor izdelkov za domačo in profesionalno vzgojo ter nego za zelenice, pridelavo sadja, zelenjave, žit in drugih pridelkov. Smo distributer visokokakovostnih gnojil, nudimo veliko izdelkov za

Ekipa Metrobovih strokovnjakov pri delu s strankami

bio pridelavo in predelavo živil, entomopatogenih ogorčic, substratov, pripravkov za enologijo, fitofarmacevtskih sredstev, vse za trato, orodje in pripomočke za delo ter izdelke za zaščito vrtov.

Težav ni, so le izzivi in rešitve

S svojimi izdelki in s specializirano ekipo strokovnjakov svojim strankam svetujemo in

jim pomagamo do optimalnih rešitev za vse kmetijskoobdelovalne površine. Prisotni smo v hobi programu, kjer stranke najdejo tudi vse za okrasne rastline.

Doprinos k rastlinski pridelavi in deloma predelavi v trajnejšo obliko je naše osnovno poslanstvo. Izpolnjujemo ga s ponosom, saj se zavedamo, da je hrana poleg vode in zraka temeljna življenjska dobrina.

Obiščite spletno stran
www.metrob.si

Metrob maloprodajna enota (skladišče):
Hala Intereuropa A
Kidričeva ulica 38
3000 Celje
Odprto:
PON-PET: 8.00-15.30

AMBULANTA ZA BIORESONANCO
Marjeta Knez s.p.
Ul. Skladatelj J. Ipavec 1, 3230 Šentjur
tel.: 051 872 078
www.bioresonanca-knez.si
info@bioresonanca-knez.si

Zdravimo:
alergije, astme, nevrodermatitis, revmatske bolezni, bolezni notranjih organov, bolečine hrbtenice in sklepov, boreliozo, glavobol in migrene, hemoroide, stanja psihične utrujenosti.

Jesenska nega trate
COMPO Travno seme za dosejevanje in obnovo
COMPO Jesensko gnojilo za trato
COMPO Gnojilo za trato z uničevalcem mahu

metrob®
www.metrob.si

GRADBENA TRGOVINA
www.gradbena-trgovina.si
GRADBENA TRGOVINA D.O.O., Spodnje stranice 16, 3206
tomaz@gradbena-trgovina.si
T: 051 612 666, 070 96 99 55

IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRABENI MATERIAL

BIRObit®
DIGITALIZIRAJTE POSLOVANJE
www.birobit.si
Canon

gsm:
041 703 373
Marko Hrovat s.p., Dobriša vas 41a, Žalec

RIBOGOJNICA ŽALEC
Gojenje in prodaja sladkovodnih rib
Delovni čas: pon-pet: 7.00-14.00, sob., ned., prazniki: 8.00-12.00

Po sveže ribe v domačo ribogojnico!

Svinjski ribs
začinjeni ali nezačinjeni

FINGUŠT
MESNINE ŠTAFERSKE PRAGERSKO
www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

Komercialist – prodajalec na terenu za področje mizarškega programa (m/ž) (Žalec)

Glavne naloge in odgovornosti: pospeševanje prodaje na terenu (regije: osrednja, Dolenjska, Gorenjska), vsakodnevno komuniciranje, pospeševanje prodaje in širjenja prodajnega programa pri kupcih, distribucija blagovnih znamk Akzo Nobel, Sikkens, Sia, 3M, SATA, aktivno in sistematično iskanje novih kupcev in poslov, priprava ponudb. Pogoji: zaželeno srednja strokovna ali srednja splošna izobrazba, prednost bodo imeli kandidati z dobrim poznavanjem lesne panoge in materialov za plemenitenje lesenih površin, kandidati, ki imajo vozniško dovoljenje B-kategorije, odlične komunikacijske in prodajne veščine, veselje do dela s strankami. Prijave zbiramo do 20. 10. 2020. Spekter, d. o. o., Ložnica pri Žalcu 52a, 3310 Žalec. Več informacij na www.trgotur.si.

Natakar (m/ž) (Velenje)

Delovne naloge bodo zajemale strežbo tradicionalne kitajske hrane, pijače in ostalih napitkov. Pričakujemo vsaj 1 leto delovnih izkušenj na področju strežbe hrane in pijače, urejenost, komunikativnost, ročne spretnosti, natančnost in delovno vztrajnost. Nudimo zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja in urejeno delovno okolje. XI-HU, d. o. o., Partizanska cesta 1, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 6. 11. 2020. Več informacij na www.trgotur.si.

Strokovnjak za tehnično in logistično podporo (m/ž) (Celje)

Glavne naloge: sprejemanje, zbiranje in obdelovanje naročil, pripravljanje ustreznih dokumentacije izvajanje potrebnih dejavnosti, obdelovanje naročil in skrb za pravočasno izvedbo, izvajanje operativnih logističnih opravil – priprava dobavnic, prevzem blaga, izvajanje odpreme blaga, izvajanje tehnične podpore strankam, pripravljanje ponudb na osnovi povpraševanja strank, skrb za arhiviranje poslovne dokumentacije. Od kandidata pričakujemo izobrazbo tehnične smeri (elektronika ali elektrotehnika, mehatronika, strojna), poznavanje industrijskega okolja, mehatronike in strojegradnje, poznavanje orodij MS Office, dobro znanje angleškega ali nemškega jezika, izpit B-kategorije. Prijave zbiramo do 30. 10. 2020. Pakman – pogonska tehnika, d. o. o., Ulica XIV. divizije 14, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Monter (m/ž) (Celje)

Opis delovnega mesta: postavljanje in podiranje šotorov, hal, odrov, natovarjanje, raztovarjanje, montiranje, demontiranje v skladu z delovno dokumentacijo in s posavitvenimi listi. Kaj pričakujemo od kandidatov: sposobnost dela v timu, fizično moč, izobrazba ni pomembna, priporočljiv izpit B-kategorije, zaželeno delovne izkušnje. Kaj kandidatom nudimo: zaposlitev za nedoločen čas s poskusnim ob-

dobjem 6 mesecev. Prijave zbiramo do 24. 10. 2020. Biro Ogis, d. o. o., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Laser operater (m/ž) (Žalec)

Opis delovnega mesta: pripravljanje programskih izhodišč za delo na laserju, pripravljanje programov in razrez na laserju, pripravljanje materialov za razrez, operativni razrez na laserju, pregledovanje izdelanih izdelkov ter zlaganje izdelkov na palete. Pričakujemo srednješolsko izobrazbo tehnične smeri, računalniško pismenost, izpit za upravljanje viličarja, zaželeno delovne izkušnje z delom na stroju za laserski razrez, zanesljivost, odgovornost, organiziranost, fizična moč, motiviranost za delo. Prijave zbiramo do 22. 10. 2020. Vi-Ja, d. o. o., Gotovlje 111c, 3310 Žalec. Več informacij na www.trgotur.si.

Skladiščnik (m/ž) (Šoštanj)

Od kandidatov pričakujemo vsaj IV. stopnjo strokovne izobrazbe, najmanj 1 leto delovnih izkušenj na istem ali podobnem delovnem mestu, izpit za upravljanje z viličarjem (je zaželen, ni pa pogoj), vozniški izpit B-kategorije, tehnično razgledanost, skrb za profesionalno in osebno rast ter stalno nadgradnjo znanja, profesionalno komunikacijo in osebno urejenost, zaželeno so delovne izkušnje z delom v kmetijski trgovini, železnini ... Prijave zbiramo do 22. 10. 2020. KZ Šaleška dolina, z. o. o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Vodja proizvodnje (m/ž) (Šoštanj)

Od kandidatov pričakujemo najmanj triletno srednje poklicno ali

strokovno izobraževanje in mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit ali štiriletno srednje tehniško ali strokovno izobraževanje, 5 let delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, poglobljena znanja s področja proizvodnje procesov, znanje za delo z računalnikom (Windows, Office), vozniški izpit B-kategorije, osebo z osebnimi lastnostmi: natančnost, zanesljivost, samoiniciativnost, inovativnost, inventivnost, zmožnost presoje, vestnost, zmožnost dela v timu, tolerantnost, doslednost, poštenost, smisel za organiziranje lastnega dela, pripadnost delodajalcu. Prijave zbiramo do 17. 10. 2020. Jaken, d. o. o., Primorska cesta 6b, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Ličar (m/ž) (Šoštanj)

Od kandidatov pričakujemo najmanj triletno srednje poklicno ali strokovno izobraževanje, 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, osebo s praktičnim znanjem varjenja po postopku MIG/MAG, vozniški izpit B-kategorije, osebo z osebnimi lastnostmi: natančnost, zanesljivost, samoiniciativnost, inovativnost, inventivnost, zmožnost presoje, vestnost, zmožnost dela v timu, tolerantnost, doslednost, poštenost, smisel za organiziranje lastnega dela, pripadnost delodajalcu. Prijave zbiramo do 17. 10. 2020. Jaken, d. o. o., Primorska cesta 6b, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Varilec (m/ž) (Šoštanj)

Od kandidatov pričakujemo najmanj triletno srednje poklicno ali strokovno izobraževanje in mojstrski izpit, 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, ose-

bo s praktičnim znanjem varjenja po postopku MIG/MAG, vozniški izpit B-kategorije, osebo z osebnimi lastnostmi: natančnost, zanesljivost, samoiniciativnost, inovativnost, inventivnost, zmožnost presoje, vestnost, zmožnost dela v timu, tolerantnost, doslednost, poštenost, smisel za organiziranje lastnega dela, pripadnost delodajalcu. Prijave zbiramo do 17. 10. 2020. Jaken, d. o. o., Primorska cesta 6b, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Ličar (m/ž) (Prebold)

Opis delovnega mesta: priprava površine obdelovancev, nanašanje prahu ali barve na površine obdelovancev, pregled in preverjanje pobarvanih delov, ali so v skladu s standardi in pričakovano kakovostjo, sodelovanje pri logistiki v lakirnici, vsa ostala dela, ki jih lahko opravlja delavec v skladu s svojo strokovno izobrazbo, usposobljenostjo in preostalo delovno zmožnostjo. Prijave zbiramo do 17. 10. 2020. Uniforest, d. o. o., Latkova vas 81d, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Monter (m/ž) (Prebold)

K prijavi vabimo kandidate, ki imajo končano najmanj III. stopnjo poklicne izobrazbe (zaželeno kovinarsko-strojne smeri). Zaželeno je tudi, da imate vsaj 2 leti delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu, poznavanje branja tehnične dokumentacije, načrtov, skic, izpit B-kategorije, zaželen je izpit za viličarja, pozitivna naravnost, pripravljenost za učenje in nova znanja v okviru delovnega mesta. Prijave zbiramo do 17. 10. 2020. Uniforest, d. o. o., Latkova vas 81d, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Mesar (m/ž) (Hoče)

K prijavi vabimo kandidate, ki imajo končano najmanj IV. stopnjo izobrazbe. Zaželeno je, da imate izkušnje z delom v trgovini, da vas veseli delo z ljudmi, da ste vestni in zanesljivi, pozitivno naravnani in da znate to prenašati tudi na druge ljudi, da ste pripravljeni za učenje in nova znanja v okviru delovnega mesta. Mercator, d. d., Dunajska cesta 107, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 31. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec delikatese (m/ž) (Velenje)

Vaše delo bo obsegalo postrežbo delikatese ter ostalega trgovskega blaga, svetovanje kupcem, prevzem trg. blaga, skladiščenje, naročanje ... Jagros, d. o. o., Podplat – Laše 1b, 3241 Podplat. Prijave zbiramo do 30. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Viličarist/skladiščnik (m/ž) (Celje)

Nudimo vam delo v uspešnem, dinamičnem in razvojnem usmerjenem kolektivu, možnosti za karierni razvoj ... Inpos, d. o. o., Opekarniška cesta 2, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 24. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajni inženir za toplotne črpalke in klimatske naprave (m/ž) (Vojnik pri Celju)

Vas zanima delo na področju ogrevanja z obnovljivimi viri energije? Imate razvit socialni čut, vam

delo z ljudmi daje energijo, znate predstaviti in zagovarjati svoje mnenje, imate dokazane uspehe na poslovnem ali osebnem področju, rabite izzive v življenju? Potem smo verjetno komplementarni. Atlas Trading.si, Celjska cesta 45, 3212 Vojnik. Prijave zbiramo do 8. 11. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Digitalni strateg (m/ž) (Celje)

Splošni pogoji: odlično znanje angleškega jezika, vsaj pet let izkušenj na področju digitalnega marketinga, samostojna in strukturirana priprava in izvedba digitalne strategije za naročnika, samoiniciativna priprava predlogov projektov na področju storitev digitalnega komuniciranja ... Ema, d. o. o., Teharje 7b, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 8. 11. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Delavec v proizvodnji (m/ž) (Ljubno ob Savinji)

Smo hitro rastoče podjetje z najsodobnejšo tehnologijo, pripravljeni na inovacije in usmerjeni h kakovosti. Iščemo sodelavce za delo v proizvodnji, zato vas vabimo, da postanete del našega kolektiva in da skupaj gradimo znanje za prihodnost. Nudimo delo v proizvodnji na področju CNC-struženja, rezkanja in brušenja z možnostjo napredovanja. Podkrižnik, d. o. o., Loke 33, 3333 Ljubno ob Savinji. Prijave zbiramo do 8. 11. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Proizvodni delavec (m/ž) (Slovenske Konjice)

Iščete zaposlitev? Podjetje Isokon išče kandidate za delo v proizvodnji na sedežu podjetja v Slovenskih Konjicah. Isokon, d. o. o., Slovenske Konjice, Industrijska cesta 16, 3210 Slovenske Konjice. Prijave zbiramo do 7. 11. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Strokovnjak za tehnično in logistično podporo (m/ž) (Celje)

V svojo ekipo vabimo strokovnjaka za tehnično in logistično podporo. Glavne naloge bodo sprejemanje, zbiranje in obdelovanje naročil, pripravljanje ustreznih dokumentacije izvajanje potrebnih dejavnosti, obdelovanje naročil in skrb za pravočasno izvedbo, izvajanje operativnih logističnih opravil ... Nudimo zaposlitev za nedoločen čas s poskusnim obdobjem 6 mesecev. Pakman – Pogonska Tehnika, d. o. o., Ulica XIV. divizije 14, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 31. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Operater proizvodnih linij (m/ž) (Ljubno ob Savinji)

Pričakujemo vsaj IV. stopnjo tehnične smeri (npr. strojni mehanik, mehatronik operater), alternativa tudi druga izobrazba IV. stopnje naravoslovne smeri z dobrimi delovnimi navadami.. KLS Ljubno, d. o. o., Loke 36, 3333 Ljubno ob Savinji. Prijave zbiramo do 21. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Inženir strojništva (m/ž) (Celje)

Od vas pričakujemo kompetence: visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo tehnično-strojne smeri,

vsaj 1 leto delovnih izkušenj v tehnično-proizvodnem procesu, lahko tudi kot začetnik s predhodnim študijskim znanjem s področja strojništva ... Klima Celje, d. d., Delavska cesta 5, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 20. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Menedžer za razvoj poslov lastne blagovne znamke (m/ž) (Velenje)

Opis nalog: pridobivanje novih kupcev, naročnikov in projektov za lastno blagovno znamko, grajenje odnosov s poslovnimi partnerji, analitika in prepoznavanje aktualnih in prihajajočih razmer ter trendov na trgu, sodelovanje pri doseganju postavljenih prodajnih planov ... Plastika Skaza, d. o. o., Selo 20a, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 21. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Trafika v Velenju (m/ž) (pogodbeno sodelovanje)

Samostojno vodenje in opravljanje storitev prodaje v trafikah v Velenju. Tobačna 3dva, trgovsko podjetje, d. o. o., Cesta 24. junija 90, 1231 Ljubljana – Črnuče. Prijave zbiramo do 22. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Svetovalec (m/ž) (Celje)

Za naš trgovski center Obi Celje iščemo sodelavca za delovno mesto svetovalec za polni delovni čas, določen čas 12 mesecev s 4-meseč-

nim poskusnim delom. Obi d. o. o., Jurčkova cesta 226, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 20. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Referent na tehničnih pregledih (m/ž) (Žalec)

Opis dela: uvajanje vseh upravnih postopkov pri registraciji, uvajanje in sklepanje vseh vrst avtomobilskih zavarovanj. Avto Velenje, d. o. o., Koroška cesta 64, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 7. 11. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Monter (m/ž) (Celje – Levec)

Pričakujemo delovne izkušnje na primerljivem delovnem mestu, ročne spretnosti, okretnost, delavnost, urejenost, točnost, zanesljivost, vozniško dovoljenje B-kategorije. Lesnina Les – MMS trgovska družba, d. o. o., Cesta na Bokalce 40, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 24. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Modelar za delo na mizarškem oddelku (m/ž) (Velenje)

Od kandidatov pričakujemo IV. ali V. stopnjo strokovne izobrazbe (mizar, lesarski tehnik), ročne spretnosti, občutek za estetiko, delo z različnimi materiali (les, plastika, lepila ...). Hisense Gorenje, Partizanska cesta 12, Velenje 3320. Prijave zbiramo do 18. 10. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Promo besedilo: Vzemite si minuto za boljšo službo. Udeležite se največjega slovenskega kariernega sejma 22. oktobra med 10. in 19. uro na spletu. Spoznajte najboljše slovenske delodajalce, pridobite nova znanja in motivacijo na več kot 30 predavanjih in delavnicah za vse okuse. Izkoristite brezplačno osebno karierno svetovanje in psihometrično testiranje. Več na kariernisejem.com.

Del članstva BK Intercom Celje z dvema dekletoma in nekaj najmlajšimi predstavniki

Ogrevanje rekreativne skupine

Boksarski klub Intercom Celje ima kar 125 članov

Že po petih letih obstoja pred neslutanim uspehom

Pred petimi leti, natančneje novembra 2015, se je začela zgodba Boksarskega kluba Intercom Celje. Najprej je imel vadbene prostore v Nazorjevi ulici, kasneje na Partizanski cesti, zdaj člani vadijo v dvorani na Mariborski cesti.

DEAN ŠUSTER

Na 300 kvadratnih metrih obsega dvorana dva boksarska ringa, deset boksarskih naprav in manjši fitness. Gre za največjo boksarsko dvorano v Sloveniji.

Dobrodošla občinska pomoč

Prva leta je predsednik in trener **Sašo Pučko** potreboval, da je postavil temelje, pridobil lokalno naklonjenost in povečal število članov v klubu. Danes se predvsem osredotoča na delo z mladimi in s tekmovalci ter na povečanje priljubljenosti boksa v Celju s številnimi projekti. Posledica je rekordno število članov, kar 125. Mestna občina Celje je Boksarski klub Intercom uvrstila v prednostni program športa za to in naslednje leto, potem ko je društvo prvič kandidiralo na razpisu. »To nam veliko pomeni, obenem

je to za nas izredna čast, saj je klubska konkurenca v Celju zelo močna. Vse skupaj je dokaz, da občina s svojo podporo v nas vidi določen potencial. Zaradi te pomoči bo klub v prihodnosti imel na voljo več sredstev za razvoj predvidenih programov,« pravi Pučko.

Bo zmanjkalo prostora?

Prišli so seveda tudi prvi uspehi na tekmovalnem področju. Klub po polovici slovenske lige zaseda prvo mesto. Doslej je zbral že 76 točk, kar je več, kot je zbral lanski prvak v celotni sezoni. Pučko je zelo ponosen na svoje borce, ki so si najbrž že zagotovili prvi ekipni naslov za Intercom in prvega za celjski boks doslej. »Od začetka ustanovitve kluba naše članstvo nenehno narašča. V petih letih je pri nas vadilo več kot

Čeprav Sašo Pučko še ne želi izpostavljati posameznikov, je zbral nekaj najvidnejših obrazov. Z leve stojijo Kevin Dornik, Rolands Margenis iz Latvije, Jakob Vogelsang, Arber Elshani, pomočnik trenerja Andrej Lendiel iz Ukrajine, Sašo Pučko in Roberto Radeljič.

600 članov. Redno prihajajo novi člani, nekateri, ki so nas zapustili, se vračajo. In zato nas skrbi, kako bomo zagotovili infrastrukturne pogoje za vse, ki bi želeli vaditi pri nas. Vsekakor imamo močno jedro za prihodnost,« je povedal Pučko.

Dober odziv pokroviteljev

V klubu je trenutno na voljo pet različnih vadbenih programov: tekmovalci, rekreativci, boks za otroke (5–8 let), šola boksa za mlade (9–14 let) in šola boksa za starejše najstnike

(15–19 let). V dvorani poteka še funkcionalna vadba, joga, box fit za ženske. Starostni razpon vadečih je od 5 do 50 let. Vsi člani kluba in njihovi prijatelji imajo enkrat na teden brezplačno vadbo joge. Prav tako enkrat tedensko so gostje igralci Košarkarskega

»Redno prihajajo novi člani, nekateri, ki so nas zapustili, se vračajo. In zato nas skrbi, kako bomo zagotovili infrastrukturne pogoje za vse, ki bi želeli vaditi pri nas.«

kluba Celje. Boksarski klub je med počitnicami sodeloval na poletnih delavnicah za otroke v Top-fitu. Dvorana je odprta vsak dan v letu vseh 24 ur. Mladi so se navadili, da si lahko privoščijo dodatne ure treninga tedaj, ko jim to ustreza. »Nekateri se počutijo zelo domače in so pri nas več ur na dan, tudi ob koncih tedna,« je dodal Pučko in se nato ozrl k najboljšim predstavnikom kluba. »Doslej je v ligi nastopilo približno 30 naših tekmovalcev. Nanje sem zelo ponosen. Bili so poštvovalni in so po polovici prvenstva na pragu osvojitve naslova prvaka. To bi bil prvi ekipni naslov za celjski boks. V Slovenski boksarski ligi tekmuje 32 klubov. Športno Celje bo najverjetneje dobilo še enega ekipnega prvaka,« je vesel Pučko. Dotaknil se je tudi odnosa do pokroviteljev: »Poudaril bi njihov dober odziv tudi med koronsko krizo. Vsem se iskreno zahvaljujem, izpostaviti pa moram glavnega pokrovitelja, po katerem klub tudi nosi ime.« Pučko, ki je kar nekaj let preživel v družbi Dejana Zavca, ni hotel izpostaviti trenutno najboljših posameznikov. Za to bo čas ob koncu lige.

Foto: DŠ, BK INTERCOM

Pred vsako vajo je treba natančno razložiti, kako bo potekala. Tekmovalci morajo biti zelo zbrani, sicer lahko kasneje hitro pride do poškodb.

Eden od dveh ringov je dvignjen od tal.

Med vratolomno vožnjo »brez zavor« je treba včasih vseeno uporabiti zavoro.

Monika Hrastnik je bila dvakrat najboljša športnica Zgornje Savinjske doline, trikrat je bila proglašena za najboljšo slovensko kolesarko.

Monika Hrastnik tretja na svetovnem prvenstvu v spustu

Mozirjanka se je dobro znašla med sneženjem in v blatu

Gorska kolesarka Monika Hrastnik je na svetovnem prvenstvu v avstrijskem Leogangu osvojila bronasto kolajno v spustu. V zelo zahtevnih vremenskih razmerah in celo sneženju na vrhu je zaostala le za svetovno prvakinja Švicarko Camille Balanche in Francozinjo Myriam Nicole. Čeprav ima Hrastnikova zlato medaljo z evropskega prvenstva, je bila bronastega odličja vesela v vsaj enaki meri, saj je prvo za slovenske članice na svetovnih prvenstvih.

DEAN ŠUSTER

»Ne znam opisati z besedami, kako sem vesela, da smo dobili prvo medaljo na svetovnem prvenstvu v gorskem kolesarstvu. Vedno je lepo voziti v slovenskem dresu, še lepše pa je domov prinesiti medaljo. V tako težkih razmerah še nisem vozila!« je poudarila, ko se je odzvala na naš klic v Lepi Njivi pri Mozirju.

Manj težav od tekmič

Avstrijska »njiva« ni bila torej niti najmanj lepa. »Zgornji del proge sem dobro odpegljala, čeprav se mi je prikrdalo nekaj manjših napak. V

spodnjem delu je bilo težje. Blata je bilo do kolen, zelo je drselo. Na progi so bile velike luknje, bilo je skoraj nemogoče peljati. Po času, ki sem ga dosegla, sem ugotovila, da je imela večina tekmič še večje težave od mene,« je film nazaj zavrtela 26-letna Hrastnikova, ki je želela nekaterim nameniti nekaj posebnih besed. »Zahvaljujem se vsem navijačem, sponzorjem, kolesarski zvezi, ekipi Dorval AM, klubu Visit Pohorje, Andražu Jančarju, predvsem pa družini in Miriju!« Nato je v posebnem nagledu, bolj šaleškem kot zgor-njesavinjskem, dodala: »Skupinam je uspelo!«

Moniki Hrastnik blato dobesedno ni prišlo do živega.

Tako roke kot noge

Običajno so časi tekmovalk precej boljši, tokrat so se po progi v bližini Salzburga spuščale zelo dolgo, saj jo je bilo težko premagovati. Fizična priprava je zahtevna, v enaki meri se je treba posvetiti razvoju moči tako nog kot rok.

Slednje morajo obvladovati krmilo pri silovitih tresljajih in sunkih, noge dobijo še pomembnejšo vlogo pri sprintih na delih, ki so videti ravninski, pa niso. »Za mojo fizično pripravo že poldrugo leto skrbi Ljubljčan Andraž Jančar. Pri pripravi kolesa na mi pomaga Miran Vauh,« pravi Monika, ki

Mirana oziroma Mirija večkrat omenja. »Ja, on je moj pob.«

Gradbenica in nogometašica

Z gorskim kolesarstvom se je Hrastnikova začela ukvarjati leta 2015. »To je moja šesta sezona. Dve leti nastopam za francosko ekipo Durval. Sicer sem članica Kluba gorskih kolesarjev Pohorje. Prej sem vozila tudi 4x cross. Ostali športi? Rada smučam, plavam, igram nogomet ...« Tudi v klubskem dresu? »Ja, ko sem bila stara 15 let, sem igrala za članice velenjskega Rudarja.« Srednjo gradbeno šolo je obiskovala na Šolskem centru Celje. Nato je zaključila Višjo šolo za oblikovanje materialov, sedaj je absolventka Fakultete za tehnologijo polimerov v Slovenj Gradcu.

Že danes kvalifikacije

Pravi, da zadnje tekme še ni povsem premlela v glavi, a prizna, da ji medalja s SP pomeni več kot tista (zlata) z EP pred dvema letoma na Portugalskem. »Vsake medalje

sem vesela, toda ta s svetovnega prvenstva je nekaj posebnega, saj je na tekmi bila vsa svetovna konkurenca. Veliko mi pomeni tudi peto mesto v skupnem seštevku svetovnega pokala, dvakrat sem stala na stopničkih,« našteva Monika, pred katero sta dve tekmi svetovnega pokala v Mariboru, jutri in v nedeljo (kvalifikacije bodo že danes). »Res je, čudna sezona je za nami. Doma sem dirkala le v Mariboru in zmagala na državnem prvenstvu. Z ekipo sem se udeležila še dveh francoskih pokalnih tekem, tako da je bilo svetovno prvenstvo že kar prva tekma v letu. Če bom v Mariboru odpeljala tako, kot najboljše znam, bo rezultat zelo dober,« je zaključila Monika Hrastnik, ki se zaveda, da v Leogangu zaradi specifičnih razmer ni bilo razvidno trenutno razmerje moči med najboljšimi tekmovalkami na svetu.

Foto: KENO DERLEYN

sport@nt-rc.si

Tri zmage Pevca

V Kopru je bilo ekipno in posamično državno prvenstvo v plavanju za mlajše kategorije.

V mlajšem letniku kategorije dečkov in deklic sta se odličij veselila plavalca Neptuna Filip Bratina (1. na 400 m mešano) in Gaja Plevnik Ivanuša (3. na 100 m delfin). Njihovi mlajši sotekmovalci so na prvenstvu mlajših dečkov nekoliko presenetljivo postali državni prvaki v štafeti 4x50 m prosto v postavi Vid Čujež, Julijan Pevce, Aljoša Vihernik in Jon Kočevar. Pevce je zbral še šest medalj, zmagal je na 50, 100 in 200 m prsno. Vid Čujež je osvojil tri medalje, Lui Uplaznik Sunarič pa pet (vsi Neptun). Mlada plavalca celjskega Posejdona Ela Žagar se je med mlajšimi deklicami zavihtela na tretje mesto na 50 m hrbtno. Pogledi celjskih plavalcev bodo ta konec tedna uprti v Kranj, kjer bo letno državno prvenstvo za kadete, mladince in člane.

DŠ Julijan Pevce s sedmimi kolajnami

NA KRATKO

Prvaka Kokalj in Goškova

Murska Sobota: Člana Atletskega društva Kladivar Celje Jan Kokalj in Karin Gošek sta državna prvaka v krosu. Kokalj je na progi, dolgi pet kilometrov, ugnal Primoža Kobeta (Krka), tretji je bil Kokaljev klubski sotekmovalec Simon Navodnik.

Plavalca in borec

Prebold: Najboljša športnika Občine Prebold v letu 2019 sta bila Hana Podbregar in Nejc Zorec. Podbregarjeva je članica Plavalnega kluba Neptun Celje, Zorec pa je član Kluba borilnih veščin Fudoshin iz Gotovelj, ki je lani na svetovnem prvenstvu za kadete v jujitsu osvojil bronasto medaljo.

Težko pričakovana prva točka

Celje: Člansko moštvo Hokejskega kluba True Celje je prejšnji teden odigralo svojo najboljšo tekmo v novi sezoni. Priigralo si je prvo točko. V državnem prvenstvu je gostilo Slavijo, ki je zmagala šele v podaljšku. Gole za Celje so dali Blaž Knez, Gal Škrjanec Podergajs in Nejc Kastelic.

Pratnekar še vodi

Bressana: Na četrti dirki za odprto italijansko prvenstvo v kategoriji pit bike je Celjan Denis Pratnekar osvojil četrto mesto; v prvi vožnji je bil zaradi težav z motorjem osmi, v drugi pa tretji. Zadržal je vodstvo v skupnem seštevku, odločilna dirka bo v nedeljo. (DŠ)

Iz najboljšega mleka slovenskih kmetij

ZELENE DOLINE

MOTORNA VOZILA

KUPIM

OSEBNO vozilo v kakršnem koli stanju, motorno kolo Tomos in podobno kupim. Telefon 031 783-047. 1020

STROJI

PRODAM

STISKALNICO za sadje, 100 l, prodam. Telefon 031 888-862. 1002

TRAKTOR Ursus 35, letnik 1977, v izpravnem stanju, prodam. Telefon 070 738-979, Valentin. 1006

VALJ Inox za sadni mlin prodam. Telefon 041 818-899. 1010

FREZO s prikolico kardan, vejekvo, Mio standard, stroj za oblanje, cirkular in stroj za mletje koruze prodam. Telefon 031 634-672. 1012

OBNOLJENA motorja Acme in Lamborghini za motokultivator Gorenje Muta prodam. Telefon 041 516-111. 1021

ŽE V PRODAJI!

novi tednik

radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

MALE OGLASE, ČESTITKE, OBVESTILA IN OSMRTNICE
za **Radio Celje** in **Novi tednik**

sprejemamo v času uradnih ur (7.00–15.00)
na sedežu podjetja, Prešernova ulica 19, Celje.

POŠILJATE JIH LAHKO TUDI PO ELEKTRONSKI POŠTI

na naslov oglasit@nt-rc.si

ali jih sporočate po **TELEFONU 03 4225 144.**

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

POSEST

PRODAM

ZEMLIŠČE, veliko 3.894 m², namenjeno stanovanjski gradnji, občina Radeče, prodam. Telefon (03) 573-9201, 031 567-250. 1005

STANOVANJE

KUPIM

STANOVANJE v Celju kupujem zase (brez posrednikov). Plačilo takoj. Telefon 041 710-477. 998

Cuprablau Z 35 WP

ŠKROPLJENJE SADOVNJAKOV PO OBIRANJU

Opravimo s pripravkom **CUPRABLAU Z 35 WP**, ki zmanjšuje potencial okužb jablanovega škrlupa (*Venturia inaequalis*), ki prezimi v obliki askospor v odpadnem listju. Z uporabo **CUPRABLAU-a Z 35 WP** lahko bistveno zmanjšamo potencial okužb v naslednjem letu.

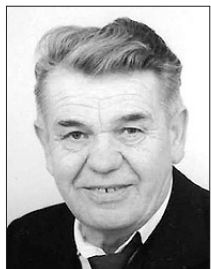
Cuprablau Z 35 WP uporabljamo tudi za učinkovito varstvo koščičastega sadja pred okužbami glive breskove kodravosti (*Taphrina deformans*). Breskve poškropimo jeseni in spomladi in tako pravočasno zatremo brstiče glive, ki prezimijo pod lubjem.

Nalupinarjih (oreh, leska) uporabimo **Cuprablau Z 35 WP** za zatiranje orehove (lešnikove) črne listne pegavosti (*Xanthomonas campestris*) v odmerku 2 kg/ha. Tretiranje se opravi jeseni po spravilu pridelka in odpadanju listja.

CUPRABLAU Z 35 WP uspešno zatira tudi listno luknjičavost koščičarjev, češnjevo listno pegavost in črno pegavost jablan, ki jo je vse več opaziti v sadovnjakih.

www.cinkarna.si

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega atija,
dedija, tasta in brata

FRANCIJA ŠMITA

iz Marijine vasi, Jurklošter
(30. 12. 1936 – 4. 10. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani ter darovali cvetje, sveče in za svete maše. Hvala gospodu župniku Jožetu Vengustu za lepo opravljen cerkveni obred, gospe Hermini Palčnik za ganljive besede slovesa, pevcem za izbrano petje in pogrebni službi Komunale Laško.

Hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste nam kakorkoli pomagali in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujemo: hči Milena s Tomažem, vnuka Miha in Klemen ter brat Stanko

L 90

ODDAM

ENOINPOLSOBNO stanovanje oddam v Novi vasi v Celju. Telefon 031 326-374. 984

OPREMA

PRODAM

RAZTEGLJIV kavč in televizijski sprejemnik Philips ugodno prodam. Telefon 031 729-910. 1022

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Vzreja nesnic Tiboot, telefon (02) 582-1401. n

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, grahaste, črne in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

BIKA limuzin/simentalec in teličko ciko/simentalko, stara 10 in 20 dni, in kravo, drugič brejo, pašno, pregledano, prodam. Telefon 070 250-441. 1009

DVA bika ls, stara 3 mesece in teličko, stara tri mesece, pašne, prodam. Telefon 041 547-769. 972

DVA bika simentalca prodam; 550-kilogramskega za 1.150 EUR in 640-kilogramskega za 1.300 EUR. Telefon 070 812-039. 1003

BIKCA simentalca, odstavljenega od mleka, prodam. Telefon 070 852-763. 1011

BIKCA simentalca, težkega 260 kg, starega 6 mesecev, prodam. Telefon (03) 5728-526. 1014

DVE telici simentalci, težki 270 kg, prodam. Telefon 041 945-422. 1016

JARKICE za začetek nesnosti: rjave, bele leg-horn, grahaste, črne, bele susex, aurakane prodajamo na farmi Roje pri Šempetru v Savinjski dolini vsak delovnik do 16. ure, ob sobotah pa do 12. ure. Telefon (03) 7001-446. p

TRI mesece stare sanske kozličke prodam. Telefon 031 753-595. 1023

KRAVO simentalco, s teletom ali brez in dve telici simentalci, težki 140 in 200 kg, prodam. Telefon 041 794-301. p

BIKA simentalca, težkega 120 kg in mladega burskega kozla prodam. Telefon 5716-516. 1024

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice, plačilo takoj + DDV, kupim. Telefon 041 653-286. š

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

KRMNI krompir za prašiče prodam. Telefon 041 547-769. š

BALE, druga košnja, premer 120 cm, prodam. Telefon 031 251-363. 991

JABOLKA starih sort, za ozimnico ali predelavo, prodam. Telefon 031 612-160. L 91

PODARIM

JABOLKA bobovec, za stiskanje ali ozimnico, podarim. Telefon (03) 5794-085. 1017

Tja bi šel, kjer naše bukve košate
same zase stojijo,
tja čez samotne naše frate,
tja čez poletne planinske trate,
kadar po arniki bridki dišijo.
Tam bi med bujno zelenje se ulegel
in bi vse žalostne misli izpregel
in bi jim rekel: »Adijo!«
(Janko Glazer)

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je sklenil naš ljubljeni mož, oči,
tast, stari ate in dedek

JANEZ IVO REPAR

iz Košnice pri Celju
(28. 9. 1940 – 25. 9. 2020)

Tako rad bi še živel z nami, a je na koncu izgubil boj z boleznijo.

Hvala vsem sorodnikom, iskrenim prijateljem, sosedom in znancem za izrečene in poslane besede sožalja, za darovane cvetje ter sveče. Iskrena hvala njegovi osebni zdravnici Nevenki Jadek, dr. med. spec. mdpš., in sestri Tini Jager, dipl. m. s., za dolgoletno zdravljenje. Hvala doc. dr. Radu Janši, dr. med., iz UKC Ljubljana – Klinični oddelek za gastroenterologijo (KOG), dipl. m. s. Darji iz programa Bayer za obiske na domu. Posebna hvala predstojnici Oddelka za boleznih prebavil SB Celje Renati Šibli, dr. med., specialistki interne medicine in asist. dr. Andreju Hariju, dr. med., ter celotnemu osebju gastro oddelka pri lažšanju njegove boleznih. Hvala vsem članom društva Lipa za dolgoletno podporo in druženja.

Ob koncu boleznih je bil doma med svojimi, zato se za pomoč v težkih trenutkih iskreno zahvaljujemo patronažni sestri Jelki Obrez, dipl. m. s., in bolničarki Verici Zabukošek. Zahvala župniku br. Marjanu Gačniku ter pogrebni službi Ropotar. Zelo ga bomo pogrešali. Za večno bo ostal v naših srcih in spominih, vedno dobre volje in nasmejan. Hvala, Ivo, ti za vse!

Žalujemo: žena Paulina, hči Janja z Janijem, sin Andrej z ženo Ano, vnuka Urh in Jure z ženo Urško in hčerko Leni

p

OSTALO

PRODAM

SUHA drva, možna dostava, Celje in okolica, prodam. Telefon 041 442-999. 882

SUHA bukova drva, 33 cm ali metrska, prašiča mesne pasme, domača reja, težkega približno 100 kg, celega ali polovica, prodam. Telefon 041 824-851. 985

PONUDBA ZA ODDAJO POSLOVNEGA PROSTORA V NAJEM

Predmet ponudbe je oddaja poslovnega prostora Društva ekonomistov Celje, ki je v II. nadstropju poslovne stavbe Ingrad v Celju, Lava 7, Celje. Velikost poslovnega prostora je 37,80 m². Vselitev je možna takoj oz. po dogovoru. Višina najemnine in pogoji najema so stvar dogovora med obema strankama. Interesente prosimo, da za morebitne dodatne informacije pokličejo

051 347 - 333

p

BUKOVA drva na paletah, dolžina 25 in 33 cm, prodam. Možna dostava. Telefon 031 625-479. p

DRVA bukve, na paletah dolžine 25, 33 in 50 cm, prodam. Cena 130 EUR, po dogovoru tudi dostava. Telefon 041 252-132. p

ZAKONSKO posteljo, zelo ohranjeno, z možnostjo nastavitve višine vzglavlja in nog, po ugodni ceni, in šivalni stroj (kovček) prodam. Telefon 041 375-255. 1015

KRAVO za zakol ali nadaljnjo reja, še z mlekom, težko 480 kg in »arnico« za prašiče prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 854-351. 1018

KUPIM

OREHE in prstoživečke kokaši nesnice kupim. Telefon 041 455-176. 999

RAZNO

IŠČEM žensko za pomoč v gospodinjstvu. Zastoj ji nudim hrano in stanovanje. Telefon 051 327-263. 1004

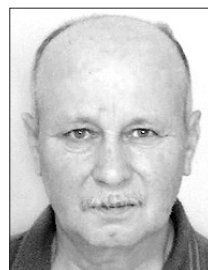
Odšla je draga mama

IVANA KRAMŽAR

Od nje smo se poslovili
1. oktobra 2020
na mestnem pokopališču
v Celju.

Sinova Borut in Boris z družinami

1008

Tiho teče našega življenja reka,
tiho teče solza lepega spomina,
umre srce, a ostane bolečina
v srcu drugega in večnega
spomina ...

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi mož, oče,
dedi, brat in stric

ANTON ZEME

iz Trobnega Dola
(27. 12. 1958 – 5. 10. 2020)

Ob boleči in prezgodnji izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Zahvaljujemo se gospodu župniku, pevcem in gospodu Kaplu za nagovor. Hvala tudi vsem za izrečena sožalja.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujemo: vsi njegovi

L 89

Poroke

Šentjur

Poročila sta se: Špela ŠIBAL iz Slatine pri Ponikvi in Jure GRACE iz Zgornjih Slemen.

Žalec

Poročila sta se: Doris KOKALJ iz Škofje Loke in Lovro SINKOVIČ iz Ljubljane.

Smrti

Celje

Umrli so: Ivana KLANČNIK iz Florjana, 90 let, Karolina PESKO z Vranskega, 82 let, Jožefa KOS iz Velenja, 79 let, Branko ČORKO iz Kavč, 70 let, Karolina DVORŠEK iz Florjana, 89 let, Marija PEVEC iz Vojnika, 79 let, Jožef PUNCER iz Spodnjih Gorš, 68 let, Josip KRAMARIČ iz Griž, 82 let, Ana LUKMAN iz Celja, 87 let, Oto KNEZ iz Celja, 76 let, Ana Nuša POZNIK iz Celja, 82 let, Štefan GRUŠOVNJAK iz Celja, 74 let, Ivana KRAMŽAR iz Celja, 89 let, Jurij TOMAŠIČ iz Arje vasi, 58 let, Marija ROJNIK iz Arje vasi, 88 let, Danica TRATNIK iz Celja, 89 let, Mustafa SELIMOVIČ iz Velenja, 74 let, Marija ZAGORC iz Mozirja, 84 let, Feliks ŽIŽEK iz Celja, 88 let, Anton CIZEJ iz Griž,

99 let, Terezija DEŽELAK iz Zgornje Rečice, 87 let, Angela GOMZE iz Celja, 83 let, Franciška GRACNER iz Šentruperta, 91 let, Ana SKRBINEK iz Lipe pri Frankolovem, 82 let, Angela BRODEJ iz Landeka, 98 let, Terezija ZAKONJŠEK iz Dolenje vasi, 82 let, Amalija LAH iz Zabukovice, 88 let, Angela ROJC iz Zabukovice, 85 let, Miodrag NIKOLIČ iz Celja, 60 let, Martin BOBEK iz Celja, 80 let, Ivan ORLAČ iz Celja, 65 let, Frida IRŠIČ iz Celja, 99 let, Konrad NAHTIGAL iz Šoštanja, 91 let, Anton ZEME iz Trobnega Dola, 62 let.

Laško:

Umrli je: Majda ŽEHELJ iz Laškega, 83 let.

Šentjur:

Umrli je: Karolina GUBENŠEK iz Krivice, 75 let.

Žalec

Umrli sta: Terezija UMBREHT iz Andraža nad Polzelo, 88 let, Ana PRELESNIK iz Kranja, 91 let.

Velenje

Umrli so: Alojzij OCVIRK iz Velenja, 81 let, Leopold KROPIVŠEK iz Velenja, 94 let, Branimir ARNUŠ iz Šoštanja, 59 let, Stanislav LAZNIK iz Šoštanja, 90 let, Cecilija OCEPEK iz Velenja, 102 leti, Cecilija VODOVNIK iz Šoštanja, 83 let, Ivana GLAVNIK iz Velenja, 85 let.

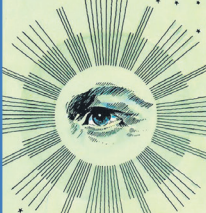
MED TEDNOM
SRČNA KRALJICA
TELENOVELA

18.00

ARĖNA

V OMREŽJU VAŠEGA OPERATERJA: T-2 22, TELEMACH 129, EON 700, TELEKOM 688, A1 311, TOTAL TV 22

VEDEŽEVANJE in ASTROLOGIJA

TVT d.o.o., Škapičeva 2, 3000 Celje

090 42 24

2,19 €/min. iz omrežja A1, cena iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Prva izvirna slikanica o Almi Karlin
Izdala Osrednja knjižnica Celje
Cena 15 € (info: 03/426 17 61) Mojiceja Podgoršek

ALMA
Svet pred domačim pragom

Ilustrirala
Polona Koscec

Ostale prireditve

ČETRTEK, 15. 10.

10.00 Ljudska univerza Celje
Modri kotiček
podporna skupina za upokoјence, vodi Sabina Rožen

10.00 Mestna knjižnica Velenje
Morning tea at 10am
srečanje bo vodila Romana Bonno

13.00 Večgeneracijski center Socio Celje
Pogovorna angleščina
vodi: Tea Strajn

17.30 Osrednja knjižnica Celje
Bralno-pogovorna urica
vodi: Silvo Pur

18.00 Velenjski grad
O zgodovini rodbine Coronini, iz katere so bili tudi zadnji lastniki Velenjskega gradu

predavanje kustosa, pedagoga Goriškega muzeja Davida Kožuha

19.19 Mestna knjižnica Velenje
Čarobna Afrika
potopisno predavanje Marinke Dretnik

PETEK, 16. 10.

9.00 Večgeneracijski center Socio Celje
Skozi pogovor se učim slovensko
tedenske delavnice za vse stopnje znanja

14.30 Večgeneracijski center Socio Celje
Ustvarjanje za otroke in mladostnike

17.00 Celjski mladinski center
Kulturni večer EUYOU
online dogodek v okviru aplikacije Zoom

sport@nt-rc.si

televizija celje
KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SiOL kanal 673
amis kanal 306
telemach kanal 271
T2 kanal 152

SOBOTA, 17. 10.

7.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje

9.00 Park šole za Hortikulturo in vizualne umetnosti Celje
85-letnica Zleta svobod: 4. likovni ex-tempore
Jesen v okviru II. celoletne likovne kolonije Štirje letni časi
udeleženci bodo slikali in fotografirali park pod mentorstvom slikarja Tomaža Milača

11.00 do 20.00 Stari grad Celje
Živa zgodovina na Starem gradu
v viteškem taboru se lahko pomerite z vitezom v lokostrelstvu ali mečevanju, klepetate z grajsko damo in prisluhnete šalam grajskih glumačev

NEDELJA, 18. 10.

11.00 do 19.00 Stari grad Celje
Živa zgodovina na Starem gradu
v viteškem taboru se lahko pomerite z vitezom v lokostrelstvu ali mečevanju, klepetate z grajsko damo in prisluhnete šalam grajskih glumačev

PONEDELJEK, 19. 10.

8.00 Zbor pri gostišču Medved v Novi vasi
Pohod do Šmartinskega jezera

11.00 Večgeneracijski center Socio Celje
Uvajanje goste hrane
namen skupine je nuditi podporo in pomoč vsem materam, ki želijo dojeti svoje otroke; prijave zaželene

18.00 Knjižnica – Kulturni dom Šmarje pri Jelšah
Kako krepiti telesni, miselni, čustveni in duhovni imunski sistem
predavanje dr. Karla Geržana

TOREK, 20. 10.

8.30 Ljudska univerza Celje
Pametni telefon – težave so zato, da jih rešujemo!
delavnica za upokoјence z računalniškim predznanjem

9.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Urbani sprehod po Celju
prisluhnite zgodbam mesta od antičnih časov do današnjih dni; primerno za OŠ in SŠ

9.00 Knjižnica – Kulturni dom Šmarje pri Jelšah
Projekt Slovenija
potopisno predavanje Mitje Lavtarja

17.00 Slovensko društvo Hospic, OO Celje
Odprta skupina za žalujoče starše
pogovorna skupina je namenjena žalujočim staršem po izgubi otroka; zaželena predhodna najava

17.00 Mestna knjižnica Velenje
Ura pravljic v angleškem jeziku
pripovedovala bo Romana Bonno

NAJ
novi tednik radio celje
2020
PGD

NAGRADNA AKCIJA

Iščemo NAJ prostovoljno gasilsko društvo

Nagrada:
2x pametni telefon
Gigaset GX290

novatel

novi tednik radio celje

Več na www.radiocelje.si

17.00 Regionalni multimedijški center Kunigunda
Kons: Sonodiy delavnica

18.00 Velenjski grad
Klepet pod arkadami: Neva Trampuš
pogovorni večer bo vodil kustos Muzeja Velenje Damijan Kljajič

19.00 Ljudska univerza Celje
Kako se osebnostno (o) krepimo, da bomo kos sodobnim izzivom?
delavnica bo na spletu; vodila jo bo dr. Sara Jerebic

SREDA, 21. 10.

9.00 Celjski mladinski center
Brezplačna delavnica lego robotike za odrasle
primerno za odrasle od 18. leta dalje

17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Pravljicne dogodivščine z Mojco
primerno za otroke od 4. do 7. leta starosti; obvezna predhodna prijava

Občasne razstave

Pokrajinski muzej Celje, Knežji dvor: razstava prof. dr. Srečko Brodar, pionir slovenskega pale-

olitika, avtorica Nina Sovdat, do konca leta 2020, razstava Vitraji avtorja Aleksandra Sušnika; do sredine oktobra 2020

Pokrajinski muzej Celje, Stara grofija: razstava Anton Perko: Slovenski slikar v službah cesarskega dvora avtorice Gabrijele Kovač; do 8. 2. 2021

Trg celjskih knezov: panojska razstava ob 75-letnici Novega tednika, avtorica Darja Jan, MNZC; do konca oktobra

Celjska kulturnica: razstava likovnih del slikarja in glasbenika Borisa Bezjaka; do 30. 10.

Likovni salon Celje: razstava Umetni raj avtorja Boštjana Dri-novca; do 29. 11.

Krekov trg Celje: panojska razstava ob 15-letnici Zavoda Celeia Celje; do 27. 10.

Galerija Velenje: pregledna razstava ilustracij Razkošje domišljije avtorice Marjance Jemec Božič; do 17. 10.

Podhod Pesje: razstava Kopališča v Šaleški dolini; do junija 2021

Dom kulture Slovenske Konjice: razstava Arpada Šalamona, jubilejna razstava ob 90-letnici; do 16. 10.

Kulturni dom Šmarje pri Jelšah – spodnja dvorana: razstava Jelšingrad, z ljubeznijo sem te ustvaril, avtorice Lucije Čakš Orač; do 5. 12.

ATLAS NARAVE

ODDAJA O KULTURNI DEDIŠČINI NAŠIH KRAJEV.

VSAK ČETRTEK OB 12:20 NA RADIU CELJE

radio celje

Podjetje NT&RC, d.o.o.
opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktor: Drago Slameršak
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Tanja Seme
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički Kotnik, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izводи) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglasi@nt-rc.si

Virtualna resničnost

Foto: SHERPA

Čaka na zeleno luč

Foto: Andraž Purg - Grupa

Domačnost v butični trgovinici Kukušnjak str. 32-33

Foto: Andraž Purg - GrupA

V Jelšingradu je živel
duh orienta str. 28-29

Milena Delčnjak,
iskalka korenin str. 34-35

Center za rejne živali
Pončo str. 42

Anja Štefan, pesnica, pisateljica in pripovedovalka

»Dobrega je vendar več kot zla ...«

Če se naučiš, da lahko najdeš zavetje v dobrih zgodbah, potem je to zagotovo eden od adutov, ki jih lahko na poti skozi življenje vedno potegneš iz žepa. Tako pravi pesnica, pisateljica in pripovedovalka Anja Štefan, letošnja ambasadorica Pikinega festivala, ki je zaznamoval zadnji septembrski konec tedna v Velenju. Ena najbolj prepoznavnih slovenskih avtoric za otroke zna na raznovrstne načine potrpati na njihove možgane, dušo in srce. »Sem iskalka, ki sproti išče in premišljuje, kaj se dogaja v meni, kaj ljudem v bližini in kaj v širši družbi,« pravi. Kot mladinska pisateljica nagovarja otroke, a tudi tiste, ki jim berejo – starše, stare starše, vzgojitelje, učitelje, knjižničarje in druge. Zato takrat ko ustvarja, razmišlja, da bi ob prebiranju njenih del vsi nekaj dobili.

TINA STRMČNIK

Lačna veriverka si sredi plezanja po drevesu zaželi, da bi lešniki padli kar sami z neba. Ko se izrečene besede uredniš, postane bolj previdna z njimi. Zave se, da imajo besede moč, da lahko z njimi podira ali gradi, dobi, zapravi, zbliža in spremeni. Tako je Anja Štefan zapisala v svojem delu Lešniki. Kakšno moč ima njeno pisanje, s katerim pomaga rasti generacijam otrok, spoznava predvsem skozi odmeve svojih bralcev, pove. »Večkrat se zgodi, da se mi ljudje zahvalijo za veselje ali za katero drugo odkritje, ki jih prevzame ob branju zgodbic. Z menoj radi podelijo anekdote, ki so se zgodile ob branju mojih pesmi ali ugank. Takrat se zavem, da moja dela res živijo med ljudmi.«

»Moj ustvarjalni proces se razlikuje od dela do dela. Včasih se mi na hitro posveti, a včasih traja in traja. Ni nujno, da je delo, v katerega vložim zelo veliko dela, bistveno boljše od tistega, ki se rodi na hitro.«

Kako vidite svoje poslanstvo, ko nagovarjate tiste, ki šele oblikujejo svoj pogled na svet in se z vašimi junaki srečujejo v vrtcu ali v naročju staršev?

To, da sem mladinska pisateljica, mi omogoča poseben položaj. Po eni strani s svojimi deli nagovarjam otroke ter pogosto z njimi tudi odrasle, ki jim berejo – torej njihove starše, stare starše, vzgojiteljice, učiteljice, knjižničarke. Želim si, da bi ob branju vsi nekaj dobili. Da bi moje pesmice, pravljice in uganke otroke pritegnile, jih zanimalo, da bi pesmice kar skočile vanje in bi jih na hitro začeli ponavljati, da bi imeli ob tem veselje. Hkrati si želim, da bi se ob njih nahranili tudi starši oz. da bi se jim ob branju utrnil droben premislek ali komentar. Z vsem naštetim je moje delo že kar precej osmišljeno.

Kakšna misel vas vodi, ko pripravljate novo delo, novo pravljico? Se opirate predvsem na svoj notranji kompas?

Seveda, hkrati mi vseeno dobro denejo tudi komentarji moje urednice Irene Matko Lukan ali nekatere drugih ljudi, ki jih imam za dobre sogovornike in prve bralce. Iz vsega skupaj se postopoma gradi

poetika, ki ji sledim. Dober notranji kompas, ki ste ga omenili, ni potreben le pri nastajanju novih del, ampak – in morda še bolj – pri odločanju o tem, katere pesmi ali pravljice dati v javnost, kaj uvrstiti v nov izbor. Pri tem poskušam biti do svojih del zahtevna, nepopustljiva – želim si, da bi bilo tisto, kar dajem v javnost, vredno, da je natisnjeno. Seveda avtor sproti svojega dela ne zna vedno videti čisto jasno. Šele čas pokaže – tako njemu kot drugim – kaj je res dobro.

In navdih? Je treba le pustiti mislim prosto pot ali je treba kdaj ure in ure sedeti ob mizi?

Kdaj pa kdaj pride kakšno besedilo – na primer kratka zgodba ali pesmica – kar na hitro iz mene in se sestavi v celoto. Včasih se na hitro prikotali droben del, za preostanek pa nato pošteno delam. Pravkar sem na primer urednici oddala pravljico Medved in klobuk, ki se mi, zdaj ko stoji kot celota, zdi kar dobra. Z njo sem se ukvarjala več mesecev. Pisati sem jo začela na začetku epidemije koronavirusa, jo še in še spreminjala in popravljala, da bi jo izpeljala. Včasih se mi na hitro posveti, a včasih traja in traja. Ni nujno, da je pesem ali pravljica, v katero vložim zelo veliko dela, bistveno boljše od tiste, ki se rodi na hitro. Pesem o grofu in krofu je npr. nastala zelo na hitro, a jo imam za eno svojih boljših. Želim si še kakšno takšno, a tega se ne da ukazati.

Ob mesecu skupne g a

»V otroštvu sem težko brala, saj imam disleksijo. Zaradi te ovire posameznik težje razbira in piše znake, ki si sledijo. To ne pomeni, da človek z disleksijo nima občutka za jezik – lahko ga zelo sliši in uživa v besedah, v tem, kako zvenijo. Včasih ljudje, ki niso v naši koži, to težko razlikujejo.«

branja je znana slovenska nevropediatrija dejala, da so pravljice med drugim pomembne zato, ker pri otrocih budijo empatijo. Tudi vi otrokom s svojimi liki zelo potrkate na srce, dušo in tudi na razum.

Empatija je pomemben vzvod, s pomočjo katerega bolj kakovostno sobivamo z drugimi ljudmi. Najbrž na to, kako se pri kom razvije, najbolj vplivajo naše zgodnje življenje in naši zgodnji odnosi z najbližjimi. Res je, da odnose in posameznikova iskanja lahko podoživljamo ter premišljujemo tudi ob dobrih zgodbah. Ko se vživljamo v posamezne junake, prebujamo svoje čutenje nasploh, premišljujemo o življenju in morda postopoma tudi zorimo. Vesela sem, če moji junaki prispevajo k vzpostavljanju meni bistvenih vrednot v naši skupnosti. Je pa zame bolj varno, da se držim stran od povzdigovanja, ki ga ljudje včasih pripisujejo ustvarjalcem. Tudi jaz sem iskalka, ki sproti premišljuje, kaj se dogaja njej sami, kaj ljudem v njeni bližini in kaj v širši družbi.

Ko berem vaša dela, se mi zdi prav neverjetno, kako vam skozi prigode junakov uspe otrokom sporočati, da se je vredno truditi, da je vredno deliti, da se da marsikaj popraviti, da srečo najdemo tudi v nesreči. Kot da bi želeli male glave opogumiti, jim vliti moči za različne življenjske preizkušnje.

Sporočila, ki jih iz mojega pisanja razbere posameznik, so zelo odvisna od tenkočutnosti bralca. Vsak opazi tisto, kar ga nagovarja. Našteta sporočila se mi zdijo kar pomembna. Seveda upam, da kdo drug v besedilih morda najde še kaj drugega.

Bralcem ne slikate le srečnih koncev. V besedilu z naslovom Kolo beremo o volku, ki se ni želel posvečati svojemu sinu, ko je ostarel pa se sin ni zanimal zanj. V pesmi Svet je kakor ringaraja omenite minljivost, odhajanje.

Ko sem začela pisati, sem bila »uglašena« predvsem s svetlobo. Morda zato, ker sem bila še tako mlada in ker sem bila tudi v otroštvu »pregneta« na ta način. Želela sem videti le svetel del življenja. Z leti sem se naučila, da je življenje neizogibno oboje – svetloba in tema. Seveda si vsi želimo, da bi nam bilo dobro, a so v vsakem življenju neizbežno tudi grenki trenutki ali celo obdobja. Z leti torej v nekatera moja dela pronicajo tudi manj svetle teme. Ob končnem sestavljanju knjige vedno dodam tudi pesem ali zgodbo, ki je manj sončna. Menim, da je odraslim in otrokom takšno besedilo med mnogimi drugimi, ki dvigajo, v korist. Da ob njih postane bolj samoumevno, da imamo vsi tudi sive ali črne dneve, da včasih ne vemo čisto dobro, kako naprej, in da so trenutki, ko potrebujemo pomoč. Glede na to, da so moji bralci oz. poslušalci večinoma otroci, seveda želim k njim zanesti več radosti kot teže.

Občutek imam, da večina vaših del bralce »dviga«. Tudi v eni od pesmi pravite, da je dobrega več kot zla.

Anja Štefan

piše pesmi, pravljice in uganke. V sodelovanju z najboljšimi slovenskimi ilustratorji je izdala vrsto avtorskih slikanic. Najbolj znane so Lonček na pike, Bobek in barčica, Sto ugank, Gugalnica za vse, Melje, melje mlinček, Drobtine iz miše doline ... Diplomirala je iz slovenistike in anglistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani, magistrirala iz folkloristike. Svoja besedila predstavlja v predstavah in literarnih nastopih. Je začetnica profesionalnega pripovedovanja pri nas in ustanoviteljica pripovedovalskega festivala Pravljice danes. Ukvarja se tudi z raziskovanjem slovenskega pripovednega izročila, predvsem tistega, ki ga je zbral dr. Milko Matičetov.

Gre za pesmico, s katero uvedem svoj nastop Za devetimi gorami, natisnjena je tudi na platnici moje zadnje knjige Imam zelene čevljičke. Pesem govori o tem, da se nam v življenju dogaja marsikaj, tako dobro kot zlo. A nas spodbudi, naj gremo pogumno naprej in naj se nam izkaže, da dobro prevladuje. V to tudi iskreno verjamem, sicer svet, čeprav ni brez zank, ne bi več »stal pokonci«.

Glavno vlogo v vaših delih imajo miške, verice, petelini, kokoši in druge živali. Kako to, da za junake izbirate predvsem živali?

Po vseh teh letih še vedno ne znam čisto jasno odgovoriti, zakaj je tako. Kar samo od sebe se zgodi, da se moje delo »uglasi« z določeno živaljo. Z izbiro živali lahko na zelo jasen način izpostavljam določene lastnosti. Za lisico nasploh velja, da je pametna, zvita. Medved ni tako zelo brihten, a je lahko dobrodušen in zelo močan. Zajček je hiter, dobronameren, a mu manjka

»Pesem o resnejši tematiki v pesniško zbirko umestim s premislekom. Skoraj prepričana sem, da ni med tistimi, ki so otrokom najbolj všeč, a z njimi širim meje svojega pesniškega sveta in meje sveta, ki ga skozi moje delo zaznavajo mladi bralci.«

korajže. Vse to se skriva v našem kolektivnem spominu, zaradi vseh drugih slišanih zgodb, predvsem ljudskih. S tem se lahko poigram, na tem temelju lahko gradim ali ga preoblikujem. To je zame zaenkrat še vedno privlačno »testo«. Že nekaj časa sicer razmišljam, kako bi uspela iz živalske pravljice prestopiti v čudežno, v kateri nastopajo ljudje, a tega nekako še ne znam. A si vsekakor želim, da bi se moj nabor junakov razširil še na človeške.

Ste tudi velika poznavalka ljudskih pravljič. Zakaj še vedno ni odveč, da jih bremo otrokom? In kako to, da so tudi po toliko letih še tako aktualne?

Mislim, da so dobre ljudske pravljice zelo prečiščena in s polnokrvnim sporočilom nabita besedna umetnost. Včasih morda šepajo na ubeseditveni ravni, lahko so bolj ali manj prepričljivo povedane, vendar v njih najdemo temeljne motive, ki človeka spremljajo in nago-varjajo že stoletja. Ti motivi lahko nagovorijo tudi sodobnega človeka – če je pravljica dobro povedana, še toliko bolj.

Velikokrat se morda komu ob prebiranju kakšne ljudske pravljice zdi, da jo pozna in jo ima morda kar za del svojega okolja,

čeprav zgodba v resnici izvira iz katere od drugih držav.

Res je, kajti neka ljudska pravljica je lahko tako tuja kot naša. Mnogo ljudskih motivov je namreč mednarodnih. Tako zelo dolgo že obstajajo in toliko so prepotovali, da so se skozi pripovedovanje razširili po velikem geografskem območju. So se pa motivi vedno uglasili s skupnostjo, v katero so prišli. Pravljica z motivom, ki ga poznamo iz našega izročila, je zato v nekem tujem izročilu naši lahko zelo podobna ali tudi ne. Praviloma je bolj podobna, če pripada kulturi, ki nam je v celoti bolj podobna; pri skupnosti, ki nam je kulturno bolj daleč, se tudi pravljica z istim temeljnim motivom uresniči manj sorodno. Naša in češka pravljica Lonček, kuhaj sta si na primer zelo podobni. In prav imajo tisti, ki trdijo, da je Lonček, kuhaj češka pravljica, kot tudi tisti, ki trdijo, da je to slovenska pravljica.

Ljudske pravljice tudi prirejate. Nedolgo nazaj je na primer izšla vaša zbirka Tristo zajcev. Kaj dodate, kaj odvezamete, kaj se sme in kaj ne?

Najbrž se marsikomu, ki v roke dobi omenjeno zbirko ljudskih pravljič, zdi, da gre le za skupek tega, kar je že tako ali tako živelo med ljudmi. Vendar bi mnoge od teh pravljič težko zaživele med današnjimi otroki, če bi jih dala naprej takšne, kot sem jih našla. Najprej jih je treba prenesti v knjižni jezik. Ob tem se podre lepota narečja in treba je poiskati nov način, kako zapisati pravljico, da bo tekoča, prepričljiva, lepa. To pomeni, da ubeseditve gradim na novo. Poleg tega je treba precej vsebinskim premislekov. Premišljujem predvsem o tem, katera sporočila želim utrjevati in katera so odveč, saj so »navlaka« iz preteklega časa, ki današnji družbi ne koristi.

Otrokom svoja dela tudi pripovedujete. Mnogi pravijo, da so otroci najbolj iskreni poslušalci. Kako vi navežete stik z njimi?

Že od nekdaj mi ni težko navezati stika z otroki. Kar samo od sebe se zgodi, da uberem način, ki jih pritegne. To, da so otroci odkriti poslušalci, je res. Težje se pretvarjajo in so težje samo vljudni. Odrasli smo že bolj utirjeni v spoštljive

vzorke obnašanja. A kot pozorna nastopajoča, ki se zavedam svojega občinstva, zelo hitro tudi pri odraslih opazim, koliko so v resnici z menoj in kdaj so le vljudni. To se vidi že po očeh in po pozornosti, ki se nariše na obrazu.

Letos ste bili izbrani za ambasadorico Pikinega festivala. Ste radi prebirali Piko Nogavičko in ostala dela Astrid Lindgren?

Kot otrok nisem bila tako zelo v stiku s Piko Nogavičko. Všeč mi je bil sicer film o njej, knjiga pa je šla precej mimo mene. Dela Astrid Lindgren sem bolj zagnano prebirala šele svojim otrokom. Skupaj smo imeli najraje Kljukca s strehe, meni osebno je od del Astrid Lindgren najbolj všeč knjiga Brata Levjesrčna.

Organizatorji Pikinega Festivala so se kljub letošnjim posebnim razmeram trudili, da bi otrokom ponudili čim več zanimivih vsebin. Ste kot mladinska avtorica kritični do vsega, kar tvori kulturno ponudbo, namenjeno otrokom?

Mislim, da je pomembno, da ljudje programe za otroke oblikujejo zelo zavzeto in da so pozorni na to, kakšne kulture bodo deležni otroci v njihovem okolju. Upam, da se zavedajo odgovornosti do mladih poslušalcev in gledalcev, a tudi do svojega kraja. Prepričana sem, da je dobra hrana na področju umetnosti nasploh

zelo pomembna za človeka. To je nekaj, kar nas bistveno sooblikuje. Vodje kulturnih domov, ki oblikujejo kakovostne in pestre programe, lahko zelo razširijo obzorja mladih obiskovalcev in tudi odraslih. Vse to je pomembno tudi za vse nas, ki delamo na področju umetnosti. Kdor podpira kakovostno izbiro, umetnikom, ki delajo dobro, omogoča, da lahko od svojega dela živijo.

Tone Pavček je rekel: »Če ne bomo brali, nas bo pobralo.« Kako vidite pomen, ki ga v človekovo življenje prinaša branje zapisane besede?

Če se naučiš, da lahko najdeš zavetje tudi v dobrih zgodbah, potem je to zagotovo eden od adutov, ki jih lahko na poti skozi življenje vedno potegneš iz žepa. Tako imaš eno od možnih dobrih duhovnih hran ali izpolnitev, enega od možnih načinov bogatenja svojega življenja vedno na voljo. Zagotovo branje doprinese tudi k sposobnostim, ki jih človek potrebuje – ne le zato, da bi se čutil izpolnjenega, ampak zato, da je z besedami spreten in iznajdljiv v svojih drugih vlogah. Seveda naša življenja lahko bogati še marsikaj drugega: stik z naravo, s soljudmi, delo, ki izpolnjuje ... Sama poskušam sproti živeti mešanico vsega tega.

Foto: Andraž Purg - GrupA

»Določeni motivi ljudskih pravljič so potovali in jih lahko odkrijemo v zgodbah iz različnih koncev sveta. Vse zgodbe nimajo mednarodnega izvora, so torej nekatere, ki so samo naše, in druge, ki so značilne samo za katero drugo kulturo.«

»Že od majhnega sem pozorna na besede, na jezik, na to, kako se ujamejo glasovi. Od nekdaj sem rada poslušala zgodbe. Imela sem srečo, da sem jih lahko poslušala precej, da so bili okrog mene ljudje, ki so mi brali.«

Letošnji ambasadorici Pikinega festivala so otroci lahko prisluhnili na literarno-glasbenem dogodku, ki ga je v Galeriji Velenje pripravila s harmonikarjem Janezom Dovčem.

Jelšingrad – edinstvene posebnosti bi se še dalo obuditi pred propadom

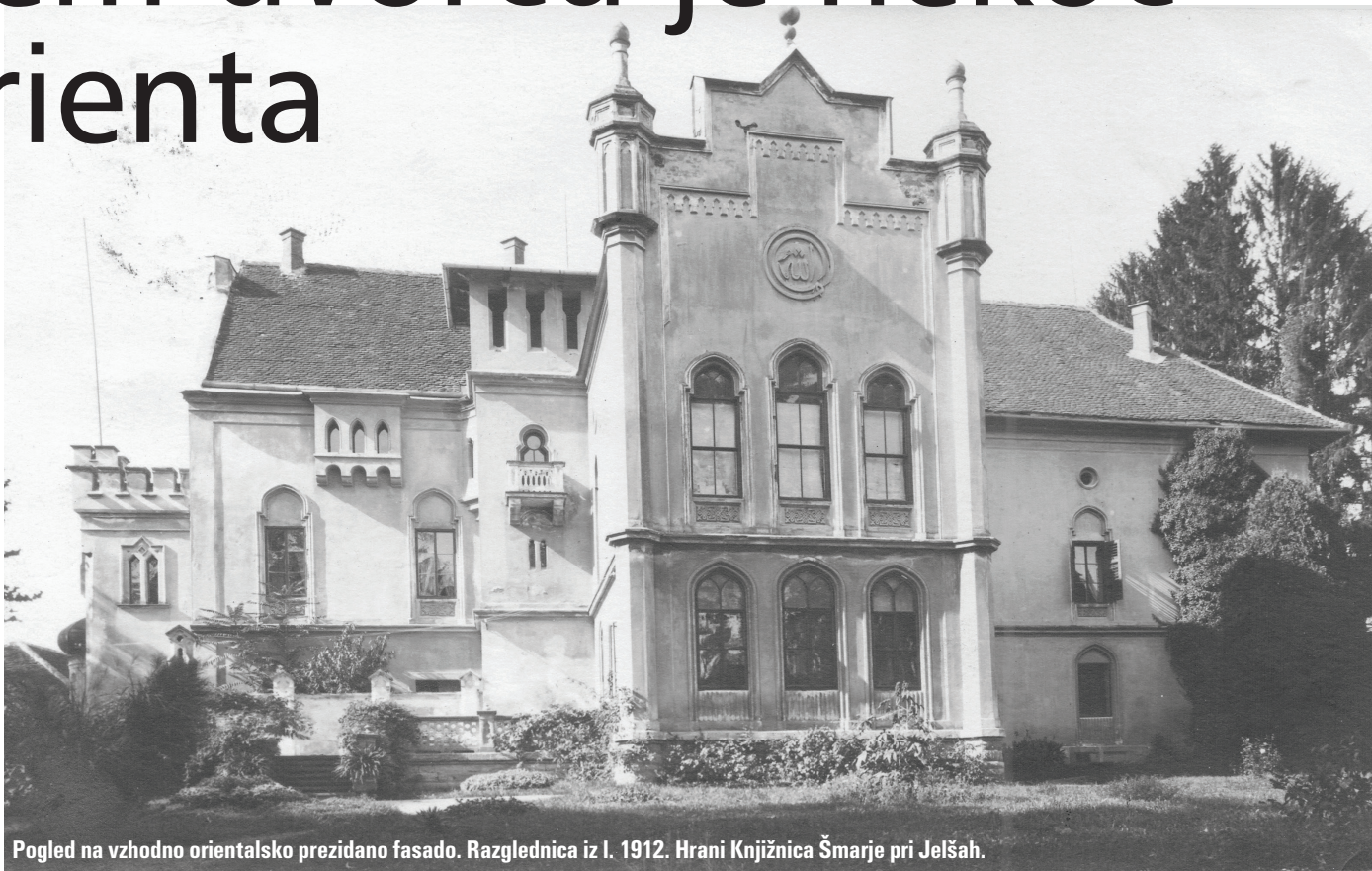
V osamljenem dvorcu je nekoč živel duh orientala

»Za ljubezen sem te ustvaril, za ljubezen te ohranjam.« Tako pravi v marmorno ploščo vklesan napis nad vhodnim portalom dvorca Jelšingrad, ki je edini v orientalskem slogu prezidan dvorec na Slovenskem. V stavbi, ki po desetletjih samevanja kliče po celoviti obnovi, nezadržno propadajo stropi, ki govorijo o nekdanji zasnovi notranjosti. Zob časa najeda nekatere še ohranjene freske in štukature. Pod beležem se kje mor-da še skrivajo izvirne poslikave, ponekod je ohranjen prvotni parket. Dragocenosti, ki se jih ne bi branili niti v pariškem Louvru, so že davno izropane. A prav edinstveno lastnost dvorca v našem prostoru, njegov orientalski slog, bi se še dalo ohraniti pred propadom.

TINA STRMČNIK

Domnevo o tem, da je Jelšingrad nastal že v obdobju srednjega veka, bodo lahko potrdile šele arheološke raziskave, medtem ko je bil renesančni enonadstropni dvorec s strmo streho na ski-ci prvič upodobljen leta 1601.

»Današnja podoba je skupek približno 400 let prizidav, prezidav, olepšav in izboljšav, ki so skupaj ali posamično v svojem času služile lastniku in obenem odražale družbene razmere,« lahko preberemo v katalogu. Ta spremlja razsta-

Pogled na vzhodno orientalsko prezidano fasado. Razglednica iz l. 1912. Hrani Knjižnica Šmarje pri Jelšah.

Park v poznem krajinskem slogu (eklektični park), okoli l. 1936.
Foto: Slavko Ciglenečki. Hrani ZVKDS OE Celje.

Razstava o dvorcu Jelšingrad, ki je v spodnji dvorani šmarskega kulturnega doma na ogled do 5. decembra, je nastala v sodelovanju celjske območne enote ZVKDS in Knjižnice Šmarje pri Jelšah. Avtorica razstave je Lucija Čakš Orač, besedila za razstavo sta poleg nje prispevala konservatorja Matija Plevnik in Andreja Mihelčič Koželj, prav tako sodelavca celjske območne enote ZVKDS.

Konservatorica v celjski območni enoti ZVKDS Lucija Čakš Orač in direktor Knjižnice Šmarje pri Jelšah Marko Samec.

vo, ki so jo dvorcu ob dnevi evropske kulturne dediščine posvetili sodelavci celjske območne enote Zavoda za kulturno dediščino Slovenije v sodelovanju s Knjižnico Šmarje pri Jelšah.

Dvorec je imel v vsej svoji zgodovini več lastnikov. Na baročno podobo Jelšingrada, ki je danes še opazna v dvorišnih fasadah, je najbolj vplivala družina Gaisruck. Za orientalski videz dvorca je zaslužen Rudolf Gödel Lannoy, ki je s svojo ženo Terezijo Jelšingrad kupil leta 1845. Ta avstrijski generalni konzul je v dveh desetletjih službeno potoval po številnih mestih, od Aleksandrije (Kaira), Carigrada do Bejruta. V dvorcu, ki ga je skrbno uredili po arhitekturnih vzorih iz Orienta, je preživel pokoj vse do smrti leta 1883. Zunanosti, a tudi notranjosti je s podkvastimi odprtini, z arabeskami, abstraktnimi vzorci ter lesenimi poslikanimi orientalskimi stropi vdahnil močan pridih neomavrskega sloga. »Gre za edinstven primer dvorca v orientalskem slogu, ki ga drugje v Sloveniji ni. V Novi Gorici je sicer vila Rafut, ki je bila zgrajena pol stoletja kasneje in je zasnovana v orientalskem slogu, vendar je imel Jelšingrad mnogo bolj zanimivo notranjost,« je poudarila avtorica razstave, arhitektka in konservatorica **Lucija Čakš Orač**, zaposlena v celjski območni enoti ZVKDS.

O nekdanjem blišču pričajo fotografije

Glavni dokument notranjosti dvorca iz predvojnega časa so fotografije, ki jih je ustvaril šmarski fotograf Slavko Ciglenečki. Osem posnetkov notranjosti je naredil tudi prvi slovenski konservator France Stele. Medtem ko lahko večino nekdanjega blišča opazujemo le še na fotografijah, je izjemna dragocenost, ki se skriva za zapuščenimi zidovi dvorca, še vedno prepuščena propadanju. Gre za edinstvena stropa v mavrski dvorani in za strop v mavrski sobi, ki

je služila kot jedilnica. »Eden od stropov v mavrski dvorani ponavlja vzorce iz španske Alhambre, medtem ko je drugi precej bolj v turškem oz. perzijskem slogu. Vsi stropi so v zelo slabem stanju in nujno potrebujejo obnovo,« je pojasnila Lucija Čakš Orač. Omenjeno mavrsko dvorano, ki je bila bogato okrašena v orientalskem slogu, je dal v sredini 19. stoletja urediti Lannoy. Tam niso manjkali večbarvne bordure, kitajski porcelan, viseče arabske svetilke, napisi iz korana in številno drugo okrasje.

V dvorcu je bila še lovška soba, ki so jo krasili kosi stilnega pohištva in kipi. Knjižnica je imela lesen kasetiran strop in je bila povezana s sedanjim baročnim salonom. Tam je bila naslikana freska, ki je po prepričanju Franceta Steleta prikazovala motiv grške mitologije. Stilno opremo salona je dopolnjevala zbirka slik različnih motivov. V nadstropju so bile med drugim še viteška dvorana, stranske sobe in orožna dvorana, ki je bila zasnovana v novoturškem slogu.

Zbirka, ki se je ne bi branil Louvre

Orožna dvorana je služila kot razstavni prostor za najrazličnejše predmete, ki jih je v času službovanja v Orientu zbiral Rudolf Gödel Lannoy. Med letoma 1840 in 1846 je bil namreč na generalnem konzulatu v Aleksandriji zaposlen kot kancler. Na začetek njegove zbirateljske poti je najbrž vplival njegov sodelavec, generalni konzul Anton Lavrin, strasten zbiratelj egipčanskih starin.

Lannoyevo orientalsko zbirko opisuje prispevek, ki je bil leta 1863 objavljen v dnevnem graškem časopisu. Avtor prispevka je bil med drugim očaran nad različnim orožjem, orientalskimi rezili in talismani, vazami in posodjem ter nad izdelki grške in egipčanske umetnosti. Lucija Čakš Orač je povedala, da so bili v zbirki še hieroglifi, babilon-

Mavrska soba v pritličju I. 1928. Foto: France Stele. Hrani INDOK-center, ministrstvo za kulturo.

ski klinopisi ter številni drugi manjši predmeti vzhodnjaških ljudstev. Edini ohranjen predmet iz zbirke je odlomek kamnitega notranjega sarkofaga, starega približno štiri tisoč let. Ta odlomek danes hrani Narodni muzej v Pragi, drugi prilegajoči se odlomek pa Umetnostnozgodovinski muzej na Dunaju. Po besedah avtorice razstave se je bogata zbirka glede na fotografske viře ohranila vse do 2. svetovne vojne, ko je bil dvorec izropan.

Dela nekaj časa ne bi zmanjkalo

Jelšingrad je bil poškodovan v potresu leta 1974, k njegovemu propadanju je dodatno prispevalo nevzdrževanje v zadnjih treh desetletjih. Sodelavci ZVKDS so ob pomoči šmarske občinske uprave

predlani po več kot desetletju ponovno vstopili v stavbo. Fotografirali in ocenili so poškodbe notranjosti. »Dvorec je res v zelo slabem stanju. Vendar zaradi tega nisem črnogled. Občina je v zadnjih letih naredila nekaj korakov za lepšo prihodnost dvorca in za to, da bi ga kdaj morda lahko uporabljala v protokolarne namene,« je dejal umetnosti zgodovinar **Matija Plevnik**, ki v morebitni obnovi dvorca vidi veliko priložnost. Povedal je, da so razmere v notranjosti dvorca zaradi propadanja likovnodekorativnih elementov še slabše kot pri njegovi zunanosti. »Domačine pozivam, naj igrajo Eurojackpot, da bi lokalna skupnost dobila veliko denarno injekcijo,« se je pošalil, a povsem resno omenil, da bi bila obnova vredna več milijonov evrov.

Orožna dvorana v nadstropju z zbirko orientalskih predmetov okoli I. 1936. Foto: Slavko Ciglenečki. Hrani Knjižnica Šmarje pri Jelšah.

Kakšna dela bi bilo treba opraviti, da bi zaustavili propadanje dvorca? Lucija Čakš Orač meni, da bi bilo v prvi vrsti nujno treba poskrbeti za statično sanacijo stavbe in za učvrstitev najpomembnejših stropov. Zatem bi bilo treba dvorec obnoviti od kleti do strehe. Freske, ki so še ohranjene, kličejo po restavriranju, podobno je s prostori, kjer so pod ometi še ohranjene nekdajnje poslikave. »Natančna vrednost, koliko bi obnova stala, še ni znana. A nesporno je, da dela ne bi zmanjkalo kar nekaj časa,« je povedala.

Po obnovi kliče tudi park

Ko je bil dvorec na vrhuncu svojega sijaja, pogledov ni pritegovala le stavba, ampak tudi park, ki jo je obdajal in je skozi čas spreminjal podobo. Krajn-

ska arhitektka **Andreja Mihelčič Koželj** je povedala, da največ virov opisuje baročni park iz 18. stoletja in park v krajinskem slogu iz druge polovice 19. stoletja. Baročna ureditev parka je vsebovala križno zasnovane reprezentančne parterje. »Franciscejski kataster oriše, da je bil dvorec z vseh strani obdan s parkom. Na južnem robu so bili gospodarski vrtovi – sadovnjaki, zelenjavni vrtovi, mogoče tudi kakšen rožni vrt.«

V drugi polovici 19. stoletja, ko se je Rudolf Gödel Lannoy odločil za prezidavo dvorca, je drugačno podobo dobil tudi park. Uredili so ga v krožno, organsko zasnovano in mu dodali bogato opremo – bivalno teraso z ograjo in s stopniščem, ki se je odpiralo proti vrtu. Na vrtu so rasli pahljačaste grmovnice, palme in eksotična drevesa, ki so jih po železnici pripeljali iz

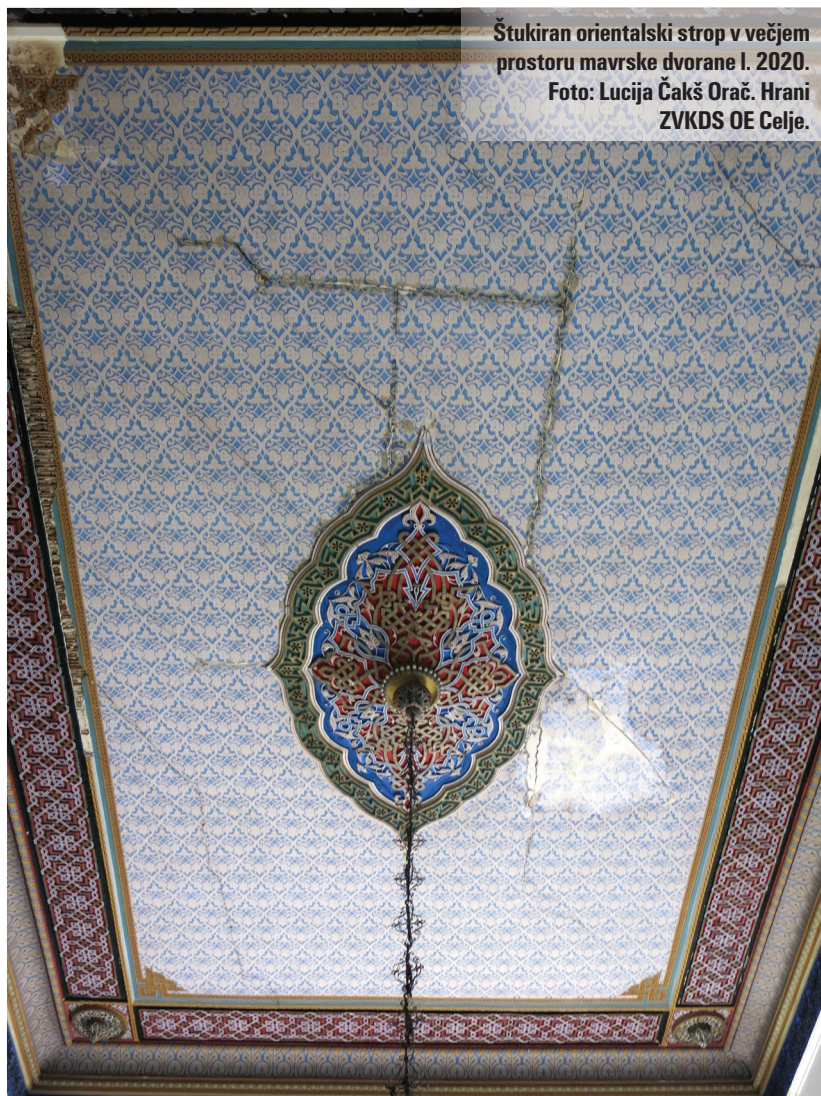
daljnih krajev. Gospodarskemu posloplju nekdanje baročne posesti so prizidali steklenjak, v katerem so shranjevali palme in druge posodovke, ki pozimi ne bi prezimile na prostem.

Zasnova parka po besedah Andreje Mihelčič Koželj danes ni več berljiva, razbrati jo je možno le še iz virov. A s pomočjo analiz katastrskega načrta iz leta 1825 ter arhivskih fotografij je obnova parka mogoča, je dejala. Ohranjeni so sicer deli vrtnih plastike. Gre za kipe štirih letnih časov, izdelane po baročnem vzoru. Konec 90. let so bili kipi restavrirani in so shranjeni v depozu šmarskega muzeja baroka.

Cenimo in ohranjamo, kar imamo

Vodja celjske območne enote ZVKDS **Danijela**

Brišnik je ob odprtju razstave o dvorcu Jelšingrad izpostavila misel Ernesta Hemingwaya, ki pravi, da ni čas, da premišljujemo o tem, česar nimamo, temveč da razmislimo o tem, kaj lahko naredimo s tem, kar imamo. V omenjeni misli vidi izhodišče za reševanje ene največjih, a propadajočih znamenitosti Šmarja pri Jelšah. »Ne potrebujemo velikopoteznih načrtov. Začnimo s tem, kar imamo. Imamo res veliko. Kljub temu da Jelšingrad ni v dobrem gradbenem stanju, ima velik potencial.« Za stavbo je po njenem prepričanju treba nujno poiskati tudi primerne vsebine. Dvorcu namreč obnovljena streha in zidovi ter restavrirane freske in štukature sami po sebi ne bodo vdahnili novega življenja.

Štukiran orientalski strop v večjem prostoru mavrske dvorane I. 2020. Foto: Lucija Čakš Orač. Hrani ZVKDS OE Celje.

Mavrska dvorana v nadstropju okoli I. 1936. Foto: Slavko Ciglenečki. Hrani Knjižnica Šmarje pri Jelšah.

Poslikan orientalski strop v manjšem prostoru mavrske dvorane I. 2020. Foto: Lucija Čakš Orač. Hrani ZVKDS OE Celje.

Mijo Zorko in Tone Ojsteršek o letu brez kolonij in šol v naravi

»V Celjskem domu v Baški bomo še slišali otroški smeh«

Letovanje na morju je za večino otrok še vedno najlepši način preživljanja počitnic, še zlasti je pomembno za tiste, ki se na morje odpravijo v okviru zdravstvenih in socialnih kolonij. V Celjskem domu v Baški, katerega lastnica je Mestna občina Celje, ki tudi sofinancira programe letovanj, otroci zaradi koronavirusa doživetij morskimi radosti letos niso mogli občutiti in so bili prikrajšani za nepozabne spomine. Za družbo Celeia, ki uresničuje te programe kolonij, upravlja Celjski dom in si nenazadnje prizadeva osrečiti udeležence letovanj, je bila to sezona velikih izzivov in hkrati obdobje, ki ga bodo v družbi želeli čim prej pozabiti. A kljub temu da letos niso mogli uresničevati svojega poslanstva, jim to ni vzelo poguma za to, da bi v prihodnje v lepem in skrbno vzdrževanem Celjskem domu v Baški spet lahko poskrbeli za veselje otrok in njihovih staršev. O tem smo se pogovarjali z Mijem Zorkom, direktorjem družbe Celeia, in s Tonetom Ojsterškom, pedagoškim vodjem v tem občinskem podjetju.

ROBERT GORJANC

Kako sta doživljala, da je letošnja poletna sezona v Celjskem domu zaradi koronavirusa minila brez zdravstvenih in socialnih kolonij, torej brez otroškega smeja in razposajenosti?

Mijo Zorko (MZ): Letošnja sezona nam bo res ostala v grenkem spominu. Zdaj ko je je konec, upamo, da je bila to edina takšna sezona. Grenak priokus je pri vseh, ne le pri otrocih, ki se kolonij in šol v naravi niso mogli udeležiti, ampak tudi pri nas, ki smo se takoj pa lanske sezoni že začeli pripravljati na novo. Ob lanske 60-letnici doma smo se v Celei na novo sezono pripravljali še z dodatnim zagonom. Konec aprila bi morali odpreti Celjski dom, kot to naredimo vsako leto, a je bila pred tem razglašena epidemija. Potem smo ga vendarle odprli 18. junija in obratovali 60 dni, 24. avgusta smo ga zaradi dodatnih ukrepov (uvrstitev Hrvaške na rdeči seznam, op. p.) morali spet zapreti. Namenjen je bil samo turističnim programom, žal smo pogrešali smeh približno tisoč otrok, ki vsako leto obiščejo kolonije v Celjskem domu. Bili smo med tistimi, ki smo se ob pomoči Mestne občine Celje do zadnjega trudili, da bi programe kolonij le izvedli. V Baški ima svoj dom tudi Murska Sobota, a njen ni bil odprt niti en dan, v bližnjem Punatu ima dom RK Maribor, ki ga prav tako ni odprl.

Tone Ojsteršek (TO): Priznati moram, da je bilo kar prazno v Baški, saj sem navajen, da sem vedno

obkrožen z otroki. Glede na to, da smo opravili vse priprave za letovanje otrok, mi je najbolj žal zanje, saj na koncu niso mogli doživeti teh programov in uživati na morju. Ko smo vedeli, da letovanj ne bo, smo že začeli razmišljati za prihodnje leto. Kot pedagoški vodja sem v Baško povabil nekaj vzgojiteljev, na katere lahko vedno računam in ki vedno prispevajo kakšno idejo, pri čemer smo za prihodnje leto že zasnovali del programa in kako bi ga lahko izvajali.

Če se ob tem morda spomnimo še enega takšnega kriznega obdobja – časa vojne na Hrvaškem – kako je bilo takrat za delovanjem doma in izvajanjem kolonij?

MZ: To obdobje bi morda lahko primerjali s sedanjim časom koronavirusa, čeprav naše ekipe takrat v Celei še ni bilo. Vem, da tudi takrat nekaj časa ni bilo kolonij in da je bil dom namenjen beguncem ter reševanju stisk otrok s Hrvaške. Mislim, da je bilo to tudi prav glede na situacijo. Po vojni je kar nekaj časa trajalo, da se je delovanje doma vrnilo v stare tirnice – z izvajanjem kolonij in šol v naravi. Seveda upam, da bo zgodba s covidom-19 končana prej.

Kakšni so bili pogovori s hrvaškim in slovenskim zavodom za javno zdravje? Za kakšno usklajevanja, pogajanja je šlo? Do kdaj ste na podlagi teh pogovorov še upali, da bi del kolonij le lahko izpeljali?

MZ: Stališča hrvaškega in slovenskega NIJZ so bila pri nekaterih za-

Mijo Zorko, direktor družbe Celeia

devah podobna, vendar so se glede marsičesa tudi razlikovala. S kolegom Tonetom sva ob razmišljanju, če se popolnoma držimo določil o razdalji ter drugih ukrepov in priporočil, prišla do sklepa, da bi v naših sobah lahko bila samo dva otroka. To pomeni, da bi lahko letovanje omogočili samo dvajsetim otrokom, kar je daleč od smisla in poslanstva kolonije. V osnovi smo imeli veliko težavo tudi s prevozi otrok, a tudi s tem, da so se pravila v kratkem času zelo velikokrat spremenila, zato nismo vedeli, kako se odzvati. Hrvaški NIJZ je

dajal priporočila, kako moramo ravnati, po Baški so hodili tudi inšpektorji, ampak odgovornost ni bila njihova, ampak naša, kot organizatorjev. Zahteve so bile takšne, da jih nismo mogli izpolniti. V avgustu smo poskušali, da bi zapolnili vsaj polovico od osemdeset postelj, ki so bile namenjene kolonijam, a se je izkazalo, da tudi to ne gre. Z novimi ukrepi v zadnji tretjini avgusta so vsa naša prizadevanja dokončno padla v vodo in tako so v septembru odpadle tudi šole v naravi, ki bi se jih moralo udeležiti šest celjskih osnovnih šol.

TO: Kljub veliki negotovosti smo se zavzeto pripravljali na kolonijo: objavili smo vsakoletni razpis, prijavili smo se na razpis Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS), zbirali prijave otrok, jih razvrščali v skupine ... Potem smo julijsko skupino morali prestaviti na avgust, ko je prišlo do odločitve, da julija sploh ne bo letovanj. Za avgust je bilo že vse pripravljeno, imeli smo sestanke s starši, izdali smo sklepe o letovanju. Potem je prišlo do odliva otrok in vzgojiteljev, prihajale so odpovedi. Naenkrat smo imeli pomanjkanje vzgojiteljev, kar pomeni, da tudi skupin ne bi mogli sestaviti. Beležili smo šest do sedem odjav otrok dnevno, v desetih dneh smo tako imeli kar 60 otrok manj. Kazalo je, da bi vsaj tretja kolonija v avgustu lahko bila polna, a je potem prišlo do že omenjene zaostritve ukrepov.

Ali je bilo veliko razočaranje, ko ste začeli prejemati odpovedi staršev in pedagogov in ko ste se naposled morali odpovedati letošnjim kolonijam? Da so bili ves trud, razpisi in ostale priprave zaman, čeprav ste delali v negotovosti?

MZ: Zagotovo. Na koncu, ko je res prišlo do uresničitve najslabšega možnega scenarija, je bilo zelo neprijetno. Otroci so bili najbolj prikrajšani, zaradi tega je bilo nekaj nejevolje med starši in vzgojitelji, ampak večina je našo odločitev vendarle sprejela z razumevanjem. Tveganje je namreč bilo veliko in ne upam si pomisliti, kaj bi bilo, če bi prišlo do okužbe, kako bi potem ukrepali. Če si v sosednji državi, so stvari vendarle še bolj zapletene.

Na zadnji seji mestnega sveta smo lahko slišali poročilo o dobrem poslovanju družbe Celeia, ki izvaja kolonije in upravlja Celjski dom. Svetniki so podprli in pohvalili delovanje družbe. Že na seji ste napovedali, da bo za letos situacija precej drugačna. Kakšna bo finančna škoda zaradi odpovedi programov kolonij in šol v naravi?

MZ: Zadnje tri sezone v Baški so bile za naše družbo zelo uspešne, poleg svetnikov je to potrdil tudi nadzorni svet družbe. Letošnja

»MZ: Res je, da se časi spreminjajo, tudi v Baški. Tam se je je pojavil velik lastnik, turistična družba Valamar, ki je v Baški pokupila že skoraj vse, kar je mogoče. Na tem področju se stvari spreminjajo, ampak to zaenkrat nas to ne zadeva. Mestna občina Celje je lastnica zemljišča in stavbe in mislim, da ima Celjski dom kljub zavidljivi starosti še kar nekaj let pred sabo. Takšnega bisera na takšnem mestu se pač ne spusti iz rok in to naši lastniki zagotovo dobro vedo.«

»TO: Nenadne odpovedi so nam dale vpogled v to, kako razmišljajo starši otrok in vzgojitelji. Naša odločitev, da se po preučitvi vseh vidikov odpovemo kolonijam v negotovih razmerah, zato ni bila prehudo razočaranje, bolj je šlo za razumevanje, da v takšnih razmerah letovanj ni mogoče izvesti.«

Celjski dom je bil odprt leta 1959, kar pomeni, da je lani praznoval častitljivih 60 let. Celjska občina kot njegova lastnica je ves čas v okviru finančnih možnosti omogočala njegovo investicijsko vzdrževanje. Dom je tako pridobil novo kuhinjo, dodatne spalne zmogljivosti, največ vlaganj pa je bilo v zadnjih letih, ko Celjski dom upravlja občinsko podjetje Celeia. (Foto: RG)

sezona, ki se je tako pozno začela in tako hitro končala, bo seveda pustila posledice in niti približno ne more biti primerljiva s tem, kar smo pričakovali in načrtovali. Kazalo je res dobro, tudi na račun obnove doma in izboljšanja pogojev bivanja, na primer namestitve klim v sobe. Na začetku leta smo imeli v turističnem delu veliko več rezervacij kot v prejšnjih letih. Potem se je zgodil covid-19 in vsi dobri obeti so padli v vodo. Tako smo letos zaradi tako kratkotrajnega obratovanja Celjskega doma ustvarili komaj 13 odstotkov lanskega prihodka in zaradi tega bodo zagotovo nastale težave. V tem obdobju smo poskušali kar najbolj omejiti število sodelavcev.

Ali ste morali tudi odpuščati?

MZ: V začetku nismo najeli toliko sezonskih delavcev, v avgustu, ko se je izkazalo, da ne bo kolonij, smo zaradi manjšega obsega dela morali odpustiti dve delavki. V takšnih razmerah je težko načrtovati za deset dni naprej, delovne sile pa ne moreš dobiti od danes do jutri. Zato smo preostali zaposleni poskušali narediti kar največ. Ne bi bilo tako slabo, če bi lahko kolonije izvedli vsaj v avgustu in potem imeli še sezono v septembru. Potem bi uresničili vsaj 45 odstotkov lanskega prihodka. Tako pa bo ob koncu leta naša družba seveda zabeležila izgubo. Omiliti jo bomo poskušali iz prerazporeditve nega dobička iz prejšnjih let, malo bo verjetno morala pomagati naša lastnica, Mestna občina Celje.

Izrazila sta upanje, da bi bil koronavirus čimprej obvladan, ampak glede na razvoj dogodkov in glede na to, da učinkovitega cepiva še ni na vidiku, je najbrž težko pričakovati, da se bodo že prihodnje leto razmere bistveno spremenile. Ali v družbi Celeia pripravljate alternativne, prilagoditvene modele, da bi lahko v prihodnjem letu izvedli izvajali kljub koronavirusu?

TO: Naš cilj za sezono 2021 je, da se bomo poskušali čim bolj približati običajnemu vsakoletnemu delovanju, kot na primer leta 2019 in v prejšnjih letih. Zavedamo se, da bodo verjetno nekateri ukrepi ostali v veljavi, predvsem kar zadeva število gostov v zaprtih prostorih, nošenje mask ipd ... Zelo dobro bomo morali pretehtati, kako bomo sprejemali goste in koliko jih bo lahko. Vse bo seveda spet odvisno od dovoljenj, ki jih bomo prejeli od instituta za javno zdravje.

Torej računate, da boste v prihodnji sezoni vendarle lahko izvajali tudi kolonije.

TO: Kar sem navedel, sicer bolj velja za predsezono (maj, junij) in posezono (september). Kar zadeva kolonije, bi jih, če bi obveljali vsaj sproščeni ukrepi, lahko izvedli v vsaj nekoliko okrnjeni obliki.

Ali morda v družbi Celeia razmišljate, da bi ob turističnih programih ponudili tudi več ko-

Letošnji izbruh koronavirusa pomeni, da se je tudi za družbo Celeia začela t. i. nova resničnost.

mercialnih programov, npr. team buildinge in podobno? Da bi na primer kakšno leto Celjski dom bolj deloval kot hotel in ne počitniški dom za otroke?

MZ: Že na majski seji nadzornega sveta smo obravnavali t. i. načrt B, ki je vključeval tudi takšne programe, zato smo se nanje pripravljali. Vendar je tako hitro menjavanje pravil igre oziroma uveljavljanje novih ukrepov vplivalo tudi na naše tržne programe, saj so bili turistični gostje prav tako v negotovosti in so odpovedovali letovanje. Velik pokazatelj so stalni gostje, ki že leta in leta prihajajo v Baško, a se tokrat niso odločili za prihod. Seveda jim tega ne zamerimo, negotovost je bila prevelika, vsak se pač boji za zdravje. Programe team buildingov v veliki meri ponujamo že zdaj, predvsem v predsezoni, in tako bo tudi v prihodnje. Računamo tudi na društva upokojencev, ampak treba je upoštevati, da je to tudi ogrožena skupina, skratka veliko je neznank. Upamo predvsem, da nam bodo odločitve pristojnih zdravstvenih ustanov omogočile dovolj časa za odzivanje, da bomo pravočasno vedeli, ali lahko izvajamo kolonije in šole v naravi in če ne, da lahko potem bolj prilagodimo naše tržne programe. Rezervacije zanje namreč prejemamo že pozimi. Ampak ključna usmeritev seveda ostaja: najprej moramo poskrbeti za kolonije, da bomo v Baško pripeljali otroški smeh, potem bo na vrsti vse ostalo.

Kljub temu da letos ni bilo kolonij, da je bilo manj turističnih gostov, je dom seveda vseeno treba vzdrževati. Da to počnete dobro, tudi večkrat slišimo na sejah mestnega sveta, to opazijo tudi gostje. Seveda je to mogoče ob pomoči lastnice doma Mestne občine Celje, ki vsako leto s približno 50 tisoč evri dokapitalizira družbo Celeia, da lahko uresničujete investicijsko obnovo in vzdrževanje. Takšne pohvale in šestdesetletna tradicija delovanja

doma so najbrž kar velika zaveza, mar ne?

MZ: Zagotovo. Brez posluha celjske občine in mestnega sveta ter omenjenih sredstev za investicijsko vzdrževanje podoba doma v Baški zagotovo ne bi bila takšna, kakršna je danes. Po tej plati mi je bilo v zadovoljstvo, da smo letos vsaj dva meseca obratovali, kar je dobro za stavbo, najslabše bi bilo, da bi bila na primer eno leto zaklenjena. Še posebej ker vemo, kako ostre so lahko zime v Baški. Verjamem, da smo v naši družbi z delom dokazali, da je v to stavbo vredno investirati ne glede na takšno sezono, kot je bila letošnja.

Takoj po našem pogovoru odhajata v Baško. Tam občasno nista samo v vlogi pedagoškega vodje in direktorja, ampak je treba kdaj poprijeti tudi za vzdrževalna dela. Je tudi to namen tokratne poti v Baško, glede na to, da ste sezono že pred kar precej časa končali?

TO: Doma v Baški ne smemo pustiti samega. Vedno je treba vzdrževati nek stik, nadzor, da ugotovimo, ali je vse tako, kot mora biti. Bilo bi preveliko tveganje, če bi dom prepustili samemu sebi in zimi do naslednjega leta. Poleg tega, da z direktorjem pregledava stanje v domu, se v Baški tudi že pogovarjamo o načrtih za prihodnje leto, treba se je pogovoriti s partnerji, turistično zvezo ... Nobena pot v Baško seveda ni zamen. Direktor ima še določene obveznosti do našega podjetja na Hrvaškem v zvezi z računovodstvom ...

MZ: V začetku so naju tudi nekoliko čudno gledali, kajti Toneta kot pedagoškega vodjo, profesorja športne vzgoje in tudi mene so kdaj lahko našli pri kakšnih opravilih na strehi. Ne glede na svoja naziva seveda nimava nobenih težav, da sva v delovni obleki in poprimeva še za drugo delo. Tudi za kakšno košnjo bo najbrž treba še poskrbeti.

Kakšno je v Baški sodelovanje z lokalno skupnostjo? Kako se čutite sprejeti tam?

Kljub temu da Celje in Baška nista pobratena, kar je danes moderno kot neka oblika partnerstva, obe mesti vzorno negujeta stike vse od začetka delovanja Celjskega doma pred 60 leti. Z lokalno skupnostjo odlično sodelujemo, tako z županom, osnovno šolo in drugimi ustanovami. Kot je najbrž znano, otroci iz Baške že vrsto let prihajajo na zimske počitnice na Celjsko kočo, po drugi strani se naši otroci, ki so v kolonijah in v šoli v naravi, zastonj z barko peljejo na izlet, če le vreme dopušča, kar je za otroke seveda posebno doživetje. Glede tega, kako smo sprejeti v lokalnem okolju, zaenkrat res nimamo težav.

Foto: SHERPA

»Težko je delati v negotovosti in ob stalnem spreminjanju ukrepov.«

Družba Celeia je samostojna pravna oseba s sedežem na Hrvaškem, ki ima poslovno enoto družbe v Celju. Ustanoviteljica in edina družbenica podjetja je Mestna občina Celje. Glavna dejavnost podjetja Celeia je izvajanje programov počitniških kolonij za zdravstveno in socialno ogrožene predšolske otroke in učence ter šol v naravi, predvsem za otroke iz celjske občine, a tudi iz drugih občin, če za to izkažejo zanimanje. V Celjskem domu nudijo tudi turistična letovanja za ostale goste. V družbi Celeia je pet zaposlenih.

Tone Ojsteršek, pedagoški vodja v družbi Celeia

Tone Ojsteršek meni, da bo nošenje mask najbrž nujno tudi prihodnje leto, a verjame, da bo kolonije v novih pogojih po letošnji neprijetni izkušnji mogoče izvesti, čeprav v nekoliko okrnjeni obliki.

»Gledamo v prihodnost, zato smo z nekaterimi pedagogi v Baški kljub odpovedi kolonij poleti že iskali ideje in rešitve za sezono 2021.«

MZ: »V običajnih letih pri nas letuje približno tisoč otrok v kolonijah, toliko je tudi turistov, skupno ustvarimo približno deset tisoč nočitev. To za nas predstavlja zelo uspešno sezono, letos pa je bil izpad tudi v turističnem delu.«

TO: »Vso energijo smo vložili v to, da bi izvedli kolonije, hkrati smo ves čas imeli negotove informacije. Vedno, ko smo spraševali, kako lahko izvedemo kolonije, smo dobivali odgovore, kako česa ne smemo narediti. Na koncu smo po neki zdravi pameti s celjsko občino sprejeli odločitev, da je najbolj varno, da kolonij ne izvedemo.«

Nina Majcen odprla butično trgovinico Kukušnjak

»Vedno pojdí korak dlje, ker tam ni gneče«

»Veliko ljudi mi reče, da sem lahkoverna, a mi je to vseeno, ker do zdaj se mi še res nič slabega ni pripetilo. Takšno energijo kot oddajaš, takšno dobiš.«

Pogosto imamo dobre ideje, a velikokrat nam zmanjka energije do njihove uresničitve. Mlada zanesenjakinja Nina Majcen je pred tremi leti zmogla reči ne ponujeni službi na Novi Zelandiji, se vrniti v domovino in uresničiti najprej idejo o nizkocenovnih bivalnikih ter kasneje še o potiskanih emajliranih lončkih. V Celju je od začetka oktobra mogoče po uspešni spletni trgovini tudi fizično začutiti vse izdelke Cuckoo Cups.

BARBARA GRADIČ OSET

Ob vstopu v trgovinico na Mariborski cesti v Celju me je preplaval vonj po sveži barvi in tudi po visokih ciljih, ki so zaradi garaškega dela postali uresničeni. Kot je zapisal Jorge Bucay, je visoko postavljen cilj lahko spodbuda, da začneš leteti, lahko pa je tudi izgovor tistih, ki se plazijo. Nina Majcen z ekipo leti, četudi morajo dekleta velikokrat zelo močno zamahniti s perutmi. »Vsak človek ima idejo, ki bi lahko bila poslovno zelo uspešna, a vprašanje je, ali jo bo izpeljal ali ne. Jaz sem človek akcije in vedno sem tisto, o čemer sem razmišljala, tudi izpeljala,« je Nina Majcen jasno povedala, da zanjo ni predaje.

Dva dni po končanem magistraturi iz kognitivne znanosti je sedla na letalo za Novo Zelandijo. Brez ideje, kaj bo tam počela. Zaposlila se je v avto-kampu in že po tednu in pol

dela dobila odgovorno delo v recepciji. Delo, ki ga težko ponudijo tujcem. Po petih mesecih službe je imela tako dobre rezultate prodaje, da je prehitela dekleta, ki so delala tam dlje časa. »Kot človek, ki ne more biti pri miru in biti tiho, mi je bilo enostavno super, da sem lahko govorila angleško in ob tem še prodajala.«

Nova Zelandija porodila zamisel

Na Novi Zelandiji sta bila s fantom Vidom eno leto. Pol leta sta imela avtodom, s katerim sta potovala naokoli, pol leta sta bila v kampu in sta imela avto preurejen v avtodom. »Po 11 mesecih Nove Zelandije se mi je zdelo, da sem videla vse. Nobena nova plaža ni bila več presežek, noben nov prostor me ni prevzel. A ob potovanju po državi se je porodila ideja za Nest

Campers, nizkocenovne bivalnike. Kajti Slovenija je zame kot evropska Nova Zelandija. Ko sem bila dva dni stran z letalom, sem se začela zavdati vrednote domovine in da imam v Sloveniji še tri sestre

in družino. Da mi manjkajo topli družinski odnosi. Ko so mi ponudili delo še vsaj za tri leta, sem po dveh dneh odločanja rekla ne. Četudi nisem vedela, kaj bom počela, ko se bom vrnila v Slovenijo.«

Da delo v laboratoriju in bela halja nista zanj, je ugotovila že med študijem. Življenje na Novi Zelandiji je spremenilo njen pogled na to, kaj vse bi lahko počela. Že po

lela prinesli s sabo domov in ga deliti z drugimi, omogočiti popotnikom, da doživijo najlepše in najbolj skrite kotičke našega okolja, ki je zame prav tako dih jemajoče. Tako je nastalo uspešno start-up podjetje Nest Campers, v sklopu katerega oddajam nizkocenovne bivalnike in avtodome v najem.« Podjetje je letos kljub kriznim časom uspešno nadaljevalo svojo

jetje Nest Campers. Cuckoo Cups je nastal povsem nepričakovano, ko je želela avtodome opremiti z lepimi potiskanimi emajliranimi lončki. Iz Velike Britanije je najprej naročila dva potiskana emajlirana lončka in ker sta se v pomivalnem stroju sprala, se je odločila, da bo naredila svoje z večnim potiskom. Prve fotografije lončkov, polepljenih z nalepkami, ki sta jih posneli s sestro Urško, je bolj za šalo objavila na Facebooku in odziv je bil nad pričakovanji. Ime Cuckoo izhaja iz prvotnega namena – služiti podjetju Nest Campers, kjer se najmanjši avtodom imenuje Cuckoo bivalnik. Tri leta kasneje ima Cuckoo Cups svojo spletno trgovino in veliko sledilcev na družbenih omrežjih.

Rekordna spletna prodaja

Letošnji čas med karanteno v času epidemije je bil tudi za Ninino podjetje zelo poseben. Nina Majcen je

»Ko smo z ekipo prišli do tega prostora na Mariborski cesti, sem pogledala skozi okno in videla Emov znak. Kaj bi lahko bilo boljšega? Odločitve ni bilo težko sprejeti.«

treh dneh bivanja v Sloveniji je razmišljala o novih stvareh. »Poznate občutek, kako se stvari sestavijo. Ko sem prišla z letala, mi je mama v roke ponudila časopis. Na drugi strani je pisalo, da v Sloveniji odpirajo postajališča za avtodome. To je bil znak, da bom v Sloveniji nadaljevala delo, ki bo povezano z avtodomi. Duh svobode sem že-

pot in imelo polno zasedeno glavno sezono. Nina je naredila nekaj sprememb in dodala novosti, kot recimo mrežo lokalnih partnerjev.

Tri leta in pol je grizla in ni popustila. »Vsi vidijo le uspeh na koncu poti, a nihče neskončnih ur dela, za katere včasih ne veš, če bodo kakorkoli obrodile sadove.« Najprej je torej nastalo pod-

Prostor je opremljen z izbranimi retro izdelki iz obdobja 60-ih let in izžareva prav posebno domačnost.

Na odprtju trgovinice je ekipa predstavila nove motive lončkov, emajlirane lonce za juho in emajlirana cedila s potiski.

Cuckoo Cups izdelke lahko kupite tudi v spletni trgovini.

Nina (na sredini)
s Tjašo in Sanjo.

s spletno prodajo izdelkov podržala vse rekorde. »Malo pred karanteno sem prišla naravnost iz Berlina, nepripravljena, da se bo karkoli hudega zgodilo. Ko so se zaprle meje in ni bilo družabnega življenja, mi je vse padlo dol. Kako bom prodajala, če nihče ne bo kupoval, in kako bodo ljudje sploh fizično kupovali? Nekaj mi ni dalo miru in razmišljala sem, kaj naj naredim. V času karantene je bila prepoved premikanja med občinami, ljudje niso hodili na obiske k mamam in babicam. A s svojim spletnim nakupovanjem smo jim omogočili dostavo na dom z ročno napisanimi posvetili. Na roke smo napisali ogromno lončkov s sporočili. Ta akcija je kot vihar zajela družbena omrežja. Takrat sem imela osem deklet deset ur na dan, ker se naročila niso ustavila. Lepo smo se odzvali in to se nam je obrestovalo.« Na lončkih Cuckoo Cups so namreč sporočila, kot so Najboljša babi,

Najboljša punca, Ostajam doma, Dom je tam, kjer je srce, Hvala, ker te imam ...

Domača garaža je postala premajhna

Tretje leto zapored se prodaja izdelkov večja. Vedno več je dela, zato je Nina zaposlila dve dekleti, Sanjo in Tjašo. Ekipa Cuckoo Cups je svoje delo do zdaj opravljala nad domačo garažo, od koder so Nina in njeni sodelavci po preozkih in strmih stopnicah znosili več kot sto tisoč različnih emajliranih izdelkov. Kmalu je prostor postal premajhen za vse načrte in nove izdelke. Ugotovili so, da potrebujejo večji prostor. »Rekla sem si, če si ne morem privoščiti normalnega prostora za delo, potem se ne grem več. Nisem iskala prostora za trgovino, iskala sem tudi prostor za skladišče. Ko smo z ekipo prišli do tega prostora na Mariborski cesti, sem pogledala skozi okno in videla Emov znak. Kaj bi lahko bilo boljšega? Odločitve ni

bilo težko sprejeti. Mogoče kdo dvomi v naš prostor, ampak je na vpadnici, kjer se dnevno pelje veliko ljudi.«

2. oktobra je ekipa Cuckoo Cups oprla trgovinico Kukušnjak – prostor za druženje, v katerega vas Nina vabi, da poklepetate, popijete kavico, se zabavate, obiščete zanimive delavnice in kulturne večere ter obudite spomine na otroštvo. V trgovinici lahko izdelke ponujajo tudi slovenski ustvarjalci. Nina je izbrala

tiste, ki sledijo njihovim načelom in imajo visoko kakovostne

»Naučila sem se reči ne, ker četudi obstajajo dobre ideje, ni treba, da prav vse jaz uresničim.«

slovenske in tudi okolju prijazne izdelke. Pomembno jim je, da izdelki dopolnjujejo njihovo ponudbo in so čudovita družba njihovi ponudbi. Poleg prodajalne bodo za obiskovalce redno pripravljali tudi posebne dogodke. Ti bodo namenjeni vsem, ki bodo željni ustvarjanja in druženja.

»Čeprav res veliko delam, mi še vedno nekako gre, še vedno sem nasmejana. V zadnjem letu se bolj posvečam osebnem razvoju, da ne bom izgorela, da se znam pravočasno ustaviti. Naučila sem se reči ne, ker četudi obstajajo dobre ideje, ni treba,

da prav vse jaz uresničim. Vesela sem, da sem v ekipo dobila nekoga, ki je na nekem področju še boljši kot

jaz. To me res veseli.« Nova sodelavka je še izboljšala objave na družbenih omrežjih, kajti kdor zna uporabljati omrežja, dobi še več stikov in boljše prodajno ogrodje. »Na meji ekipi je, da pripravi dobro vsebino. Ničesar nisem znala, a zdaj pridejo do mene ljudje, ki se spoznajo na spletni marketing in me pohvalijo, da delam dobro. Vse je na internetu in vse se da naučiti, če se hoče. Če ne znaš, potem vprašaj. Z leti postajaš suveren in veš, koga poklicati, ki ti lahko pomaga.«

Trdo delo se splača

Ob koncu je mlada podjetnica delila nasvet za vse ti-

ste, ki stopajo na samostojno pot podjetništva. »Najprej se morate sprijazniti s tem, da od pomoči prijateljev ne bo veliko. Ker boste razočarani. Veliko bo besed, a skoraj nič nakupa. Pa naj se sliši še tako ponavljajoče, tudi ko ni rezultatov, je treba trdo delati. Tri leta sem delala, da so končno prišli rezultati. Niste me videli, ko sem delala do jutranjih ur, ko sem jokala in uničevala 500 lončkov, ker niso bili v redu. Ko se za nekaj odločiš, greš v to smer. Držim se življenjske usmeritve, da grem korak dlje, ker tam ni gneče. Več ko daš, več dobiš. Bolj ko se povezuješ, bolj se krog širi in utrjuje. Veliko ljudi mi reče, da sem lahkoverna, a mi je to vseeno, ker do zdaj se mi še res nič slabega ni pripetilo. Takšno energijo kot oddajaš, takšno dobiš.«

Zagotavljam vam, da boste ob izstopu iz trgovinice za kakšen evro lažji, a s svežo energijo, kako pognati svoje dolgoletne želje k uresnitvi. Foto: Andraž Purg – GrupA

Smo si res vsi Slovenci bolj ali manj v sorodu?

O Kramarškovih, Delčnjakovih in še o Bovšah

Milena Delčnjak iz Bovš v občini Vojnik je avtorica treh zajetnih knjig, ki so izšle lani in letos. Prva, monografija o rodbini Delčnjak, obsega več kot tristo strani, knjiga o prarodbini Kramaršek (napisana s pomočjo soavtorjev) približno šeststo strani in knjiga o Bovšah več kot štiristo strani. Takšnih monografij bi se seveda veselila vsaka rodbina in vsaka vas ...

BRANKO JERANKO

»V prvi moji knjigi, to je o rodbini Delčnjak, sem zapisala, da sem že od malih nog sanjala, da bom nekoč našla zaklad. Morda so k temu pripomogle vse pustolovske knjige, ki sem jih prebrala še kot otrok. No, pri skoraj petdesetih letih lahko rečem, da sem ta zaklad res našla v sebi, ko sem ugotovila, da me zanima zgodovinsko ozadje prednikov,« je povedala **Milena Delčnjak**, magistrica znanosti s področja ekonomije in poslovnih ved. Dela kot vodja projektov v eni od slovenskih energetskih družb. »Ko sem vrsto let raziskovala zgodovinsko ozadje prednikov, sem tisti zaklad – oziroma njegov košček – našla prav v vsakem od mojih živih in pokojnih sorodnikov oziroma prednikov,« je zadovoljna Delčnjakova. Rojena je bila v Bovšah, kjer živi vse življenje. Vse se je začelo pred devetimi leti, ko je začela razmišljati – skupaj z najstarejšim bratrancom Brankom Delčnjakom iz Trnovelj pri Socki – o izdelavi rodbinskega drevesa Delčnjakovih. Nato je na to zamisel nekoliko pozabila, vse dokler ni pred štirimi leti umrla njena babica. »Ustrašila sem se, da bodo prej pomrli vsi sorodniki, ki bi mi lahko še kaj povedali,« je razložila sogovornica. Veliko podatkov

je dobila od tete Ivice Brecl, rojene Delčnjak, in po njeni smrti od drugih sorodnikov. Od teh ji je največ povedal in pomagal bratranec Franci Črepinšek iz Rakove Steze, s Frankolovega. Črepinšek je že takrat razpolagal z družinskima drevosoma po Francu, Veroniki in Ljudmili Delčnjak. Gre za podatke, ki so mlajši od sto let in sta jih popisali Doris Kuder Polak in Lojzka Serena Ovtar Amrein. Glavna avtorica knjige je te podatke obdelala, dodala k drugim vejam Delčnjakovih ter vse skupaj dopolnila s starejšimi podatki, vse tja do leta 1600.

O vseh Kramarškovih

Njena zadnja knjiga o prarodbini Kramaršek – z izvorom v Bovšah pri Vojniku – je izšla letos avgusta. Že lani je izšla knjiga o rodbini Delčnjak. »Ob iskanju podatkov o rodbini Delčnjak sem naletela tudi na podatke o Kramarškovih, to je o prarodbini po strani moje mame Vide. Rekla sem si, da to zagotovo ni naključje, in si začela podatke zapisovati na drugo stran iste beležke,« je povedala raziskovalka. S knjigo o Kramarškovih je seveda morala počakati. Že prva knjiga o Delčnjakovih je vzela Mileni Delčnjak ogromno časa in energije, izdaja knjig v samozaložbi pa tudi precej stane. »Ker je bilo to-

liko ljudi navdušenih nad mojo prvo knjigo o Delčnjakovih, mi ni dalo miru, da bi s knjigo o Kramarškovih predolgo odlasala,« je obrazložila soavtorica.

Ugotovila je, da segajo raziskane korenine Kramarškove rodbine, ki ima svoj izvor v Bovšah, vse do leta 1710. Letos je torej minilo 310 let in če ne bi bilo koronakrize, bi bilo letos junija veliko rodbinsko srečanje. Srečanje, na katerega se je že prijavilo 220 daljnih sorodnikov, je zato prestavljeno na prihodnje leto. Korenine prarodbine Kramaršek segajo v 235 družin. Milena Delčnjak predstavlja – skupaj s sestro in tremi brati – podpodpodvejo od treh vej potomcev leta 1849 rojenega Jakoba Kramarška iz Bovš. Za Kramarškovo prarodbino so značilni tesarji, krojači, vinogradniki, a tudi odvetniki, zdravniki ... Zelo znani so glasbeniki. Franc Kramaršek iz Svetelke pri Dramljah je bil v času Avstro-Ogrske in kraljevine Jugoslavije kapelnik upoštevane Maledolske godbe. Ta je na primer igrala v Vojniku leta 1926 na dan, ko je tam prvič zasvetila električna žarnica. Anton Kolar, ki izhaja iz Marija Dobja, je dirigent svetovnega slovesa, pomembna je na primer tudi Rozalija Ofič (rojena Kolar), ki je znala na pamet več kot 1.100 starih slovenskih pesmi. Ofičevo je zato večkrat posnela RTV Slovenija. In še bi lahko naštevali glasbenike iz Kramarškove prarodbine, saj so med njimi pomembni člani skupin Tabu, Modrijani ...

Podobni so si

Avtorica Milena Delčnjak je naštel imena številnih Kramarškovih sorodnikov iz drugih

Monografije o Kramarškovih, Delčnjakovih in Bovšah

dveh vej in še drugih sorodnikov – iz drugih vej – ki so ji pomagali s podatki ter fotografijami. Pred začetkom raziskovanja večine teh sorodnikov seveda ni poznala. »Nekatere sem poznala bolj na videz, da smo si v sorodu, se mi ni niti sanjalo. Danes sem hvaležna, da sem jih sploh imela možnost spoznati. Ko smo se še bolje spoznali, smo ugotovili, da nas povezujejo tudi nekatere značilnosti,« je spoznala raziskovalka rodbinskih korenin.

Med raziskovanjem se je največkrat odpravila do določene hiše, se predstavila ter povedala, čemu je prišla. Za izhodišče je uporabila podatek državnega statističnega urada o številu nosilcev priimka Kramaršek ali Kramaršek. Nekatere je našla v telefonskem imeniku, druge na spletu, tretje med poizvedovanjem med ljudmi. »Moj cilj je bil, da bi našla vse, ki so kot nosilci tega priimka zapisani v uradni evidenci.« Dodatne podatke je med drugim iskala v mariborskem nadškofijskem arhivu ter na nagrobnikih pokopališč Vojnika, Frankolovega, Črešnjic, Žalca, Griž, Dramelj, Šentjurja ter Ponikve

pri Grobelnem. Podatke je iskala tudi na okrajnih sodiščih v Celju ter Šentjurju, v celjskem zgodovinskem arhivu, pomagala si je s Franciscejskim katestrom ... Soavtorji knjige o Kramarškovih so – poleg Delčnjakove – Jožica Rajšter Goleš, Irena Štrajhar, Damijan Kolar, Franc Pevec, Katarina Kolar in Darko Robič.

Glasbenik Delčnjak, misijonar Delčnjak ...

Najprej je izšla knjiga o rodbini Delčnjak. Njen podnaslov je Rodbinske veje Delčnjak, Črepinšek, Ernestl in Ovtar z izvorom v Trnovljah pri Socki pri Novi Cerкви. Prav tako lani je bilo oktobra tudi rodbinsko srečanje Delčnjakovih, ki se ga je udeležilo več kot sto daljnih sorodnikov.

Treba je povedati, da je priimek Delčnjak zelo redek, saj ga ima v Sloveniji le 37 občanov. Vsi živijo na območju naše regije, nekaj časa je priimek segal vse do Južne Amerike, do Francoske Gvajane. Tam je deloval kot misijonar pater Hugo Delčnjak. Ljubitelji starejših narodnozabavne glasbe poznajo tudi Trio Franca Delčnjaka. Frančevo nadarjenost so najprej opazili na poroki v Socki, ko je kot 14-letni fant uspešno nadomestil utrujenega harmonikarja. Med sedanjimi Delčnjaki so učiteljica, občinski svetnik, podjetniki in obrtniki, profesor ... Avtorica knjige Milena Delčnjak je rodbinsko povezana tako z rodbino Kramarškovih kot Delčnja-

kovih. Njen oče Stanislav se je namreč poročil iz Trnovelj pri Socki na domačijo v Bovšah, s katere izhajajo vse veje Kramarškovih od leta 1710.

Rodbina Delčnjak izhaja prav iz Trnovelj pri Socki, kjer živi po podatkih mariborskega nadškofijskega arhiva že vsaj štiristo let. Za to obdobje namreč obstajajo matične knjige. »Kot pripovedujejo najstarejši sorodniki, je prišel prvi prednik z ozemlja današnje Češke. Bil je popotni tkalec in ko je prišel v Trnovlje pri Socki, mu je bilo tam tako všeč, da se je odločil ostati,« je izvedela avtorica. V vasi še vedno stoji hiša domačije Delčnjak, ki je bila po podatkih geodetske uprave, zgrajena pred 320 leti. Avtorica knjige je od imenoslovca dr. Silva Torkarja izvedela, da priimek Delčnjak ni češkega izvora, ampak je po nastanku stanovniško ime, to je po kraju prebivanja. Priimek je torej bil določen pri nas.

Pred sestavljanjem knjige o rodbini Delčnjak se je morala avtorica najprej naučiti sestavljanja rodovnikov. Najprej je raziskala, kako so svoje rodovnike sestavili drugi raziskovalci rodbinskih vezi. Nato si je v knjižnici izposodila priročnika Janeza Topliškega o rodoslovlju. V nadškofijskem arhivu je mogoče dobiti podatke, ki so starejši od sto let, vse mlajše je treba iskati pri sorodnikih, na pokopališčih, v zemljiški knjigi, na spletu ... »Zaradi varovanja osebnih podatkov vpogled v matične knjige izven zakonskega okvira namreč ni

Milena Delčnjak je avtorica treh monografij, ki so izšle lani in letos.

Z lanskega srečanja rodbine Delčnjak. Za letošnje srečanje rodbine Kramaršek se je že prijavilo 220 daljnih sorodnikov, vendar je bilo zaradi pojave koronavirusa prestavljeno.

mogoč,« je povedala Delčnjakova. Delo je bilo zahtevno v vsakem pogledu. »V arhivu je bilo treba prositi za pomoč tudi zaposlenega, saj sama vsega nisem mogla prebrati. Tudi branja zapisov v latinici ali stari nemški pisavi sem se morala naučiti. Prav tako obstajajo določena pravila arhiva, zato vsega ni mogoče dobiti oziroma v gradivo pogledati naenkrat,« je obrazložila avtorica.

Bovše skozi čas

Vas Bovše, kjer živi vse življenje avtorica treh knjig, se je v preteklosti različno imenovala. V prvem pisnem zapisu je vas poimenovana kot Föss, obstajajo tudi stara imena Woss, Wousche, Bousche in Gutenberg.

In kako je prišlo do tega, da je lani izšla še monografija Milene Delčnjak o Bovšah? »V času, ko sem našla podatke, da so Bovše v pisnih virih omenjene že leta 1319, se je bližalo leto 2019. To je pomenilo, da je vas stara že najmanj 700 let,« je povedala avtorica več kot štiristo strani ob-

segajoče monografije o Bovšah. »Tako sem se nemudoma lotila še pisanja knjige Bovše – Pregled skozi zgodovino vasi Bovše in njenih prebivalcev od prve pisne omembe v letu 1319 do leta 2019,« je še pojasnila sogovornica. Med drugim je uporabila podatke iz vojniškega urbarja iz leta 1524, Franciscejskega katastra, stare zemljiške knjige ter javno dostopne geodetske podatke. Želela je namreč prikazati, kako so se spreminjale stare domačije glede na prebivalce, za kar je deloma našla podatke v nadškofijskem arhivu ter vojniških župnijskih knjigah. Avtorica knjige je med drugim ugotovila, da je njena prarodbina Kramaršek najstarejša ves čas živeča rodbina v Bovšah.

Vas je nasploh zanimiva. »V času Dravske banovine je v Bovšah rastel celo hmelj, česar marsikdo do zdaj ni vedel,« je ugotovila Delčnjakova. Lepa vas je po letu 1960 pritegnila tudi priseljence. Nekateri so najprej zgradili počitniške hišice in se pozneje naselili za stalno. »Eni so se z Bovšami

Priimek Kramaršek je v virih zapisan kot Kramaršek in Krameršek. V Franciscejskem katastru iz leta 1825 je priimek napisan kot Kramaršek, v seznamu hišnih posestnikov Vojnika in okolice iz leta 1810 kot Krameršek. »Včasih so ljudje precej zapisovali po posluhu. Tako je bil tudi v cerkvenih knjigah priimek župljanov zapisan različno, čeprav gre za člane iste družine,« je pojasnila avtorica Milena Delčnjak. V knjigi o prarodbini Kramaršek je sorodstvo dokazano za vse, ki izvirajo iz Bovš. Delčnjakova se je povezala tudi z nekaterimi Kramarškovimi, ki živijo v Slovenj Gradcu, v šentjurski okolici ter v Šmarju pri Jelšah, vendar sorodstvenih vezi ni bilo mogoče dokazati. Zaradi bližine vseh teh krajev je verjetno, da so bili v sorodu pred letom 1710, vendar nekatere župnije podatkov pred tem letom niso beležile.

Wousche		
1.	i.	Pallof. Kraver.
2.	i.	deto Arenko
3.	i.	deto Kramarshek
4.	i.	deto Josht.
5.	i.	deto Goruip.
6.	i.	deto Josht Ant.
7.	i.	deto Josht Juwafung.
8.	i.	deto Kodgainingg.
9.	i.	deto Josht Whingrabun
10.	i.	deto Rotpfan
11.	i.	deto Rungflitpf.

Kramaršek ali Krameršek? Seznam hišnih posestnikov Vojnika in okolice iz leta 1810. Na naslovu Bovše (Wousche) 3 je omenjen »Kramarshek«.

Na letošnjo Jernejevo nedeljo so podarili vse tri monografije Milene Delčnjak upokojenemu celjskemu škofu dr. Stanislavu Lipovšku, vojniškemu rojaku. Podarili so jih na pobudo vojniškega župnika Antona Pergerja.

Vaščani Bovš na fotografiji, ki je nastala okoli leta 1945. Zbrali so se pri bovški kapeli.

bolj poistovetili, drugi manj. Zdelo se mi je pomembno, da tudi s knjigo povem, da moramo svojo vas, njene prebivalce ter njihove običaje spoštovati.

Ne sme se dogajati, da bi vsak prišlek vse obrnil na glavo,« je razmišljala sogovornica. Poudarja, da so Bovše zanjo edini dom na svetu, čeprav je

obiskala veliko sveta. »Upam, da bodo številni sorodniki to svojo rodno zemljo z dolgimi slovenskimi koreninami znali ceniti. Če bo to uspelo, bo

namen mojega oziroma dela s sorodniki za vse tri knjige dosežen,« je zaključila Milena Delčnjak.

Foto: osebni arhiv MD

Kramarškova oziroma Novinskova domačija v Bovšah. Iz nje izhaja množica Kramarškovih, ki koreninijo v tej vasi.

Domačija Delčnjak v Trnovljah pri Socki. Iz nje izhajajo vse veje Delčnjakove rodbine.

III. Gramarscheg 827 f. m. m. in St. Nicolai.	
1012, 1156, 1157, 1166, 1179, 1180, 1187, 1188, 1189, 1190	1191, 1192, 1193, 1195, 1196, 1200, 1201, 1202, 1250,
1254, 1270, 1281, 1282, 1261.	

V Franciscejskem katastru iz leta 1826 je na naslovu Bovše (Wousche) 3 omenjen »Kramarsheg«.

Ljubitelji starejše narodnozabavne glasbe poznajo Trio Franca Delčnjaka. Frančevo nadarjenost so najprej opazili na poroki v Socki, ko je kot 14-letni fant uspešno nadomestil utrujenega harmonikarja.

Nekaj časa so segale korenine Delčnjakovih celo v Francoško Gvajano, kjer je deloval kot misijonar pater Hugo Delčnjak. Na fotografiji njegovo novomašno slavlje v Novi Cerkvi leta 1965.

Pogled na staro mestno jedro Sevnice

V starem mestnem jedru Sevnice

V slovenskem mestu, ki zanima ves svet

Tam, kjer so korenine ameriške prve dame

Si predstavljate, da bi vaša vas ali vaše mesto postala svetovno znana? To se je zgodilo Sevnici, ki privablja zadnja leta tudi novinarje največjih svetovnih medijev. Melanija Trump, nekoč Knavs, je seveda v središču svetovne pozornosti. O njej izhajajo knjige slovenskih in tujih avtorjev, ki so dobro prodajane. In kakšna je ta Melanijina Sevnica?

BRANE JERANKO

Sevnica, mesto s pet tisoč prebivalci, seveda ni zanimiva le zaradi svoje najslavnejše hčere. Ob njem se vije reka Sava, nad mestom je mogočen grad, pod njim sta renesančna Lutrovska klet ter staro mestno jedro, zanimivo je poznoantično arheološko najdišče Ajdovski gradec, med lepo okoliško naravo izstopa 948 metrov visoka gora Lisca, pod vrhom Lovrenca je rastišče encijana, pri Boštanju je največje rastišče rumenega sleča v Sloveniji ...

Na gradu in pod njim

Sevnico si brez gradu težko predstavljamo. Prvič je bil

izginile. Oblast je vanj naselila stanovance, ki so imeli do grajske kulturne dediščine zelo slab odnos. Dve desetletji po vojni se je državni odnos do bogate dediščine spremenil, zato je prišlo do reševanja tistega, kar se je še rešiti dalo. Danes je grad Sevnica lepo obnovljen in je spet ponos mesta. V poslopju si je mogoče ogledati različne muzejske zbirke, ima poročno dvorano, vinoteko, pred desetletjem je bil ob njem posajen vinograd ... Grad je dostopen po cesti.

Sevničani so na grajskem hribu posebej ponosni na Lutrovska klet, ki je v bližini gradu. V njeni nekdanji evangeličanski molitnici, ki naj bi jo obiskoval tudi Jurij Dalmatin, so ohranjene izjemne poslikave. Stare so pol tisočletja, del poslikav je bil po drugi svetovni vojni žal uničen. Grofje Moškoni so molitnico spremenili v grobnico, danes je Lutrovska klet prizorišče glasbenih dogodkov.

Zanimivo je tudi pod grajskim hribom. Med njim in reko Savo se stiska staro mestno jedro Sevnice, ki je postala mesto šele leta 1959. V njem je na Glavnem trgu najstarejša stavba sevniški spodnji grad. V stavbi iz leta 1613 domuje sedež občine. Podružnična cerkev sv. Florijana, ki je na robu mestnega jedra, je gotška in ima romanske korenine. Staremu mestnemu jedru daje največji pečat neoromanska župnijska cerkev, ki je posvečena – verjetno zaradi bližine Save – sv. Nikolaju. Ta je zaveznik mornarjev, brodarjev in ribičev, zato so mu posvečene cerkve ob plovni vodni poteh. Sevniška neoromanska cerkev je bila zgrajena po požaru prejšnje, ki je kraj prizadel leta 1854.

Iz Sevnice v Belo hišo

In kakšna je povezava Sevnice in prve dame ZDA? Me-

V spodnjem sevniškem gradu je sedež občine.

lanijina starša sta se v Sevnico priselila. Oče Viktor je bil najprej doma v Radečah, mama Amalija v Raki pri Krškem, kjer je bila v Ulčnikovi družini eden od šestih otrok. Rosno mlada Amalija je odšla v Celje v poklicno šolo Borisa Kidriča, kjer je bila odlična učenka. Njeni učitelji so se o njej zelo pohvalno izrazili, je zapisano v knjigi Bojana Požarja o Melaniji Trump. Mama Amalija je najprej stanovala v najeti sobici v Ulici Tončke Čečeve na celjskem Otoku ter nato v središču mesta, v Pletersnikovi ulici. Pozneje je bila zaposlena kot šivilja v sevniški tovarni Jutranjka. V Celje

se je preselila Melanijina teta Olga. Melanijini predniki so z našimi kraji nasploh tesno povezani, saj se je njen ded v Rako priselil iz Podoba pri Ločah, to je s Konjiškega. In Melanijin oče Viktor? Ta se je najprej zaposlil v avtomehanični delavnici tovarne papirja v Radečah. Pozneje je bil med drugim službeni voznik predsednika trboveljske občine ter direktorja tovarne Jutranjka, po spremembi političnega sistema je ustanovil svoje podjetje v Ljubljani.

Družina Knavs – starša, Melanija in njena sestra Ines – je v Sevnici najprej stanovala v blokih v ulici Naselje heroja

Na sprehajalni poti ob reki Savi je prikazana geološka zgradba sevniškega območja.

Sevniški grad je mogočna stavba, kjer so med drugim na ogled različne zbirke.

Na gradu Sevnica so ohranjena lepo okrašena starinska vrata.

Pogled na sevniški grajski vinograd

Na dvorišču gradu Sevnica

Maroka, in sicer pri zdravstvenem domu. Najprej je živela v enosobnem stanovanju in nato v večjem. Kot opisuje Bojan Požar v svoji knjigi Melania Trump – Gola resnica, je mala Melanija med bloki rada kotalkala. Viktor in Amalija sta stanovanje v bloku zaradi možnosti, ki jo je ponudil Jazbinškov zakon, odkupila. To jima je omogočilo dokončanje nove družinske hiše, ki je v najbolj imenitnem sevniškem naselju Ribniki. Izgotovljena je bila leta 1995. Pozneje, ko sta dobila vnuka Barrona, sta se začela veliko posvečati njemu. Onkraj velike luže seveda. Treba je poudariti, da ima Barron tudi slovensko državljanstvo in da govori slovensko. In tako kot njegova mama govori angleško s slovenskim naglasom. Med drugim je zanimivo tudi, da imajo Knavsovi – oziroma Ulčnikovi – v krajih našega območja precej sorodnikov.

Treba je še povedati, da Sevnicičan obiskovalcem prijazno pokažejo blok, kjer je nekoč živela Melanija. V ulici, kjer je Knavsova družinska hiša, radovedneži niso ravno dobrodošli. Kako drugače je to pri nas, kot je v Melanijini novi domovini! Tam bi iz česa takšnega ustvarili velik turistični posel.

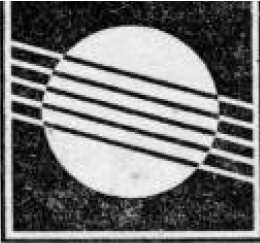
Blok v Sevnici, v katerem je odraščala prva dama ZDA.

Današnje domovanje Melanijinih staršev v Sevnici, in sicer v najbolj imenitnem mestnem naselju

Ulica, kjer je današnji sevniški dom prve dame ZDA.

SLOVENSKA POPEVKA CELJE '77

FESTIVAL ROCK GLASBE, ŠANSONOV IN POPEVK 22. - 25. 6. 1977

Program prireditev

VEČER ROCK GLASBE S PLESOM, sreda, 22. 6. od 17. do 22. ure — dvorana Golovec

Izbor najboljših nove slovenske rock skladbe
Nastopajo: Predmestje, Prah, Horizont, Rudolfovo, Izvir, Jutro

Gostje večera: YU TOP ROCK SELEKCIJA — posebej, za to priložnost izbrana skupina najboljših jugoslovanskih rock glasbenikov, ki jo sestavljajo:

Jernej Podboj — (sax, Mladi levi), Slobodan Marković — klaviature, Kornelije Kovač — klaviature, Josip Boček — kitara, (vsi Kornij grupa), Ratko Divjak — (bobni, Time, September), Carli Novak — (bas, September), Pero Ugrin — (trobenta, violina (September)).
Vokalista: Dado Topić (Dinamiti, Kornij grupa, Time) Janez Bončina-Benč (Mladi levi, September)

Vstopnina: 50 din

VEČER ŠANSONOV, četrtek, 23. 6. ob 20. uri — Slovensko ljudsko gledališče Celje

Nastopajo: Elda Viler, Marjana Deržaj, Majda Sepe, Meri Avenak, Irena Kohont, Janez Hočevar-Rifle, Arsen Dedić, Alfi Nipič, Lado Leskovar, Boris Cavazza, Andrej Šifrer

Gost večera: FRANCO TRIANCALE (predstavnik italijanske angažirane šansone)

Vstopnina: 80, 50, 30 din

VEČER NOVIH SLOVENSKIH POPEVK, petek, 24. 6. ob 20. uri — dvorana Golovec

Nastopajo:

Pepel in kri	Nadie Valada — Francija
Ditka Haberl	Vince Hill — BBC London
Marjetka Falk	Jana Kocianova — Radio Bratislava
Alenka Pinterič	Kathy Nugent — Radio Dublin
Eva Sršen	Zsuzsa Cserhaati — Radio Budimpešta
Strune	Skupina Sher Elegance — Radio Luxemburg
Marjeta Ramsak	Regina Thoss — Radio Berlin
Duet sester Jerman	Zbigniew Wodecki — Radio Varšava
Ivo Mojzer	Maria del Mar Bonet — Radio Madrid
Edvin Fliser	Stephanie Lindbergh — Radio Hamburg
Tomaž Domicelj	Peter Doyle — ex New Seekers, Anglija
Oto Pestner	Radojka Šverko
Braco Koren	Ismeta Dervoz
Janko Ropret	Marjan Miše
Aleksander Mežek	Ansambl Makedonija
Franjo Bobinac	Teška industrija

Vstopnina: 80, 70, 60, 40 din

stov — show nastop Marie Myriam — zmagovalke Evrovizije '77 — družabni večer s plesom (do 0,4 ure) ob glasbi plesnega orkestra RTV Ljubljana pod vodstvom Jožeta Privška.

Vstopnina: 150 din

Predprodaja vstopnic: poslovalnice TTG in dve uri pred pričetkom prireditev.

POKROVITELJI SLOVENSKE POPEVKE '77 SO: Aero Celje, Ingrad Celje, Ljubljanska banka, TTG — Ljubljana.

Kako smo poročali o festivalu Slovenska popevka v Celju

Glasbena elita v novi Hali Golovec

V Celju so bile v preteklosti številne velike in odmevne prireditve z različnih področij, o katerih je seveda poročal tudi Novi tednik. V letih 1977 in 1978 je tako naše mesto gostilo tudi legendarni festival Slovenska popevka, ki je bil v tistih časih najpomembnejša prireditev v Sloveniji, takrat seveda še v republiki nekdanje Jugoslavije. V našem rednem zgodovinskem pregledu pisanja Novega tednika se tako v tej številki posvečamo gostovanju priljubljene glasbene prireditve v Celju.

ROBERT GORJANC

Slovenska popevka je bila leta 1978 v Celju prav v teh prvih oktobrskih dneh, leto prej je bila konec junija.

Da je knežje mesto lahko gostilo tako veliko glasbeno prireditev, je omogočila gradnja nove Hale Golovec, ki je bila takrat najsodobnejša športna in večnamenska dvorana v Sloveniji. Na Slovenski popevki so praviloma nastopali najboljši domači izvajalci, a tudi tuji glasbeni gostje. Mnoge skladbe, izvajane na tem dogodku, so postale uspešnice, za manj uveljavljene izvajalce je bila Slovenska popevka izjemna priložnost, da opozorijo nase in dosežejo prodor na glasbeni sceni.

Pomemben pečat na »domači« izvedbi Slovenske popevke so pustili tudi celjski

izvajalci, ki so na prireditvi leta 1977 pobrali večino nagrad. Oto Pestner je z danes zimzeleno uspešnico Vrača se pomlad tako osvojil prvo nagrado mednarodne žirije in zlato kitaro revije Stop. Tretjo nagrado je osvojila danes prav tako že legendarna uspešnica Dekle iz zlate ladjice, ki jo je v sodelovanju z Dušanom Velkavrhom napisal Celjan Tadej Hrušovar, sicer tudi vodja ansambla Pepel in kri. Obe skladbi sta prejele prvo in tretjo nagrado občinstva, to pa je nagrado namenilo tudi skladbi Poet, ki jo je zapel še en Celjan, takratni debitant na Slovenski popevki, Franjo Bobinac.

Zaradi tega je lahko bilo občinstvo, ki je napolnilo Halo Golovec, še posebej navduše-

no. Sicer pa je bilo gostovanje slovenskih glasbenih zvezd odlična promocija za Celje, ki je sicer bolj kot glasbena znano kot športna metropola Slovenije.

V Novem tedniku smo Slovenski popevki zaradi pomembnosti in odmevnosti dogodka razumljivo namenili kar veliko prostora. Pred prvo izvedbo festivala je naš časopis v sodelovanju z revijo Stop, ki je bila takrat vodilna na področju spremljanja glasbene scene in popularne kulture, pripravil celo okroglo mizo. Na njej so sodelovali številni pomembni udeleženci, ki so sooblikovali in imeli vpliv na domačo glasbeno sceno in so se o Slovenski popevki izrekli kar kritično. Sicer je tako, kar zadeva glasbene prireditve pri nas (npr. Ema), še danes. »Vsake oči imajo svojega malarja.«

Na Slovenski popevki je Novi tednik pokukal tudi v zakulisje, iz česar je nastala zelo zanimiva reportaža, s katero so naši bralci lahko dobili bolj natančno in nazorno predstavo o načinu izvedbe takšnih velikih glasbenih dogodkov, kako jih doživljajo izvajalci in drugih udeleženci »šov biznisa«.

SLOVENSKA POPEVKA 77

BOLJ OGLATA MIZA

DELJENA MNENJA O NJENI KAKOVOSTI

Festival Slovenska popevka je mimo. Celjani in verjetno vsi smo veseli, da je festival uspel, dobil nove razsežnosti, ki bodo prav gotovo gonila sila festivala v prihodnjem obdobju.

Tako je bila ob samem festivalu ter obiskih nastopajočih v delovnih kolektivih pripravljena tudi okrogla miza, ki naj bi razrešila vprašanje kje slovenska popevka sploh je, kakšna je in kakšne so njene možnosti ter poti.

Okroglo mizo, ki je bila v petek popoldne v prostorih hale Golovec, sta pripravila Novi tednik-Radio Celje in revija Stop iz Ljubljane. Povabljenih je bilo 35 sodelujočih — od skladateljev, pevcov zabavne glasbe, producentov, novinarjev do navadnih potrošnikov — to je poslušalcev, za katere popevko pravzaprav ustvarjamo. Razprava se je pričela z uvodnimi referatami skladatelja Darijana Božiča, pisatelja Rudiha Selige in sociologa Franceta Jermana. Vsi trije so v svojih kratkih referatih postavili vrsto provokativnih vprašanj in stališč o tem, kaj popevka sploh je, je potrebna ali ni, kakšna je in kakšna naj bi bila, da bi bila boljša, ali slovenska popevka sploh je slovenska itd. Začetek okrogle mize je ustvaril pričakovane o dobre in izčrpnosti debati, ki naj bi prinesla tudi nekaj konkretnih in pametnih misli ter zaključkov okrog problematike slovenske popevke in sploh slovenske zabavne glasbe. Že v samih referatih je bilo največ očitkov na prve ustvarjalce slovenske popevke — to je skladatelje. Na ožjost naše popevke, ožjost besedil, ki ne govorijo drugega kot o ljubezni. Morda ljubezen res ni edina tema, ki bi jo naj naša popevka obravnavala. Tu

je ogromno drugih bolj vsakdanjih dogodkov, trenutkov iz našega vsakdanjega življenja, ki bi bili vredni obdelave. Veliko je bilo tudi besed o naslanjanju naše zabavne glasbe na naše ljudsko izročilo. Padel je očitek; kdo sploh od skladateljev je vsaj malce pobrskal po 30 tisočih ljudskih zapisih naše glasbene preteklosti. Ob vrsti besedi o slovenski popevki, ki so bile včasih in iz ust nekaterih preveč »filozofske«, so voditelju Jožetu Hudečku že kmalu v začetku ušle iz rok »vaje«, s katerim naj bi pripeljal Okroglo mizo do misli in problemov, ki bi

bilo veliko besedi o klanih, ki se ustvarjajo v produkcijah slovenske glasbe na sploh. Trbea bo poiskati merila in načine s katerimi bomo realno ustvarjali možnosti in predvsem pogoje ustvarjalcem. Zvezde in to kakršne koli, je treba iskati, jih najti in potem šele narediti. Pri nas pa je v velikih primerih prav obratno. Zvezde se ustvarjajo s svojimi ambicijami, svojimi velikimi odrekami in entuzijazmom, potem pa lahko dobe pod noge samo še kakšno poleno. Na Okrogli mizi se je oglasil tudi predstavnik Ljre iz Čakovca

NAGRAJENE POPEVKE

NAGRADE MEDNARODNE ŽIRIJE

1. nagrada — zlata kitara revije STOP: Vrača se pomlad (Stingl-Budau) — Oto Pestner (Vince Hill)
2. nagrada — srebrna plaketa revije STOP: Utrujena ljubezen (Golob-Weissoacher) Ditka Haberl (Cathy Nugent)
3. nagrada — bronasta plaketa revije STOP: Dekle iz zlate ladjice (Hrušovar-Verkaverh) Pepel in kri (Sheer Elegance)

NAGRADE OBČINSTVA

(glasovalo je občinstvo v dvorani in deset žiri iz osemih slovenskih mest)

1. nagrada — 6.000 din Vrača se pomlad (Stingl-Budau) Oto Pestner (Vince Hill)
 2. nagrada — 5.000 din Poet (Pestner-Petan) Franjo Bobinac (Marjan Miše)
 3. nagrada 4.000 din Dekle iz zlate ladjice (Hrušovar-Weissbacher) Pepel in kri (Sheer Elegance)
- ### NAGRADE »MLADINE« ZA NAJBOLJŠE BESEDILO
- Vrtljak mojih sanj — Dušan Velkavrh
- ### NAGRADE ZA NAJBOLJŠI ARANŽMAN
- Jože Privšek za popevko Vrača se pomlad (Stingl-Budau)
- ### NAGRADE ZA DEBITANTA SKLADATELJA
- Aleksander Mežek — Zopet doma

DNEVI SLOVENSKE ZABAVNE GLASBE

CELJSKI PEVCI

Dnevi slovenske zabavne glasbe bodo konec tedna v dvorani Golovec skozi vse trenutno najbolj popularne vokalne soliste iz Slovenije, nekatere pevce in ansamble iz ostalih republik ter predstavnike tujih radijskih postaj, ki že vrsto let sodelujejo z RTV Ljubljana. Med njimi bodo kot pevci letos predstavili na festivalu Tatjana Dremelj, Franjo Bobinac, Oto Pestner in New Swing Quartet.

Člani New Swing Quarteta in Oto Pestner so bolj ali manj poznani, zato vam bomo danes predstavili dva nova zabavne glasbe mlajše generacije.

Franjo Bobinac je že lansko leto nastopil na festivalu in s Pestnerjevo skladbo je prejel drugo nagrado

občinstva. Tudi letos bosta skupaj s Pestnerjem zapela njegovo skladbo Bisere imaš v očeh. Franjo je o sami skladbi povedal naslednje: »Prvotno je bilo dogovorjeno, da bom omenjeno pesmico pel sam, ker je Oto poslal na natečaj več skladb. No kasneje je skladbo priredil za duet in mislim, da bo popevka poslušalcem všeč. Vsekakor je za naju ugodno, da pojeva predzadnja v tekmovalnem delu festivala, saj ostane vtis pri poslušalcih bolj svež, če jo slišijo kasneje.«

O samem festivalu pa je Franjo Bobinac izjavil: »Lepo je, da je tudi letos festival v Celju, saj je lanskoletni obisk dokazal, da je takih prireditev v našem mestu treba še več. Prepričan sem,

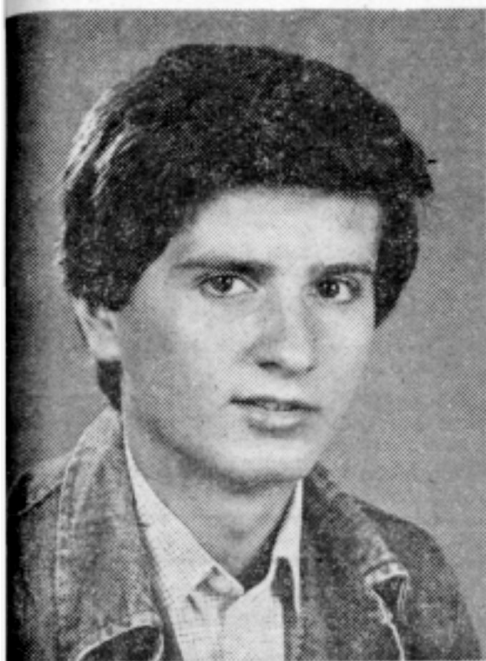
da je slovenski festival nad povprečjem ostalih jugoslovanskih festivalov zabavne glasbe, kar potrjuje tudi mednarodna udeležba.«

Tatjana Dremelj je sicer debitantka na letošnjem festivalu popevk, vendar ima že dolgoletni pevski staž, saj je prepevala že v ansamblu ULTRA 7, zatem v vokalnem kvartetu ULTRA 4 in sedaj je začela tudi kot solistka. Čeprav je, kot pravi sama, šele na začetku svoje kariere kot vokalni solist, že ima za sabo malo ploščo in več mesečno turnejo po Sovjetski zvezi. O samem festivalu in popevki, ki jo poje pa je mnenja, da je lahko festival v Celju zanjo odskočna deska v vrh slovenske zabavne glasbe.

F. PUNGERČIČ

Dva Celjana, dve nagradi. Franjo Bobinac je s pomočjo Ota Pestnerja osvojil drugo nagrado občinstva s Pestnerjevo skladbo Poet. Oto Pestner pa je vnovič zmagal. Tako mednarodna žirija, kot občinstvo sta mu prisodila prvo nagrado za Stinglovo skladbo Vrača se pomlad.

FRANJO BOBINAC

TATJANA DREMELJ

Srček dela tika taka sta zapela Ivo Mojzer in slavna Moni Kovačič. Izgleda pa, da tokrat srčki niso kdo ve kako pretirano tilkali ob nastupu Moni. Ostala je brez nagrade. Obupno!

Ce skupina Zetva, ki jo poznamo po hitu U razdeljak te ljubim, že ni pretirano vžgala na odru, pa je vsaj za odrom. Po naročilu fotoreporterjev seveda.

Tomaž Domicelj je pomagal vojakom nositi v dvorano stebre za reflektorje in požel je velik aplavz. Kot da bi vedel, da bo glavna tarča fotoreporterjev...

Celovita prenova dela Lilekove in Gubčeve ulice v starem mestnem jedru

Celje je dobilo nov privlačen trg pred Tehnoparkom

Celje je pred Tehnoparkom v starem mestnem jedru dobilo prijeten v celoti prenovljen trg. Mestna občina Celje je končala evropski projekt Eksperimentalna ureditev dela Lilekove in Gubčeve ulice v Celju in uredila prostor, ki Celjankam, Celjanom ter obiskovalcem omogoča varno hojo in kolesarjenje.

MESTNA OBČINA CELJE

V Mestni občini Celje so zadovoljni, da ta mestni prostor zdaj izgleda povsem drugače kot pred letom, ko je bil še zaparkiran z avtomobili. V času gradbenih del, ki so potekala od konca lanskega avgusta, tamkajšnjim stanovalcem, lastnikom in najemnikom lokalov ni bilo prijetno, vendar so bili zelo strpni. Zavedali so se, da bo po gradnji to prostor zaživel in da bosta tudi delo in življenje na tem območju prijetnejša.

V sklopu projekta so na delu obeh ulic položili nove kamnite tlake. Na novo so tlakovali približno 1.800 kvadratnih metrov veliko območje, in sicer tako, da so nadaljevali zasnovano pred nekaj leti obnovljenega dela starega mestnega jedra. Obnovili so vse komunalne vode (vodovod, plin, kanalizacija za odvajanje odpadnih in meteoritnih vod, javna razsvetljava, elektrokabelska napeljava) in na zahodni strani Gubčeve ulice, na

odseku med stikom z Lilekovo in navezavo na Cankarjevo ulico, vgradili podzemni sistem za zbiranje odpadkov.

Občani so bili še posebej veseli novih dreves japonske češnje. Zrastejo lahko do osem metrov visoko in bodo s svojimi razprostrtimi krošnjami in z množico belih ali rožnatih cvetov prava paša

za oči. Ob toplem vremenu bo prijetno posedeti na novih klopih in uživati v sproščenem vzdušju, ki ga ponuja mesto. Občina je namreč na obeh ulicah namestila novo urbano opremo in nove svetilke za javno razsvetlavo. Izvajalci del so postavili tudi table, ki označujejo območje eksperimentalne prometne ureditve, in obveščevalne table, ki promovirajo hojo.

Projekt prometne ureditve tega dela mestnega središča je eden od ukrepov trajnostne mobilnosti, ki jih je Mestna občina Celje opredelila v celostni prometni strategiji. S trajnostnimi oblikami mobilnosti zmanjšuje negativne vplive prometa na okolje in obremenitve s hrupom, skrbi za večjo varnost občanov in boljšo kakovost zraka. Vse to pomembno prispeva k večji kakovosti življenja v mestu. Tudi v prihodnje nameravajo postopoma umikati promet iz starega mestnega jedra.

Foto: Gregor Katič

Vrednost projekta Eksperimentalna ureditev dela Lilekove in Gubčeve ulice v Celju znaša 1.349.056 evrov. Na podlagi uspešne prijave na javni razpis za sofinanciranje ukrepov trajnostne mobilnosti, ki ga je objavilo ministrstvo za infrastrukturo, bo Mestna občina Celje prejela 594.237 evrov nepovratnih sredstev, kar predstavlja skoraj 40 odstotkov vrednosti celotnega projekta. Ostali denar je zagotovila v občinskem proračunu.

EVROPSKA UNIJA
KOHEZIJSKI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

NAJBOLJŠI IN NAJBOLJ POSLUŠAN V NAŠI REGIJI!

VEDNO 3x VEDNO boljši!

www.radiocelje.si

Petovia kvintet je zaigral najlepšo skladbo 51. festivala z naslovom Ena je domovina avtorjev Bojana Lugariča in Igorja Pirkoviča.

51. festival narodnozabavne glasbe 2020 na Ptuj

Najstarejši festival narodnozabavne glasbe tudi letos s presežki

Najstarejši festival narodnozabavne glasbe Slovenije je sestavljen še eno uspešno festivalsko zgodbo. Na njem so igrali in peli sami odlični ansambli, med katerimi se je bilo težko odločiti, kdo je boljši v instrumentalni in kdo v vokalni interpretaciji. Navdušili so tako s starimi skladbami iz zakladnice ptujskega in drugih festivalov kot z novimi, s katerimi so se potegovali za letošnje festivalske nagrade.

Nad vse lepo je bilo tako slišati eno najlepših skladb, posvečenih Sloveniji, Tebi, Sloveniji, ki jo je v originalu igral Ansambel Slovenija, na letošnjem festivalu pa so jo izvedle Slovenke. Petovia kvintet je kot edini nastopil s skladbo o Ptuj z naslovom Stari Ptuj. V originalu jo je izvajal Ptujski instrumentalni ansambel s pevko Barbaro Potrč (danes Kolarič) in Silvom Pilingerjem, ki je bil tudi med festivalskimi obiskovalci.

Letošnja festivalska zgodba je bila še prav posebna, saj je nastajala in se zgodila v »covid razmerah« ob strogem upoštevanju vseh preventivnih ukrepov. V festivalski oder je spremenila ptujsko tržnico, ki je sestavila lepo kuliso z bližnjimi starimi stavbami in s plesom folkloristov FD Lancova vas.

V živo si je festival lahko ogledalo le nekaj sto zvestih spremljevalcev ptujske narodnozabavne zgodbe, drugi bodo morali počakati na dve televizijski oddaji v januarju 2021, ki ju je posnela RTV Slovenija – Regionalni center Maribor. Prek radijskih valov je nove narodnozabavne skladbe že pred festivalom slišalo veliko več poslušalcev. Mnogi so glasbenike podprli tudi s spletnim glasovanjem, ki je prineslo polovico glasov za nagrado občinstva, drugo polovico so dodali obiskovalci festivala.

Strokovna komisija za glasbo, ki ji je predsedoval Janez Per, sodelovala pa sta še Oto Pestner in Simon Golobčič, je za najboljši ansambel med klasičnimi kvinteti izbrala Slovenke, ki so se predstavile s skladbo Hočem

polko (E. Šolinc, V. Šolinc, E. Šolinc). Prejele so kipec Orfeja in denarno nagrado za najboljši ansambel, med ostalimi zasedbami pa ansambel Lun'ca s skladbo Čudežni deček (J. Triler, M. Trstenjak, J. Triler), ki je prav tako prejel kipec Orfeja in denarno nagrado. Korenovo plaketo za najboljšo vokalno izvedbo, nastopili so s skladbo Polnočni ples (L. Krof, M. Šipek, L. Krof), so si prislužili Pvaninski abuhi. Pod najboljšo besedilo (Poljubi me za dobro jutro), skladbo so izvedli Vrli muzikanti, se je podpisal Matej Trstenjak. Prejel je denarno nagrado. Za najlepšo skladbo je občinstvo izbralo skladbo Ena je domovina (avtorjev B. Lugariča in I. Pirkoviča) v izvedbi Petovia kvinteta.

Družba Radio-Tednik Ptuj je z 51. festivalom narodnozabavne glasbe še enkrat dokazala, da so uspešne zgodbe vselej možne. Organizatorji so jo spisali z ansambli in vsemi tistimi, ki podpirajo slovensko identiteto in tradicijo. Ptujski festival je tudi eden tistih, ki ima že od začetka zvesto občinstvo. Tako bodo tudi letošnje viže zagotovo našle pot do številnih ljubiteljev narodnozabavne glasbe, ne samo zmagovalne, tudi preostale, saj je vsaka zgodba in navdih zase.

Uspešne zgodbe 51. festivala ne bi bilo brez odličnih voditeljev: Domna Hrena, Natalije Škrlec in Marjana Nahbergerja. Nad vse ponosen je tudi direktor družbe Radio-Tednik Ptuj in NT & RC Drago Slameršak, ker je tudi 51. festival prinesel zgodbo presežkov z novimi polkami in valčki.

MG

Foto: Črtomir Goznik
Vir: Štajerski tednik

Med medijskimi sponzorji festivala je bil tudi Radio Celje.

Corpus Christi

»Nekateri so za duhovnike.« Režiser Jan Komasa premore izreden nadzor nad zgodbo, ki jo pripoveduje. Ne le da gre za popolno izbiranje scen, ki pomagajo zgodbi priti do izraza in vodijo gledalca naprej. Obenem kljub temu da se film dotakne mnogih tematik in tonov – religija, politična moč, tragedija, tiha komedija – nikoli ne izgubi osredotočenosti na bistvo in lik. Kako brezglavo pravila družbe brezglavo odreja ne le položaj, temveč tudi odzive posameznika.

OCENA: 9 / 10

Besen

»Pobesneli Rusell.« Film Besen je presplošno toženje nad pritiski urbanega modernega življenja. Podobno kot v (boljšem) filmu Prosti pad (Falling Down) z Michaelom Douglasom. A še boljši učni primer je film Dvoboj (Duel) Stevena Spielberga, kjer večno brezlični voznik tovornjaka preganja slehernika po puščavskih cestah Amerike. Film Besen je popolno nasprotje; ne le v vzpostavljanju simpatije / antipatije do likov, temveč tudi z vedno večjo razvodenelostjo – in s tem nelogičnostjo – zapleta.

OCENA: 4 / 10

PETER ZUPANC

V kinu Komuna v Ljubljani bodo do 11. oktobra predvajali niz filmov 23. Festivala slovenskega filma.

10 dni brez mame (10 yours sans maman)

Antoine je kadroviski direktor velike trgovine in ve, kako organizirati odrasle. Ko ga žena pusti za nekaj dni samega s štirimi otroki ... Pomembno: francosko komedijo je režiral Ludovic Bernard.

V Kinodvoru bodo od sredine do konca oktobra predvajali niz filmov igralca in od filma Padati (Falling) naprej tudi režiserja Vigga Mortensena.

Živina se celo leto pase. »Krave so nore na sneg, so kot otroci, ki lovijo snežinke z jezikom,« jih opisuje Gorazd Zupanc.

Center za rejne živali Pončo

Zavetje za trpeče

»Rejne živali se izkorišča do zadnje kaplje krvi, dokler vse izčrpane ne obležijo in umirajo v mukah ali na krute načine ne končajo v milijonih klavnic po svetu. Njihova življenja so sploh v farmskih oziroma baterijskih rejah ena sama velika žalost, neznosno trpljenje in mučno umiranje. V svetu, kjer je na voljo toliko stvari, dobrin, je izkoriščanje živali nedopustno in nevredno človeka,« je ob 1. oktobru, svetovnem dnevu rejnih živali, zapisala Natalija Nedeljko, predsednica Društva za zaščito konj in ostalih živali Velenje.

TATJANA CVIRN

Doslej so v svojih centrih Alisa na Gorenjskem in Petra v Orovi vasi pri Polzeli pomagali predvsem zavrženim in zanamarnim konjem, jim nudili zavetje po inšpekcijskih odvzemih ter jim iskali primerne domove. Zdaj so v svoji tretji enoti na kmetiji Zupanc v Rifengozdu zagotovili še zavetje za rejne živali. Center se imenuje po Ponču, plemenskem biku, zdaj mogočnemu volu, ki je na kmetiji našel svoj novi dom, potem ko ga je inšpekcija vsega shiranega, z verigo, zažrto v vrat, in v iztrebkih do kolen odvzela in mu skupaj z njegovo dvojčico, kravo Mojco, omogočila normalno življenje.

V prvem tovrstnem centru pri nas, ki so ga konec tedna

tudi uradno odprli, bo prostor za rejne živali s podobnimi žalostnimi zgodbami, kakršnih je žal preveč. V Rifengozdu bodo lahko živali dočakale svojo naravno smrt ali bodo našle dom na kateri drugi kmetiji, kjer bodo primerno ravnali z njimi.

Od prvih konjev do centra

30 ha veliko hribovsko kmetijo, ki leži visoko nad dolino Savinje med Celjem in Laškim, vodi **Gorazd Zupanc**. On je tudi »glavni« za vsa dela pri živalih. Okrog hiše in velikega hleva se celo leto ob Ponču pase še 17 krav. Na kmetiji imajo tudi dva konja, ki ju je Zupancu zaupala Na-

taliya Nedeljko, tretjega je kupil sam. Dve kozi pridno »kosita« v ogradi blizu hiše, trije prijazni psi pa prosto tekajo okrog. Prostora za vse živali, ki bi še potrebovala zavetje, je dovolj, pravi Gorazd. Njegova hči Nika, mlada prevzemnica kmetije, je še dijakinja steklarske šole v Rogaški Slatini in skrbi tudi za vse administrativne zadeve, povezane s centrom Pončo. Njen fant Bine pomaga na kmetiji in pravi, da ga je kot mestnega človeka to delo prevzelo. Druga Gorazdova hči Hanna bo veterinarska tehničarka in je tudi dobrodošla pomoč na kmetiji.

Po govorici je takoj mogoče ugotoviti, da so se Zupančevi v te kraje priselili z Gorenjske. Prej so bili doma v okolici Šenčurja, sredi ravnine, ki jo kvari le kakšna krtina, kot v smeju pove Gorazd Zupanc. Ta si je že v otroštvu želel, da bi imel nekoč svojo kmetijo. Doma je niso imeli, so bili pa kmetje vsi sosedje, kjer je pridno pomagal in se marsičesa naučil. Nekaj časa je bil zaposlen v Savi Kranj, nato je šel za nekaj let na Nizozemsko, kjer je gradil naftne ploščadi. V tem času je nekaj privarčeval, se vrnil in prodal hišo na

»Tudi če inšpekcija pride na kakšno kmetijo, kjer za živali ni dobro poskrbljeno, dobi kmet opozorilo, češ da ga bo inšpektor čez tri tedne spet preveril. V tem času se bo kmet gotovo trudil, a ko bo nadzor mimo, se bodo slabe razmere nadaljevale. Inšpektor bi moral ob ugotovljenih nepravilnostih takoj odrediti odvzem in kmetu napisati takšno kazen, da si ne bi mogel nikoli več kupiti živali.«

Gorazd Zupanc s hčerko Niko in z njenim fantom Binetom ter s posvojenim psom Aronom

Gorenjskem ter kupili kmetijo v Rifengozdu. Zdaj živi s hčerkama v teh krajih že peto leto.

Za dobrobit živali

»Na začetku smo oddajali mleko, a so cene tako padle, da se to ni več splačalo, zdaj se preživljamo z gozdom in če kdo naroči skuto ali sir, ju lahko dobi.« Takrat Zupanc pomolze, sicer mleko spišejo telički. Nov naraščaj so dobili pred kratkim, kar so ovekovčili tudi na FB- in spletni strani.

Z Natalijo in društvom so se na kmetiji povezali po naključju. Tudi k Zupančevim je hodil veterinar, ki oskrbuje konje v centru Petra. Gorazd se spominja: »Želel sem konja, a sem imel v glavi, da je predrag. Veterinar mi je predlagal, naj grem vprašat k Nataliji, če mi da enega, češ da me bo priporočil, ker je videl, da lepo ravnam z živalmi. Šel sem k njej in dobil ne le enega konja, ampak kar dva. Zdaj si Natalija želi, da bi vzel še katerega.«

Čeprav marsičesa ni znal, ko se je lotil kmetovanja, Gorazd ni obupal. »Učim se sproti, nihče mi ni pomagal, kvečjemu je marsikdo škodoželjno čakal, kdaj se mi bo kaj ponesrečilo,« opiše sogovornik izkušnje s slovensko »folkloro«. S

Nika Zupanc in Ajša. Nika ima rada živali in je vesela, da je na kmetiji prvi center za rejne živali pri nas.

svojimi pogledi na dobrobit živali izstopa od običajnih praks, ki veljajo na mnogih kmetijah. »Celo leto pasem živino, čemur so se mnogi čudili in menili, da to ni pravi pristop. Prvo leto smo tudi mi imeli govedo ves čas v hlevu in nam je zmanjkalo krme. Zadnja leta, ko so zunaj, se to ne dogaja. Razni izgovori, da krav ne morejo loviti okrog, da bi jih pomolzli, niso smiselni, saj se zvečer same postavijo pred vrata v hlev.«

Sogovornik je v teh letih ugotovil, da živali pokažejo svojo hvaležnost in da ima vsaka krava svoj značaj. »Pončo je pravi razvajenec in me je ves čas spremljal, ko smo urejali ogrado.« Med nogami se mu pogosto mota tudi velik kosmatinec Aron, ki se je lepega dne znašel pri njih in ni hotel več domov. Tudi on je vedel, kje mu bo lepše. Zupančevi so ga posvojili in zdaj uživa v družbi psičk Ajše in Šake.

Foto: SHERPA

Pončo in Mojca

Ocvetličimo balkone

Velenjčani zgled celi regiji in državi

V Mestni četrti Velenje – Levi breg vzhod, ki šteje približno tisoč gospodinjstev, so letos že drugič izvedli projekt Ocvetličimo balkone. Namen projekta je osveščanje stanovalcev tega dela mesta, da tudi sami na svojih balkonih in okenskih policah zasadijo cvetlična korita ter vanje posadijo ne zgolj cvetlice, marveč tudi zelenjavo in zelišča. Organizatorka te akcije, mestna četrt (MČ), k partnerstvu pri projektu povabi specializirane družbe, kmetije in posameznike, gojitelje okrasnih cvetlic, grmovnic, zelenjave ter proizvajalce substanc in opreme za gnojenje rastlin in zelenjave.

Triletni projekt, ki ga je zasnovo Slavko Hudarin, so v MČ lani izvedli prvič. K sodelovanju so povabili osem zunanjih strokovnih sodelavcev. Pred »korono« jim je uspelo organizirati pet predavanj, spomladi so pripravili tudi izmenjavo semen in sadik. Na izmenjavi so se domačini srečali s ponudniki iz celotne Šaleške doline, s Savinjšani, Prleki ... Na predavanjih jeseni in v začetku leta so bili prebivalci kar precej radovedni in očitno so informacije prenesli na svoje balkone. S pomočjo trajnic partnerke v projektu Mojce Rehar Klančič so uredili zasaditve pred prostori MČ, vzorčno so v vreče zemlje zasadili solato in kolerabo. Pobrli so odlične pridelek. Lani so ob prazniku MČ nagradili najlepše ocvetličene balkone oz. okenske police in okolice blokov.

Letos so širši izbor nominancev pripravili člani projektne skupine Ocvetličimo balkone, uradni ogled je komisija opravila 29. septembra in podelila ocene v treh kategorijah: najboljši balkon oz. okenska polica, zelenica v pritličju in okolica bloka. Letošnje zasaditve je ocenjevala komisija v moški sestavi: Luka Kompare iz podjetja Mikronatura, Martin Veselko, konstruktor univerzalnega vrtnega orodja Ori Tools, in Jernej Mazej, predsednik društva Učni sadovnjak. Za fotodokumentacijo je poskrbel Janez Hrovat, komisijo je po MČ vodila članica projektne skupine Milena Kompari, podatke o lastnikih najlepših balkonov je pridobil Franc Simončič.

Letošnji zmagovalci so: največ točk (15) sta zbrali zasaditvi v kategoriji naj balkon oz.

okenska polica v Stanetovi ulici 28 (2. nadstropje) in naj urejeno pritličje – zelenica na Kardeljevem trgu 5. V kategoriji najlepše urejene okolice blokov je 14 točk dosegla okolica pred bloki na Kardelje-

vem trgu 5, 7, 9, za katero skrbi skupina prebivalcev, katere gonilna sila je Ramiz Husić. Organizatorji akcije letos zaradi »korone« niso mogli izpeljati načrtovanih mesečnih informativno-izobraže-

Pred prostori MČ so zasadili trajnice in kot primer tudi zasaditev zelenjave v vreče zemlje.

valnih srečanj ter delavnic, kjer bi lahko partnerji predstavili svojo dejavnost in izdelke, krajani pa bi se lahko dejavno vključili v pripravo lastnih zasaditev pod strokovnim vodstvom. Kljub temu

so v MČ dejavnosti prilagodili navodilom NIJZ. Akcijo bodo nadaljevali tudi prihodnje leto.

MARJETKA R. LESJAK
Foto: JANEZ HROVAT, JERNEJ MAZEJ

»Iščemo možnosti tudi za urbano čebelarjenje«

Glavna pogonska moč v Mestni četrti Velenje – Levi breg vzhod je njena predsednica Zofija Šulgoj, ki razkriva nove načrte, ki bodo nadgradnja projekta ocvetličanja.

»Po volitvah leta 2018 sem prevzela funkcijo predsednice mestne četrti (MČ). Ker sem bila že prej dva mandata v svetu MČ in sem poznala način dela, sem se odločila, da bom v ozek krog ljudi, ki delujejo (rotirajo) v svetu MČ in v delujočih društvih, vnesla spremembe. Želela sem pridobiti čim širši krog prebivalcev naše MČ, ki bi krojili način in pogoje življenja v MČ. Naša MČ šteje skoraj štiri tisoč prebivalcev v 998 gospodinjstvih na

površini 12 hektarjev. Za rokav sem pocukala kar nekaj ljudi in imela tudi srečno roko. Gospod Slavko Hudarin, prebivalec naše MČ, se je odzval profesionalno. Nekaj dni po najinem srečanju je prinesel v pisarno dva do popolnosti izdelana projekta, in sicer projekt Ocvetličimo balkone in Orjaški ulični šah. Slavko stoji ves čas za tem projektom, katerega vodja je.«

Kaj zajema ta projekt?

S projektom smo želeli poiskati možnosti, kako izboljšati kakovost življenja v naši MČ z ocvetličanjem, kjer naj bi sodelovali tako prebivalci z videzom svojih balkonov, kot tudi koncesionarji, ki skrbijo za nekatere

zeleno površine v MČ. Iščemo tudi tehnične in kadrovske možnosti za urbano čebelarjenje. Projekt zajema predavanja – izobraževanja, izmenjavo semen, spodbujanje z nagradami in s priznanji za opazen trud na balkonih in v okolici.

Kdo so najbolj dejavni posamezniki v vaši mestni četrti, ki skrbijo za promocijo projekta?

Najbolj dejaven je Slavko Hudarin, projekt smo podprli člani sveta MČ, k sodelovanju smo povabili tudi informatika, ki pomagata pri »modernem« obveščanju prebivalcev, vedno boljši je tudi odziv prebivalcev.

Kdo so strokovni partnerji v projektu?

V projekt smo nepričakovano pritegnili poslovne partnerje iz vse Slovenije, ki nam s svojim znanjem in izkušnjami pomagajo pri strokovnih predavanjih in svetovanju ter sodelujejo s svojimi proizvodi pri nagrajevanju prebivalcev, ki jih ocvetličene

zanima do takšne mere, da postanejo opaženi. Strokovni vodja projekta je Jernej Mazej.

Po dveh letih projekta že lahko potegnemo zaključke. Kakšni so, kakšna so spoznanja?

Lani je bilo nominirancev za lepo ocvetličene balkone 42, letos že 86. Komisija je večkrat pregledala zasaditve in na napake na zunanjih površinah tudi opozorila svet MČ, ki je opažanja posredoval MO Velenje.

Čeprav ste projekt zasnovali kot triletni, se boste glede na pozitiven odziv najbrž odločili za nadaljevanje?

Zagotovo, projekt je dobro zastavljen, sodelavci so odlični, odziv prebivalcev je pozitiven, torej je vredno nadaljevati. Prijavili smo se na dva razpisa, ki bi nam omogočila, da bi lahko projekt še uspešneje izpeljali, vendar smo bili zaradi birokratskih ovir zavrnjeni. Bomo pa našli drugačne rešitve.

V MČ Velenje – Levi breg vzhod nameravajo v času po »koroni« pripraviti delavnice in prikaze različnih zasaditev sezonskih in medonosnih cvetlic, trajnic, zelišč, zelenjave, organizirali bodo cvetlične tržnice, v načrtu je sodelovanje z najmlajšimi (vrtci in šole). Dobro že sodelujejo z enoto Enci benci Vrtca Lučka, z Osnovno šolo Liva-da in Varstveno-delovnim centrom (VDC) Velenje. Koronavirus jim je žal preprečil odličen projekt, ki naj bi ga izpeljali z otroki in varovanci ter zaposlenimi teh treh ustanov.

Kakšna je po vašem mnenju prihodnost vzgoje cvetlic in zelenjave v urbanem okolju?

Priznati moram, da imamo »zeleno bivalno okolje«, ne glede na to, da gre za strnjeno blokovsko naselje. Je pa tega treba še nadgraditi z spremembo miselnosti ljudi, da lahko na balkonih pridelajo tudi kakšno uporabno in ne le okrasno rastlino (začimbnice ...).

Partnerji projekta Ocvetličimo balkone so Jernej Mazej s Kmetije Mazej, Uroš Zorko s Kmetije Zorko, podjetji Mineral in Montana, Mojca Rehar Klančič iz podjetja Trajnica Golob Klančič, Matjaž Zupancič iz podjetja Mikronatura EM Tehnologija, Martin Veselko iz podjetja Ori Tools Vrtno orodje, OŠ Livada Velenje, enota Enci benci Vrtca Lučka, VDC Velenje in Šolski center Velenje.

Obiskali Zreško Pohorje ter v slikah in besedi tudi Afriko

Poletje so naši člani izkoristili vsak zase. Razen atletskih in ribiških treningov se pod okriljem društva ni veliko dogajalo. Smo pa septembra organizirali izlet na Roglo in topisno predavanje o Afriki. Brez športa tudi tokrat ni šlo, udeležili smo se državnih prvenstev v atletiki, športnem ribolovu in kegljanju in uspešno zaključili ligo v šahu.

18. septembra smo organizirali izlet na Roglo in se sprehodili po Poti med krošnjami. Na izlet smo povabili tudi člane Društva paraplegikov Koroške, s katerimi smo lani splavarili po Dravi. Sprehodili smo se med krošnjami, se povzpeli na 37 metrov visok stolp in uživali v razgledih na okoliške doline. Najpogumnejši so se s stolpa spustili po toboganu. Po kosilu je sledil sprehod po ostalih urejenih poteh na vrhu

Rogle in prijetnega popoldneva je bilo kar prehitro konec. Izleta se je udeležilo več kot 40 članov Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske in koroškega društva ter njihovih spremljevalcev. Hvala prijaznemu osebju za topel sprejem in predvsem, da so končno tudi v Sloveniji zgradili nekaj, kar je popolnoma prilagojeno invalidskim vozičkom.

25. septembra nas je v društvenih prostorih v Celju obi-

skal paraplegik, učitelj, pisatelj in po novem tudi svetovni popotnik Igor Plohl, ki nam je v slikah in besedi predstavil svoje dogodivščine, ko je obiskal daljno Tanzanijo. Da se na takšno potovanje odpraviš z invalidskim vozičkom, zahteva kar nekaj poguma in priprave, a kljub temu lahko gre še vedno kaj narobe. Igorjev voziček se je na poti namreč izgubil in prispel v Afriko šele dan kasneje, ampak to njegovih občutkov in vtisov ni pokvarilo. Predstavil nam je Tanzanijo, življenje Masajev in njihove običaje ter predvsem pester živalski svet, ki ga je lahko od blizu občudoval v treh narodnih parkih, ter

kako takšno potovanje poteka na invalidskem vozičku.

Za konec nam je seveda namenil še nekaj besed o svojih knjigah, v katerih opisuje svoje življenje. Slikanice Lev Rogi so namenjene otrokom in na zabaven način z veliko barvnimi ilustracijami predstavljajo dogodivščine osebe na invalidskem vozičku, mladostnikom je namenjen pustolovski roman Pustolovščine v Prlekiji, vsem ostalim pa knjiga Ne domišljaj si.

Naši športni dosežki

Na 51. memorialu Bojana Hrovatina in 30. odprtem državnem prvenstvu v atletiki

v Novi Gorici je tekmovalo 11 naših atletov in atletinj, ki so nastopali v troboju metov in voženj ter v memorialnih disciplinah, vožnji na 100 in 800 metrov. Osvojili smo kar 12 medalj, od tega 6 zlatih, 3 srebrne in 2 bronaste.

Ribiči invalidi so se na državnem prvenstvu pomerili v Velenju, in sicer 19. septembra. Normo sta izpolnila dva naša člana, ki sta nato tudi uspešno nastopila na tekmovanju. Še posebej se je izkazal Rudi Centrih, ki je med sedečimi tekmovalci osvojil 2. mesto.

Kegljišče Golovec v Celju je bilo prizorišče državnega prvenstva invalidov v kegljanju.

Tekmovalo je več kot 70 kegljač in kegljačev invalidov v številnih kategorijah. Med sedečimi tekmovalci so nastopili tudi trije člani našega društva. Edino medaljo je osvojil Aleš Povše, ki je postal državni prvak med tetraplegiki.

Šahovska liga ZPS-Gradex se je končala s 4. krogom in obenem tudi že 25. memorialom Jožeta Radeja 30. septembra v Novem mestu. Naša ekipa je na zadnji tekmi osvojila 3. mesto, prav tako je bil tretji Radosav Matič, tokrat naš najboljši šahist med posamezniki. Celotno ligo smo zaključili na visokem 2. mestu.

AP

Odprtje športnega parka

Ob dnevu slovenskega športa, 23. septembra, je bilo v Osnovni šoli Petrovče odprtje prenovljenega športnega parka. Naš učenec Tin Lipovšek je likovno obogatil teniško steno, plesalci smo prireditev popestrili po svoje – s plesom. Prireditelj je, kot se spodobi za šport, vodil športni komentator in učitelj v naši šoli Peter Kavčič. Dokončno je športni park otvorila medgeneracijska štafeta, pri kateri je sodeloval tudi župan Občine Žalec Janko Kos. Na cilj sta z roko v roki pritekla župan in eden od vrtničarjev. Za konec smo vsi udeleženci odtekli ali prehodili še en krog po novi tekaški stezi.

UMA M. KAINZ,
8.c, OŠ Petrovče
Foto: TT

Prodajna razstava varovancev VDC Golovec

Na lep jesenski dan, 1. oktobra, smo v Galeriji Nika Ignjatiča pripravili odprtje prodajne razstave izdelkov varovancev CVD Golovec, ki so se dogodka udeležili z direktorico Tattjano Sojič. Odprtje so s plesno-glasbenim nastopom popestrili učenci OŠ Glazija pod mentorstvom Martine Krebl. S prisotnostjo nas je razveselila tudi celjska podžupanja

Breda Arnšek. Dogajanje je odlično povežala Polona Konec, skozi zgodovino umetnosti nas je popeljala umetnostna zgodovinarica Dona Pratnekar.

Razstava je prodajna in odprta do konca meseca.

NEJC ŠTEFANIČ, predsednik društva Otroci otrokom

Nastop učencev OŠ Glazija

Zlati »da« zakoncev Kline

Zakonca Kline iz Platinovca pri Grobelnem sta praznovala zlato poroko. Vedno sta se trudila, da bi bila dobra vzornika svojim otrokom in vnukom za popotnico za življenje. Njuno največje bogastvo je, da sta bila srečna s tistim, kar sta ustvarila, želita pa si, da bi bila zdrava še naprej.

Poseben blagoslov je, da je nevesto Miro na tokratni poroki do oltarja pospremila njena 92-letna mama Jožica, ki pred 50 leti ni bila na poroki.

Zlatoporočenca Mira in Janez Kline sta svojo zaobljubo obnovila v župnijski cerkvi sv. Marije Vnebovzete v Šmarju pri Jelšah. Ta obljuba ima trdne temelje v iskreni ljubezni in medsebojnem spoštovanju vseh petdeset let. Tokrat sta bila njuni poročni pričci vnuka Sebastijan in David, ki sta člana kvarteta Pušelj. Zahvalno sveto mašo ob zlati poroki je daroval duhovnik Tadej Linasi.

Mira, rojena Čretnik se je rodila leta 1950 v Celju kot prva od štirih otrok očetu Slavku in mami Jožici. Janez se je rodil pet let prej v Sojeku pri Frankolovem kot prvorojenec v družini s sedmimi otroki. Spoznala sta se

zelo mlada v Nemčiji, kjer sta služila kruh. Poročila sta se sredi tedna samo s pričami in prijatelji, brez svojih družin. Zelo sta pogrešala svojo domovino, zato sta začela graditi dom v Platinovcu pri Grobelnem, kje sta se jima rodili dve hčerki, Melita in Monika.

Mira v prostem času zelo rada kleklja, Janez je vedno na voljo za pomoč sosedom. Pri Čretnikovih (po domače) je pesem doma. Vsi so veliki ljubitelji narodne glasbe. Danes jima življenje lepšajo štirje vnuki in sta v veselem pričakovanju prvega pravnuka.

»Zelo sva bila srečna in vesela ob presenečenjih, ki sva jih doživela na dan, za naju zapisan z zlatimi črkami. Iz srca se zahvaljujema hčerki Meliti za odpeto pesem Ave Maria ob spremljavi organistke Petre Bračko, ki je zaigrala tudi poročno koračnico, duhovniku Linasiju za darovano poročno sveto mašo in posvečene besede ob blagoslovu najine zaobljube. Posebna hvala vnukoma Davidu in Sebastijanu za čestitke in želje, prebrane pred oltarjem,« se zahvalujeta zlatoporočenca.

MILENKA BLAŽEVIČ

Naša učilnica na prostem pri Sorževih v Polžah

Ličkanje koruze je bilo nekoč eno najpomembnejših jesenskih opravil, danes pa je le še prijeten običaj obujanja tradicije. Otroci OŠ Vojnik, podružnice Nova Cerkev, imamo srečo, da smo v bližini učne kmetije Soržev mlin, ki jo celo šolsko leto obiskujemo in vedno znova doživljamo v različnih letnih časih. Tudi to jesen ni nič drugače. Oton nam je dan pred obiskom nalomil koruzo in pod kozolcem pripravil vse potrebno za ličkanje. Čeprav sem v tem opravilu urimo vsako jesen, so nasveti in uganke gospoda Otona vedno dobrodošli. Vesel dogodek je »likof«, ko spijemo jabolčni sok in napolnimo vreče ličja, nabere mo koruzne laske in različne sorte koruze. Vse to je v jesenskih dneh material za likovno ustvarjanje.

Gospodu Otonu se zahvaljujemo za njegov čas in dobro voljo.

Otroci in kolektiv šole Nova Cerkev

S(lepota) v izobraževanju

Zaprte oči in si doma skuhamo kavo. Nato preverimo dnevnice in pripravimo seznam za trgovino. Vse to se sliši zelo enostavno, dokler si lahko pri teh opravilih pomagamo z vidom. A kako je to mogoče početi v temi? In kako slepi in slabovidni premagujejo še veliko težje izzive, na primer se izobražujejo? To nam je ob obisku svoje nekdane šole, Gimnazije Lava, pojasnila Sanja Kos, ki je od rojstva slepa.

Sanja je maturirala na Gimnaziji Lava in diplomirala na Filozofski fakulteti v Mariboru. V Tednu vseživljenjskega učenja je obiskala nekdano gimnazijo, ki jo je obiskovala v Šolskem centru Celje, in dijakom razkrila svojo osebno izkušnjo na poti izobraževanja.

Poudarila je izjemen pomen sodelovanja in pomoči, ki jo v prvi vrsti nudijo starši, učitelji in vrstniki. Pri pouku je ves čas uporabljala računalnik s posebno (brajevo) vrstico za slepe in telefon z »govorečo« aplikacijo (govorno sintezo, ki besedilo na zaslonu pretvori v zvok). Profesorji so ji gradiva posredovali v elektronski obliki, sošolci so ji pomagali pri mobilnosti med učilnicami oz. po šoli. Dijake so navdušile predvsem njena vztrajnost, volja in posebna energija.

Peter Juvančič, ravnatelj Gimnazije Lava v ŠC Celje: »Sanja je bila prva slepa dijakinja. Trud, ki ga je vložila v šolanje, je občudovanja vreden in je lahko marsikomu vzor. Od nje in z njo smo se zelo veliko naučili profesorji, zato z veseljem rečem, da so pri nas dobrodošli tudi dijaki s posebnimi potrebami, saj nas osebno in profesionalno bogatijo.«

Čeprav gostja ugotavlja, da smo ljudje pogosto pripravljeni priskočiti na pomoč, opozarja na pomen pravilnega pristopa k slepemu ali slabovidnemu. »Zelo lepo je, če pristopite k nam in nas vprašate, ali nam lahko pomagate. Ni pa dobro, da me na primer povlečete za roko čez prehod za pešce, saj jaz morda ravno tisti trenutek skušam ugotoviti, v katero smer teče promet, se orientirati in varno prečkati cesto,« je povedala.

Opozorila je tudi na neustrezno odlaganje koles ob stene stavb v mestih, ki se jim mora slepi umakniti in lahko nevede na drugi strani stopi na cestišče, kjer vozijo avtomobili. Zelo neprijetni so lahko za slepe in slabovidne tudi vedno bolj moderni električni skiroji, ki so praktično neslišni.

Dogodek je bil izveden v okviru projekta Tedni vseživljenjskega učenja 2020, v katerem Šolski center Celje sodeluje kot tematski koordinator slovenskih srednjih in osnovnih šol.

ŠK, foto: ANDRAŽ PUŠNIK

Na študentski konferenci ŠTeKam

Dijaka Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije ŠCC Jure Tojnko in Davor Završek sta s predstavitvijo prispevka Primerjava izračunov po metodi končnih elementov z različnimi programskimi paketi prejela odlično izkušnjo raziskovalnega dela na Fakulteti za strojništvo UL. S svojim odličnim delom sta presenetila celo študente in komisijo.

10. septembra sta se namreč udeležila študentske tehniške konference ŠTeKam, ki je potekala na Fakulteti za strojništvo Univerze v Ljubljani. Konferenca ŠTeKam je sicer namenjena raziskovalnemu delu študentov strojništva, nanjo se lahko prijavijo tudi dijaki. Tako sta svoj prispevek v ta mozaik prispevala tudi naša dijaka Jure Tojnko in Davor Završek. Z objavo prispevka v zborniku konference, ki je vpisan tudi v sistem Cobiss, sta si tako odprla vrata v znanstveno raziskovanje in prejela še dodatno spodbudo pri iskanju inovativnih rešitev. Odlično delo sta opravila pod mentorstvom Martina Amona, Aleša Ferleža in Žana Podbregarja.

TK

PRI ŠANKU
NE
STREŽEMO!

PRI ŠANKU SE NE
SMETE
ZADRŽEVATI!

Natakarice niso krive, za
podrobne informacije pokličite
NIJZ ali vlado.

HVALA ZA RAZUMEVANJE

Ste slišali kako dobro šalo?
Pošljite nam jo na Novi tednik,
Prešernova 19, 3000 Celje in če
se bo tudi nam zdela smešna,
jo bomo objavili.

Tako paniko so naredili, da so še mene prestrašili.

A si končal asfaltira-
nje?
Začeti moram kopati
za vodovod.

Covid testiranje doma

1. Natoči si kozarec vina in ga povohaj.
2. Če zaznaš vonj, ga spij, da vidiš, če ga tudi okušaš.
3. Če ga vonjaš in ima okus, pomeni, da nimaš covida.

Včeraj zvečer smo ponovili test 19-krat in na srečo smo bili vsakokrat negativni.

Danes zvečer bomo testiranje ponovili, ker smo se zjutraj zbudili z glavobolom in se bojimo, da se nas nekaj loteva.

Razlika med kmetom in kmetavzom

Standardni raspored oblačil v ženski omari

Ne nosi

Bo nosila, ko shujša ...

To ji ne bo nikdar več prav, a je bilo drago...

Nosi

Oven

Partnerstvo bo v ospredju in nima smisla, da si govorite, da se bo vse uredilo samo od sebe. Treba bo potegniti bolj ostro črto med zasebnim in službenim življenjem. Vezani se morate bolj posvetiti družini, samski poiščite družbo v novem krogu ljudi. Vsekakor so spremembe na pohodu, od vas je odvisno, kakšne bodo. Račun, ki ste ga »izstavili« v preteklosti, bo lahko v teh dneh poravnani.

Bik

Vaša vladarica Venera vas bo v teh dneh vodila v smeri perfekcionizma. Vse lepo in prav, da želite imeti vse na svojem mestu, a pretiravati vam le ni treba. Mimogrede vas lahko zanese predaleč. Pazite, da čustveno ne boste izbruhnili, saj se vam negativna energija že predolgo kopiči. Bolje je, da se je znebite pri rekreaciji. Tudi vaše telo bi vam bilo hvaležno, če bi se razmigali.

Dvojčka

Vaš vladar je že v sredo nastopil retrogradno gibanje, zato se boste morali zelo intenzivno posvetiti preteklosti in vsemu, kar je ostalo odprto. Veliko stvari je pod vprašajem. Bodite preudarni, da česa ne boste zamudili. Raven zbranosti morate zavestno dvigniti, saj vam bodo misli uhajale na vse konce in kraje. Na čustvenem področju boste mogoče v zadregi.

Rak

Mogoče vas bo neka mimogrede izrečena pripomba vrgla iz tira. Nima smisla, da ji pripisujete tako veliko pomembnosti, saj za izrečenim ne stoji nobena zarota. Stvari se bodo dogajale še kar po načrtih, le malo bo treba stisniti zobe in bo šlo. Ne obetajo se negativne posledice, to že morate vedeti. V preteklosti ste povlekli prave poteze, kar se bo v prihodnjih dneh potrdilo.

Lev

Ko boste razmišljali, kaj spreminiti, boste dali sebe na prvo mesto, kar je edino prav. Strogo se boste odločili, da boste dali v pozabo vse, kar vas obremenjuje. Prav je, da pred tem razčistite s svojimi občutki slabe vesti. Zakaj bi jih pravzaprav sploh imeli? Vse, kar ste ustvarili, je plod vaše ustvarjalnosti, zato se veselite svojih idej tudi v prihodnje. In naj nikakor ne ostane samo pri idejah.

Devica

Venera, kraljica ljubezni in denarja, ki trenutno potuje po vašem znaku, vas bo razvajala in vidno polepšala. Uživate v dokazih dobrote in lepote. Partner vas bo prijetno presenetil, doma bo prav veselo vzdušje. Skušajte se sprostiti tudi vi. Vsega ne morete narediti, zato si ne očitajte. Vaš vladar Merkur s svojim upočasnjevanjem omogoča urejanje starih zadev.

Tehnica

V četrtek bo Luna v vašem znaku, v petek bo tvorila mlaj. Energija bo malo nižja, dobro je, da se tega vpliva vsaj zavedate. Zmanjkalo vam bo časa, da postorite vse, kar ste se namenili. Malo upočasnite tempo in se posvetite tudi svojim dragim, čas je primeren za to. Načrtovali boste korake, kar je vse lepo in prav. Vsekakor upoštevajte, da lahko prihaja do zastojev in zamud.

Škorpion

Od sobote do ponedeljka zjutraj bo Luna potovala po vašem znaku, zato boste polni notranje energije, ki vam bo preprečevala, da bi dosegli mir. Preveč se bo dogajalo, preveč se bo tudi spreminjalo v zadnjem trenutku. Kljub temu boste z doseženim zadovoljni. Z novopridobljenim zaupanjem ter samozavestjo boste s polno paro nadaljevali začeto. Vaše počutje bo prav tako dobro.

Strelec

Začetek prihodnjega tedna bo energetsko zelo močan, gostili boste Luno v svojem znamenju. Vse boste hoteli narediti takoj. Pazljivo, preveč se vam bo mudilo, kar lahko privede tudi do napak. Potrudite se, da bo vaša motivacija temeljila na pozitivnem predznaku in da ne bo izhajala iz vašega trenutnega nezadovoljstva. Kritike ne boste pripravljani upoštevati.

Kozorog

Hoteli boste razčistiti nejasno zadevo. Trmasto boste trdili, da je šlo za nesporazum. S pretiranim vztrajanjem pri svojem lahko celotno situacijo še poslabšate. Bolje bi bilo ubrati drugačen pristop in biti diplomatski. Venera v zemeljskem sorodnem znamenju vam sporoča, da razčistite vse morebitne nejasnosti. In to čim prej.

Vodnar

Sonce v sorodnem zračnem znamenju vam daje veliko vitalne energije, zato bo počutje dobro. Vse dni boste zelo dejavni. Po drugi strani boste na ta način premagovali svoj velik notranji nemir. Kljub temu boste naredili zelo veliko koristnega. Tisto, s čimer bi se morali ukvarjati, boste odpravili na stranski tir. Nekaj časa bo šlo tako, a ne v nedogled.

Ribi

Dobro je, da se zaposlite s čim bolj konkretnimi in rutinskimi deli, ki vas bodo pomirjala ter vam energijo razporejala enakomerno. Tudi pospravljanje pride v poštev. Nekaj vam bo manjkalo, še sami ne boste vedeli, kaj. Jejte toliko, kolikor hrane potrebuje vaše telo in ne zaradi nervoze. Ujčkanje s hrano lahko ima hitro zelo negativne posledice.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA DOLORES.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Cena 2,19 EUR/min

Nagradna križanka

3K

KOVINSKI
KEMIČNI
ELEMENT

PODROB-
NOST

PREDNUJCA

ANTON
OCVIRK

ZASLUŽEK
DNINARJA

NASPROTNO
OD VISOK

DOMIŠLIJA,
FANTAZIJA

JUŽNO-
AMERIŠKI
GRM

KDOR PRE-
NEHA BITI
ČLAN KAKE
VERSKÉ
SKUPNOSTI

10

APAŠKI
POGLAVAR

VRSTA
MOBILNE
TELEFONIJE

ŽALOST
(STAR.)

INSTITUT
JOŽEF
STEFAN

PRITRDIL-
NICA

1

IZRAELSKI
OČAK

OSKRBA
BOLNIKA

GORRSKE
REŠEVALNE
SANI

REČNO
KAMENJE

13

KDOR SE
POKLICNO
UKVARJA
Z OSKRBO
KRAV

KRIŽANKE
&
UGANKÉ

SKOPA
ŽENSKA

PLAZILEC, KI
SPREMINJA
BARVO KOŽE

ORIS,
OČRT

DUHOVNIK,
KI UPRAVLJA
VIKARIAT

PARTIJČ:
MOJ ... SO-
CIALISTIČNI
KULAK

IZKLJUČITEV
(ELEKTRIČ-
NEGA TOKA)
NATRIJ

PRISILJENO
NAREJENA
BESEDA

FINANČNE
NALOŽBE, KI
PRINAŠAJO
DOHODEK

IZOBRAZBA,
VZGOJA

RDEČA,
SLADKORNA

URADNI
LIST

... KOT
ANGEL

NEKDANJI
AMERIŠKI
BOKSAR
FRAZIER

ZAPISI ZGO-
DOVINSKIH
DOGODKOV
PO LETIH

Povsod
z vami

NE POPOLNA
TEMA

RUBIDIJ

POKRAJINA V
VIETNAMU

ZNAK
PODJETJA

KRISTUSOV
NAUK

ITALIJANSKA
IGRALKA
(CLAUDIA)

23

4

16

12

V TRETJE
GRE ...
AMERIŠKA
PISATELJICA
BUCK

REKA NA
KITAJSKEM

POTEK
(CESTE)
OBLIKA
SOCVETJA

19

NA KRATKO
NAVEDEN
(V GOVORU)

RIBJI PARNI
DIHALNI
ORGAN
NEMŠKA
PEVKA

21

LJUDSTVO
V LAOSU

NENA-
VADNOST,
TUJOST

2

7

20

17

IGRALEC
KUNTNER

GUSTAV
IPAVEC

11

8

GRŠKA
LUKA

KDOR KAJ
PREVAŽA Z
BRODOM
PANKRTI:
BANDIERA ...

PRVI,
NAJSTAREJŠI
PREDNIK
OPICE
VOLTAMPER

KAR SE
DOLJUE

KRMA (NAR.)
ČUKI:
PUNCA, DRŽ'
SE STRAN
OD ...

15

EKONOMSKA
SREDNJA
ŠOLA

KDOR HOTE
ŽIVI SAMI
SNOVANJE
NEČESA
SLABEGA

SLOVENSKI
DIRIGENT
(ANTON)
STANIJE
V HOTELU

GLAS
TROBENTE

SCARLETT
JOHANSSON

RIBIČ, KI
LOVI NA
TRNEK

FRASE,
ZNACILNE
ZA DOLOČEN
JEZIK

9

22

...

... MINUTE
PONUDBA

TESTAMENT

NORIAKI
KASAI

AMATER

KODA ZA
GSM

NEKDANJI
ŠVICARSKI
SMUČAR

RTV- VODI-
TELJICA
ZUCCATO

SUDOKU 435								
	6			7				2
	2	9		5				
						6	1	4
				6		2	8	1
			7	1				
2		6					9	
5		2						
						4		3
3			4	8	6			

SUDOKU 126								
		4					1	
	6		3	4	2			
5		7					4	
8						5		
7					6	9		
		9			1	2		
	9		1					6
			6	3				
	2							7

REŠITEV SUDOKU 434

5	2	7	9	8	3	6	4	1
1	4	3	5	7	6	9	2	8
6	8	9	2	1	4	7	3	5
8	5	2	4	6	9	3	1	7
7	6	4	1	3	2	5	8	9
9	3	1	8	5	7	4	6	2
3	1	6	7	9	8	2	5	4
4	7	5	6	2	1	8	9	3
2	9	8	3	4	5	1	7	6

REŠITEV SUDOKU 125

7	6	4	5	2	3	8	1	9
5	3	8	4	1	9	6	2	7
2	9	1	8	6	7	4	3	5
9	1	7	2	5	4	3	6	8
6	2	3	1	9	8	7	5	4
4	8	5	7	3	6	2	9	1
8	5	2	3	7	1	9	4	6
3	4	9	6	8	5	1	7	2
1	7	6	9	4	2	5	8	3

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 20. oktobra.

Geslo iz številke 41: Z nami na martinovanje.

Izid žrebanja

1. do 3. nagrado, knjigo Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil ter majico NT&RC, prejmejo: Terezija Šeško iz Rimskih Toplic, Miha Pregelj iz Žalca in Marija Pirš iz Celja.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

NOVO

Od sedaj se lahko na svoje najljubše revije ČAS ZA in 3K tudi

NAROČITE

in prejmete DARILLO - knjigo v vrednosti 16,90 eur

3K

Čas za

več na: www.trik.si

novi tednik

Vedno z menoj!

Nagradni razpis

1. do 3. nagrada: knjiga Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil ter majica NT&RC

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis:

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli prekliče soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

Gremo na martinovanje!

*Sobota,
14. november
2020*

Znamenito srce med vinogradi

Drage bralke in dragi bralci, preživimo skupaj Martinovo soboto.

V Mariboru se bomo sprehodili po starem mestnem jedru, mimo trgov z znamenitimi stavbami, do Lenta z najstarejšo vinsko trto na svetu. V Zgornji Kungoti, v vasi Špičnik, si bomo ogledali slovito srce med vinogradi in se za spomin fotografirali, postregli pa nam bodo z vini in prigrizkom. Ogledali si bomo tudi vinske kleti Radgonskih gor, in sicer kleti Pod skalo, Pod rimskim kolesom in Pod slapom. Degustirali bomo vina, ki jih pridelujejo in hranijo. Martinovo kosilo si bomo seveda tudi privoščili in opravili še krst mošta ter se poveselili, zapeli in zaplesali.

**ZA NOVE NAROČNIKE NOVEGA TEDNIKA
BREZPLAČNO!**

ZA NAROČNIKE IN SPREMLJEVALCE

• **39 EUR**

REDNA CENA

• **47 EUR**

Med vsemi obstoječimi naročniki bomo izžrebali 3 srečneže, ki bodo potovali brezplačno.

Cena vključuje:

- Prevoz s turističnim avtobusom
- Ogled glavnih znamenitosti Maribora
- Degustacija vin pri Srcu med vinogradi
- Ogled kleti Radgonskih gor z degustacijo vin
- Degustacija olj v Oljarni Šaruga
- Martinovo kosilo
- Krst mošta in animacijski program
- Spremljevalstvo harmonikarja na avtobusu
- Z vami bo ekipa Novega tednika in Radia Celje

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

M&M TOURS
TURISTIČNA AGENCIJA

Informacije in rezervacije na:

- tel. 08 305 36 05, 051 668 700
- mmtours@siol.net
- v agenciji M&M tours, Mestna ulica 2, Laško, vsak delavnik med 8.00 in 16.00.

Več na <https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>